

Natalija Zupančič, strokovna vodja žalskega Društva za pomoč in samopomoč Želva – Eureka

Str. 22-23



Popacana spomenik in pročelje na Gledališkem trgu

Str. 6



Kdo bo kupil poštno palačo? Str. 4



novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 5 / Leto 78 / 2. februar 2023 / Cena 2,99 EUR / www.novitednik.si

Razbit nos in poškodbe v Urgentnem centru Celje

Policija je že izsledila moškega, ki je pretekli teden v Urgentnem centru Celje zlomil nos radiološkemu inženirju in poškodoval roko medicinski sestri. Slednja je po napadu doživela celo srčni infarkt. Moški, ki je to storil in nato pobegnil, ni potreboval nujne medicinske pomoči. V bolnišnici bodo raven varovanja dvignili, ljudje pa se sprašujejo, kdo bo naslednji. Reševanje konfliktov s pestmi nikakor ni rešitev. Str. 2-3



Foto: SHERPA

Ko grozi izguba doma

Str. 12-13

Urejanje Savinje in njenih pritokov spet na začetku

Str. 9

PRILOGA

TV SPORED

JOKER OUT
Na evrovizijski oder s skladbo v slovensčini

STOP SPORED

CARPE DIEM

Klemen Bučan in Nataša Naneva
Nov voditeljski par, od katerega se nam bo vrtelo!

Molki: Ikona slovenskih izborov za Evrovizije v oddaji Misija Liverpool

ZADETKI

»Še ko sva z bratom hodila v osnovno šolo, so imeli nekateri nekoliko odklonilen odnos do nas, ki imamo nemški priimek. Sama se s tem nisem obremenjevala in sem bila vedno ponosna na družinsko preteklost.«

Ksenija Mak Hönigmann, potomka nekdanje znane celjske trgovske družine



»Šola ni namenjena le predajanju znanja, ampak ustvarjanju skupnosti. Tega se ne da naučiti s pomočjo umetne inteligence.«

Dan Podjed, antropolog



»Ti mladi ljudje tudi v svoji družini niso bili deležni dovolj ljubezni in sprejetosti. Poslušala sem jih in tudi slišala. V meni so očitno prepoznali nekoga, ki jim resnično želi pomagati.«

Natalija Zupančič, strokovna vodja žalskega Društva za pomoč in samopomoč Želva - Eureka



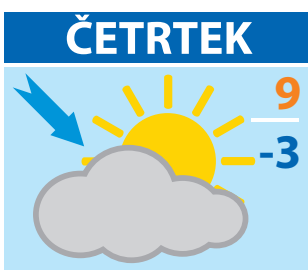
»Po svetu je ogromno uspešnih Slovencev, res smo velik narod v majhni državi.«

Manuela Hvala - Manu, pevka

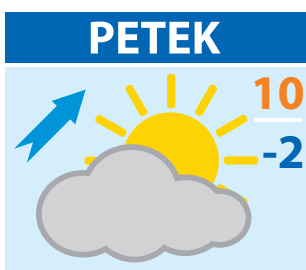


»Nekdo prinese na odprtje kruh, drugi zastoj zapoje ali pomaga pri obešanju slik, vedno se najde kdo, ki posodi mize ali vazo, poskrbi za fotografiranje, slikarji posodijo slike brez razstavnine Drug drugega osrečujemo in si poklanjamo dobra dela.«

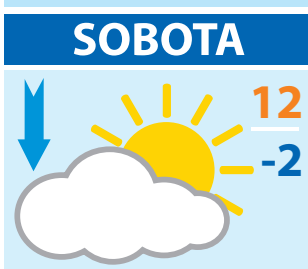
Valerija Motaln, lastnica ateljeja MS



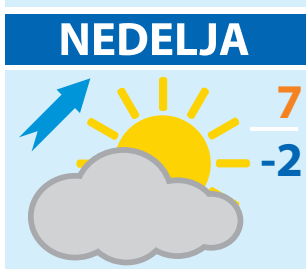
ČETRTEK

9
-3

PETEK

10
-2

SOBOTA

12
-2

NEDELJA

7
-2

Vir: ARSO

Razbit nos in poškodbe v Urgentnem centru Celje



Stopnjevanje nasilja v pokoronskem času: kdo bo naslednji?

V celjskem urgentnem centru je pretekli teden prišlo do fizičnega obračunavanja bolnika z zdravstvenim osebjem. (Foto: SHERPA)

Policija je že izsledila moškega, ki je pretekli teden v Urgentnem centru Celje zlomil nos radiološkemu inženirju in poškodoval roko medicinski sestri. Slednja je po napadu doživela celo srčni infarkt. Moški, ki je to storil in nato pobegnil, ni potreboval nujne medicinske pomoči. V bolnišnici bodo raven varovanja dvignili. V. d. direktorja celjske bolnišnice Dragan Kovačič pravi, da ne želi bolnišnice, ki bi bila varovana kot banka ali vojašnica: »Bolnišnica je prostor, kamor pridejo ljudje, ki potrebujejo pomoč. Tu se stvari ne rešujejo s pestmi.«

SIMONA ŠOLINIČ

Po objavi novice o tem so na družbenih omrežjih eksplodirali sovražni komentariji, s katerimi so mnogi nasilje podpirali, kar zastrašujoče kaže na visoko strpnost do njega. »Vse to nas plaši, ker lahko privede do tragičnih dogodkov. Zato pozivamo javnost, naj nas zaščiti tako, da takšno nasilje obsodi. Zdravstvo je v krizi, premalo je zdravstvenih delavcev. Če na vse to nekateri vplivajo s podbujanjem nasilja, bo to vodilo v zelo slabo situacijo. Tudi zaposleni v zdravstvu so samo ljudje, imajo družine, otroke, nihče od njih ne želi, da bi njihove družine dobile klic, kot sta ga v sredo dobili družini dveh napadenih. Ti ljudje

delajo za ljudi, za bolnike, rešujejo njihova življenja,« pravi Kovačič.

Bolnišnica mora ostati odprta in dostopna, a to nikogar ne odveže odgovornosti pred tem, da ohrani srčno kulturo, pravi v. d. strokovnega direktorja SBC **Radko Komadina**: »Če kdo ni zadovoljen s hitrostjo obravnave ali s tem, da mu ne moremo nuditi vsega, kar pričakuje ali je prebral na spletu, ni kriv izvajalec storitve. On želi samo pomagati življenjsko ogroženim, kar je tudi naloga urgentnega centra. Krizo v zdravstvu bomo poskušali rešiti, ampak na ravni parlamenta, s prilagoditvijo pravil v javnem zdravstvu, ne v urgentnem centru.«

Kam smo prišli?

»Solidarno pošiljamo SMS-sporočila za Kras, gasilce, žrtve poplav, otroke s posebnimi boleznimi in potrebami – kar je vsekakor hvalevredno, traja nekaj sekund in nas ne premakne z mesta. Vložen napor je minimalen. Ko se je treba vesti sočutno, solidarno, spoštljivo – v trgovini, bolnišnici, lekarni – prehitro pride do nestrpnosti, brezobzirnosti, prerivanja in sebičnosti – po otročjem imperativu »Hočem!« in »Tako!«. Pogrešam zrelejše ravnanje. Plašijo me impulzivni preboji in eksplozivno besedovanje na javni sceni. Kot družba smo po eni strani polni strahu, depresivnega doživljanja in krivde, po drugi pa prizorišče zlorabljanja v medosebnih odnosih, ko je vedno več sprejemljivega in vedno manj »svetega« – moralnih standardov in vrednot, ki ne podležejo skušnjavi neomejene svobode,« pravi klinična psihologinja prof. dr. **Polona Selič - Zupančič**, visokošolska učiteljica in znanstvena svetnica, raziskovalka na Katedri za družinsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani in predstojnica Katedre za psihologijo na Medicinski fakulteti v Mariboru.

Dodaja, da je v družbi vedno več narcističnih potez, ki žanjejo občudovanje in navdušenje. »Jaz, jaz, jaz – v različnih barvah in oblikah, od glave do pet usmerjeno vase, k sebi. Manjka zrelost, modrost pa sploh. Manjkata zdrava prodornost in iskreno prosocialno ravnanje brez odzivov jeze, sovraštva in bojazljivosti. Mogoče smo tudi prebivalci Slovenije izgoreli? Marsikdo se že vede tako – razosebljeno dojema druge, ki jih odrija s poti. Celo več – ignorira njihove dobre lastnosti ali celo meni, da so si zaslužili težave, s katerimi se



Klinična psihologinja prof. dr. **Polona Selič - Zupančič** (Foto: osebni arhiv)

spopadajo, ter se do njih vede negativno in brezčutno. Na primer do zdravstvenih delavcev,« dodaja.

Nestrpnost in poniževanje

»Skoraj leto je že, odkar sem zaradi bolezni pretežno opazovalka »navadnega« življenja. Spletna omrežja me že prej niso omrežila, dnevnim novicam namenjam zelo skopo odmerjeno pozornost. Opažam, da so se nestrpnost, nespoštljivost, poniževanje, zasramovanje in podobni znaki čustveno zlorabljevalske naravnosti skoraj neopazno priplazili v »normalno« retoriko, ki jo uporabljajo premnogi v politiki, a tudi v t. i. civilni družbi,« pojasnjuje.

Prof. dr. Selič - Zupančič potreže s podatki, da je nasilje prisotno že v vsaki četrti slovenski družini in v vsakem šestem partnerskem odnosu: »Čeprav je bilo v odraslosti nasilju v partnerskih odnosih izpostavljenih dve petini Slovencev oziroma Slovenk, pri čemer je med žrtvami v Sloveniji devetkrat več žensk, patriarhalna »gostilniška« retorika nasilje v medosebnih odnosih ves čas minimalizira. Najbolj absurdno je, kadar nekdo merila dopustnega in vrednotenja nasilja dvolično uporabi za »naše« in nasilje »drugih«. In seveda - na ravni družbe ne more biti popolnoma drugače, kot je v družinah. Anonimnost ozi-

roma skupina dajeta zavetje, vzbudita občutek varnosti in priključeta na površje tako zasramovane, ponižane, razžaljene kot tudi nezrele, zlonamerne in razdiralne osebe.«

Epidemija je le dodala sol na rano. »Korona je stresla svet in razmajala naličje potrošniškega udobja. Iz nas je potegnila najslabše - ne solidarnosti, spoštljivosti in sočutja, ampak sebičnost, brezobzirnost in marsikdaj žal tudi »prekotruplaštvo«. Usmerjanje odgovornosti za lasten ne dovolj udoben obstoj v poklicno skupino, ki je med najhujšimi valovi pandemije dobesedno živela v bolnišnicah, delala v nemogočih razmerah in negotovosti, je skrajno nevarno. Danes so to zdravniki, jutri bo nekdo drug. Vsak lahko pride na vrsto. Morda res potrebujemo ministrstvo za solidarno družbo, da nam bo solidarnost bolj nazorno predstavljena,« se sprašuje sogovornica.

Vsevednost z Googla

»Družba, ki ne spoštuje učiteljskega in zdravniškega poklica in raje sledi prebliškom nekaterih vplivnežev, bo težko humana in spoštljiva družba znanja. Ob aroganci in prevzetnosti »Google-znalcev« postaja »Google-znanje« samozadostno. Nekateri v tem duhu zahtevajo neko diagnostiko in terapijo,

zdravnice in zdravniki naj bi le opravili administrativna opravila in jim zagotovili »naročeno«. Varstvo osebnih podatkov smo postavili na zavidljivo visoko raven, varstvo osebnega dostojanstva in blagostanja vsakogar, ne le vplivnežev, ampak anonimnih ljudi, ki ne nastopajo na forumih, ker ne utegnejo, saj se borijo s čustvenimi stiskami ali z revščino, pa smo zanemarili,« dodaja prof. dr. Selič - Zupančič.

Poudarja, da so zdravstveni delavci izgoreli in da se izgorelost začne zaradi nesorazmerja med pričakovani delodajalca, javnosti in bolnikov ter zmožnostmi profesionalca, ki pričakovanj ne zmore uresničiti in postaja vedno bolj nezadovoljen, v njem se krepi občutek nezmožnosti in razočaranja. »Temu sledijo kronična utrujenost, telesna in duševna izčrpanost, motnje spanja in druge zdravstvene težave. Kasneje se v procesu pojavijo še brezbriznost, depresivnost, doživljanje odpora do sebe in drugih, občutki krivde, obupa in nemoči. Pandemije in krize v zdravstvu niso povzročili zdravstveni delavci. Ti so med pandemijo delali več in v bolj nemogočih pogojih kot večina drugih. In kakšen je zdaj odziv uporabnikov? Nespoštljiv, celo nasilen.«

Jasno pove, da zdravstveno osebe nekateri ljudje brezsravno dojemajo kot »sredstvo«,

ob čemer prepogosto gojijo tudi velike predstave o sebi in lastni pomembnosti. »Kot rečeno »Hočem!« in »Tako!« odmevata pred zdravstvenimi zavodi, kot da bi zdravniki nalašč odrekli pomoč. »Google-znalci« vedo, kaj in kako mora biti, a tudi, kaj (vse) jim pripada. Za to res ne potrebujejo empatične naravnosti, saj jih rada podžigata prevzetnost in arogantnost. Vedno manj je prostora za zupanje in zavezništvo, ki sta v procesu zdravljenja nujna. Ponavljam, da je večina zdravstvenih delavcev izgorela. Raziskave so povezale izgorelost s neoptimalno obravnavo bolnikov ter povečanim tveganjem za zdravniško napako. Višja kot je raven izgorelosti, večje je tveganje za napako. Če do napake pride, ta še poglobi izgorelost in depresivnost ter zmanjša kakovost življenja. Profesionalci delajo več, a so manj produktivni, manj so zadovoljni s službo, v slabših odnosih so s sodelavci, poveča se verjetnost, da zapustijo poklic. Poveča se tudi tveganje za zlorabo ali odvisnost od alkohola ali drog ter samomorilnost. Vedno koristi krepitev večšin v medosebnih odnosih, kar terja čas in vztrajnost. Še tako dobra komunikacija ne more odtehtati slabe organizacije, nepotrebne administracije in premajhnega števila zdravstvenih delavcev,« še zaključuje.

javnosti tokrat ne bo komentirala: »V Splošni bolnišnici Celje obžalujemo način anonimnega izpostavljanja posameznih vsebin in strokovnih področij v javnosti, vendar vam sporočamo, da vodstvo bolnišnice posameznih podatkov in navedb anonimnega pisma za medije ne bo komentiralo, saj to ni mesto za strokovno presojo teh informacij in vsebin. Z ustreznimi podatki, dokazili in obrazložitvami bomo odgovorili vsem ustanovam, ki bodo anonimno pismo obravnavale in ga nato presojale v skladu z vsemi pravili, ki veljajo na tem področju,« so sporočili iz bolnišnice.

SŠol

Bolnišnica na anonimne obtožbe ne odgovarja

Pred dnevi smo mediji prejeli anonimno pismo, v katerem avtor navaja kar nekaj očitkov na račun vozil v okviru nujne medicinske pomoči v Celju. Ti letijo predvsem na celjsko bolnišnico. Med drugim neznan avtor niza podatke, da bolnišnica denarja, ki bi moral biti namenjen nujni medicinski pomoči, ne uporablja namensko. V bolnišnici na navedbe iz anonimke ne odgovarjajo.

Med poglavitnimi težavami, ki jih v anonimnem pismu navaja avtor, naj bi bila tudi iztrošenost vozil, zaradi česar tudi servisiranje naj ne bi bilo več najbolj učinkovito. Tudi oprema v vozilih naj bi bila stara. Težava sicer ni od včeraj, na to so - prav tako anonimno - nekateri opozar-

jali že pred šestimi leti, ko je enoto nujne medicinske pomoči pod svoje okrilje vzela celjska bolnišnica.

V pismu kar nekaj kritik leti tudi na to, da v nujni medicinski pomoči ne dela dovolj urgentnih zdravnikov, ampak specialisti drugih strok. To je sicer že znano, na kar je že

pred časom opozarjala bolnišnica. Anonimno pismo naj bi prejel tudi zdravstveni inšpektorat, ki zadevo že preverja. Kdo stoji za anonimnim pisanjem, ni znano, neuradno naj bi v bolnišnici bili že več let navajeni na tovrstna pisanja. Zato ne čudi odgovor bolnišnice, da vsebine anonimnega pisma v



Bolnišnica tokrat očitkov iz anonimke ne bo komentirala. (Foto: SHERPA)

Talci energetske krize?

Prebivalci Šaleške doline bodo za ogrevanje plačevali bistveno več kot doslej. Cene daljinskega ogrevanja so se februarja podražile za 48 odstotkov. V Termoelektrarni Šoštanj (Teš) pojasnjujejo, da so višje cene posledica podražitve emisijskih kuponov in premoga. Lokalna skupnost temu sicer odločno nasprotuje. »Ne pristajam na to, da bodo prebivalci Šaleške doline talci energetske krize,« je pred dnevi dejal velenjski župan Peter Dermol. Na predsednika vlade in pristojna ministrstva je naslovil pismo, v katerem jih je pozval, naj pripomorejo k zamrznitvi vseh dejavnosti energetskih družb glede dviga cene toplotne energije. Do podražitve je kljub temu prišlo, pri čemer občina socialno ogroženim obljublja finančno pomoč.

Spomnimo, da je Termoelektrarna Šoštanj 1. decembra 2022 dvignila ceno za 15,3 odstotka. Po pogajanjih s predstavniki Holdinga Slovenske elektrarne v preteklem tednu so v Tešu napovedali dodaten dvig povprečne nakupne cene toplote 1. februarja 2023 za 11,7 odstotka. Ob tem ne gre pozabiti, da so že junija lani povišali cene toplotne energije za 40,7 odstotka, vendar Komunalno podjetje Velenje podražitve za končne uporabnike ni uveljavilo v celoti, saj so del višjih stroškov krile občine ustanoviteljice.

48-odstotna podražitev

Kot so pojasnili v Komunalnem podjetju Velenje, so na podražitev ogrevanja v Šaleški dolini poleg naraščajočih cen emisijskih kuponov in dražjega premoga vplivale tudi manjše prodane količine toplote v obdobju tople jeseni in začetku zime ter močno povišani stroški električne energije.

»Na podlagi nove povprečne nakupne cene toplote, ki znaša 51,38 evra/MWh (brez DDV), novi variabilni del cene toplote za ogrevanje prostorov in sanitarne tople vode za uporabnike Šaleške doline od 1. februarja 2023 znaša 73,05 evra/MWh (brez DDV). Dvig variabilne cene toplote za 59,3 odstotka predstavlja dvig stroška toplote gospodinjstva odjemalca na računu za 48 odstotkov,« so navedli v sporočilu za javnost.

Socialno najbolj ranljivim skupinam odjemalcev toplotne energije naj bi zagotovili finančno pomoč. »Želimo vzpostaviti sistem, po katerem bodo do dodatne denarne pomoči upravičeni socialno najbolj ogroženi prebivalci Šaleške doline. Zato bosta lokalni skupnosti Velenje in Šoštanj 400 tisoč evrov letno kot dodatno pomoč namenili najbolj ranljivim skupinam, kar bo posameznemu odjemalcu omililo strošek dviga ogrevanja do 70 odstotkov.« O tem bo Komunalno podjetje Velenje občane podrobneje obveščalo v naslednjih dneh.

Med cenejšimi

Sistem daljinskega ogrevanja v Šaleški dolini je še vedno med cenovno najugodnejšimi sistemi daljinskega ogrevanja v Sloveniji. Vlada je 24. januarja 2023 izdala Uredbo o oblikovanju cene toplote iz daljinskega ogrevanja, iz katere izhaja omejitev variabilnega dela cene toplote za gospodinjstve odjemalce (individualne in skupno odjemno mesto), ki od 1. januarja do 30. aprila 2023 znaša 98,7 evra/MWh. Šaleška dolina je kljub dvigu variabilnega dela cene toplote še vedno pod mejo, ki jo uredba določa.

V Komunalnem podjetju Velenje z daljinskim sistemom ogrevanja, ki je drugi največji v Sloveniji, s toplotno energijo oskrbujejo skoraj 40 tisoč prebivalcev in več kot 650 industrijskih uporabnikov, pri čemer so povsem odvisni od Termoelektrarne Šoštanj.

Neodvisni od premoga

Zato je Šaleška dolina pred izjemno pomembnim obdobjem prestrukturiranja po koncu izkopavanja premoga. Pripravljajo preobrazbo sistema daljinskega ogrevanja, ki bo v prihodnosti popolnoma neodvisen od premoga. To pomeni, da bo cena za končne uporabnike v prihodnosti pod bistveno manjšim vplivom nakupa emisijskih kuponov, hkrati bodo toplotne izgube v sistemu zaradi obnove precej manjše.

Od 1. februarja je daljinsko ogrevanje v Šaleški dolini dražje za 48 odstotkov, a ostaja med cenejšimi v Sloveniji.

Kot pojasnjujejo v velenjski občinski upravi, bodo v sklopu načrtovane preobrazbe daljinskega ogrevanja obnovili distribucijsko omrežje, posodobili toplotne postaje in energetsko prenovili stavbo. Z omenjenimi posegi naj bi pripomogli k zmanjšanju izpustov ogljikovega dioksida za 2.680 ton, ob tem bi porabo premoga zmanjšali za 2.243 ton. »Šele potem bomo lahko vpeljali 100-odstotno zelene vire energije za daljinsko ogrevanje. Pri obnovi izolacij in posodobitvi toplotnih postaj računamo na črpanje evropskih sredstev, zato je bil nedavni obisk predstavnikov Evropske komisije in Ministrstva za kohezijo in regionalni razvoj za nas izjemnega pomena. Obisk ob potrditvi Programa evropske kohezijske politike v obdobju 2021-2027 smo izkoristili za predstavitev projekta preobrazbe sistema daljinskega ogrevanja, ki ga želimo končati do leta 2030,« še navajajo v velenjski občinski upravi.

BARBARA FURMAN

Pošta Slovenije išče kupca za svojo stavbo na Krekovem trgu v Celju

Kdo bo kupil poštno palačo?

Konec letošnjega novembra bo preteklo 125 let, odkar so na Krekovem trgu v Celju odprli »novo poštno poslopje za splošni promet«, zgrajeno po načrtih dunajske cesarsko-kraljevske družbe Bureau für Postbauten. Pošta Slovenije poštno palačo prodaja in če ji bo zanjo uspelo najti kupca, zgradba prvič v svoji zgodovini ne bo več služila svojemu namenu. Vsaj v celoti ne. V Pošti Slovenije namreč napovedujejo, da bo tudi po prodaji v njej ostala poštna poslovalnica. O prodajni ceni ne govorijo, nepremičninske agencije, ki oglašujejo prodajo, navajajo tri milijone evrov.

JANJA INTIHAR

V zadnjih letih smo se že po vsej državi prodaja svoje navadili, da Pošta Slovenije nepremičnine, ki jih oceni

kot poslovno nepotrebne. Prodaja nekdanje ali še delujoče poslovne prostore ter zemljišča in stanovanja. Namesto poštne poslovalnice je po državi vedno več tako imenovanih pogodbenih pošt. Po zadnjih dosegljivih podatkih jih je že več kot 160, med njimi jih je veliko tudi na območju celjske regije.

Celjska poštna palača je trenutno največja zgradba, za katero Pošta Slovenije išče novega lastnika. Na vprašanje, zakaj so se odločili za prodajo, v podjetju

odgovarjajo, da vse odločitve, povezane z vlaganjem in s prodajo, sprejemajo na podlagi strategije upravljanja nepremičnin. Pri tem sta njihova cilja učinkovito upravljanje in optimizacija poštnega omrežja. V primeru celjske poštne zgradbe, še pravijo v Pošti Slovenije, gre za preverjanje trga in zbiranje nezavezujočih ponudb, na podlagi katerih se bodo potem odločili o nadaljnjih korakih. Navajajo tudi, da to ni doslej njihova največja nepremičnina, za

katero iščejo kupca, in da so prodali že več podobnih zgradb.

Dva najemnika

Celjsko poštno palačo so slovesno odprli 27. novembra 1898. Zgrajena je v neorenesančnem slogu in je razglašena za zgodovinski spomenik ter za kulturni spomenik lokalnega pomena. V kleti, pritličju, dveh nadstropjih in v mansardi ima malo več kot 3.660 kvadratnih metrov prostorov, ki jih večinoma zaseda Pošta Slovenije. Malo manj kot 600 kvadratnih metrov pisarniških prostorov imata v najemu dva najemnika, ki bosta v njih predvidoma ostala tudi po prodaji stavbe.

postopka oziroma najdlje leto po prodaji, ko se bodo preselili drugam. Zdaj na Krekovem trgu dela šestdeset uslužbencev pošte in njene hčerinske družbe IPPS. Število zaposlenih v poštne poslovalnici, ki bo tudi po prodaji še naprej ostala v stavbi, bo ostalo nespremenjeno. Zdaj jih v njej dela sedem. Osnovna dejavnost, to je ponujanje poštne in drugih storitev, bo torej ostala v središču mesta, poudarjajo v pošti.

Že v preteklosti zanimanje za nakup

Pošta Slovenije bo nezavezujoče ponudbe zbirala do 13. februarja. Zneska, ki ga

Obseg klasičnih poštne storitev se je v zadnjih desetih letih zelo zmanjšal. Število pisemskih pošiljk je manjše za 40 odstotkov, tako imenovanih univerzalnih poštne storitev je manj za polovico, upad plačilnih storitev je 60-odstoten, navajajo v Pošti Slovenije.

Prav tako bo v stavbi ostala poštna poslovalnica v pritličju, ki meri 225 kvadratnih metrov. Pošta kot enega od pogojev prodaje namreč navaja, da bo moral novi lastnik z njo skleniti dolgoročno pogodbo o najemu teh prostorov, mesečna najemnina, ki jo bo plačevala zanje, bo znašala osem evrov za kvadratni meter.

Osnovna dejavnost ostaja v mestu

V Pošti Slovenije napovedujejo, da bodo v stavbi ostali do konca prodajnega

pričakuje za celjsko poštno palačo, ne razkriva, a pravi, da pričakuje ponudbe v okviru tržnih cen. Na dveh nepremičninskih portalih, ki oglašujeta prodajo, je navedeno, da znaša cena za zgradbo tri milijone evrov.

V preteklosti je bilo po navedbah pošte že kar nekaj zanimanja za nakup stavbe, za katero ima sicer kot za vse nepremičnine na svojem območju predkupno pravico Mestna občina Celje. Če zbiranje nezavezujočih ponudb ne bo uspešno oziroma ponudbe ne bodo takšne, kot jih pričakuje, bo Pošta Slovenije, kot pravi, odločitev o nadaljnjih postopkih sprejela takoj po 13. februarju. Kaj načrtuje, še ne razkriva.



V Pošti Slovenije zagotavljajo, da bo njena poštna poslovalnica s sedmimi zaposlenimi ostala na Krekovem trgu tudi po prodaji stavbe. (Foto: SHERPA)

Pošta Slovenije je pred sedmimi leti v Trnovljah postavila pretovorno pošto, ki je nadomestila poslovalnico v Kosovi ulici. V stavbi je 100 kvadratnih metrov namenjenih delu z uporabniki poštne storitev, 1.300 kvadratnih metrov površin je namenjenih skladiščenju, pripravi pošiljk za dostavo in prostorom za zaposlene.

Na sejmu Arab Health tri podjetja s Celjskega

V začetku tedna se je v Dubaju v Združenih arabskih emiratih začel sejem Arab Health. Gre za največji specializirani sejem medicinske opreme in pripomočkov, zdravil, zdravstvene oskrbe in storitev na Arabskem polotoku, njegov poglobljen namen je povezovanje proizvajalcev in ponudnikov zdravstvenih storitev z zdravstvenimi klinikami. Sejma se udeležuje trinajst slovenskih podjetij. Njihov skupinski nastop je tudi letos organizirala Javna agencija Spirit Slovenija.

Med slovenskimi razstavljalci na sejmu Arab Health so tudi podjetja Koval iz Loke pri Žusmu, UVC Solutions, ki ima sedež v Celju, vse posle pa večinoma opravlja v Ljubljani, ter Dagri inženiring iz Celja.

Koval, ki sodi med vodilna podjetja v Sloveniji na področju proizvodnje medicinske opreme za nego in rehabilitacijo, se sejma v Dubaju udeležuje že šestič. Arabski svet, kjer ima že več svojih zastopnikov, je za podjetje očitno zelo zanimiv. V zadnjih šestnajstih letih se Koval, ki sicer deluje že več kot četrto stoletje, ukvarja le s proizvodnjo in prodajo medicinske opreme, ki jo razvija sam. Njegov najbolje prodajan izdelek je naprava za pomoč pri dvigovanju bolnikov v bolnišnicah. Veliko prodaja tudi hojic za učenje hoje po operacijah ter preglednih in masažnih miz.

Vse svoje izdelke prodaja pod lastno blagovno znamko, prisoten je v vseh večjih državah Evrope. Najpomembnejši trg je Nemčija, ki ji sledita Francija in Švedska, uspešen je tudi na Nizozemskem. Pred časom je svoje izdelke začel prodajati tudi v Avstraliji.

Celjsko-ljubljansko podjetje UVC Solutions se v Dubaju ponovno predstavlja z napravo za razkuževanje bolnišničnih površin, ki jo je razvilo samo. Pred tremi leti je bil prav Arab Health odskočna deska za prodor podjetja na tuje trge. S svojo napravo SteriPro, ki jo je najprej prodajalo le v Sloveniji, je namreč zdaj prisotno že v večini evropskih držav. Podjetje Dagri inženiring, ki prav tako ni novinec na sejmu v Dubaju, izdeluje in namešča različno medicinsko opremo za operacijske dvorane.

Agencija Spirit bo letos na mednarodnih sejmih v tujini pripravila še sedem skupinskih predstavitev slovenskega gospodarstva. Februarju se bodo podjetja lahko predstavila na sejmu obrambne industrije IDEX v Abu Dabiju, maja na sejmih Transport Logistic v Münchnu in Ligna v Hannoveru, junija na sejmih Newcast v Düsseldorfu in Eurobike v Frankfurtu ter oktobra na prehrambnem sejmu Anuga v Kölnu in sejmu pekarske industrije in slaščičarstva Iba v Münchnu.

Jl



Na letošnjem sejmu Arab Health v Dubaju svoje izdelke spet predstavljajo tudi podjetja Koval, UVC Solutions in Dagri inženiring. Fotografija je z lanskega sejma. (Foto: Spirit)

Sklad Alfi in Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah čakata na odločitev agencije za varstvo konkurence



Sklad Alfi PE ima v Veterinarski postaji Šmarje pri Jelšah 30 odstotkov lastništva in 51 odstotkov glasovalnih pravic, a je v podjetju še vedno brez upravljaljskih pravic.

stnik največjega, malo več kot 36-odstotnega deleža je sklad Alfi PE, ki ima v podjetju 51 odstotkov glasovalnih pravic.

Kljub večinskemu lastništvu naložbeni sklad Alfi PE v šmarski veterini nima upravljaljskih pravic. »Krivec« je agencija za varstvo konkurence, ki leto po prigrisatvi še vedno ni odločila, ali je prevzem Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah, ki ga je napovedal sklad, skladen s pravili konkurence.

Radi bi nadaljevali povezovanje

Kot je znano, so v skladu Alfi PE, ki sodi pod okrilje družbe KF Finance, jeseni 2021 napovedali, da namepravajo ustanoviti večjo veterinarsko skupino, ki bo pokrivala celotno Slovenijo,« poudarja Tone Pekolj in dodaja, da je zaradi sedanje razdrobljenosti nakup sodobne opreme za preglede in zdravljenje za večino veterinarjev zelo velik strošek, po drugi strani so te naprave slabo izkoriščene. Z združitvijo se bosta izboljšala kakovost opreme in veterinarskih storitev ter tudi dostop do dežurstev, je prepričan. Sodobna in velika skupina bo zanimiv delodajalec in bo pritegnila mlajše veterinarje, saj jim bo lahko ponudila bistveno več znanja, možnosti dodatnih izobraževanj in napredovanja, še pravi Pekolj.

varstvo konkurence še vedno ni sprejela odločitve o prevzemu šmarske veterinarske postaje. »Agencija običajno takšne postopke konča prej. Ne vem, kaj je razlog, da odločanje o primeru Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah še vedno ni končano, saj smo agenciji poslali vsa dodatna pojasnila in podatke, ki jih je zahtevala,« pravi Pekolj.

V skladu seveda želijo, da bi odločbo agencije dobili čim prej in nadaljevali povezovanje veterinarske dejavnosti. »Trg ponudnikov veterinarskih storitev v Sloveniji je zelo razdrobljen in ga želimo povezati. Naš cilj je oblikovanje sodobne veterinarske skupine, ki bo pokrivala celotno Slovenijo,« poudarja Tone Pekolj in dodaja, da je zaradi sedanje razdrobljenosti nakup sodobne opreme za preglede in zdravljenje za večino veterinarjev zelo velik strošek, po drugi strani so te naprave slabo izkoriščene. Z združitvijo se bosta izboljšala kakovost opreme in veterinarskih storitev ter tudi dostop do dežurstev, je prepričan. Sodobna in velika skupina bo zanimiv delodajalec in bo pritegnila mlajše veterinarje, saj jim bo lahko ponudila bistveno več znanja, možnosti dodatnih izobraževanj in napredovanja, še pravi Pekolj.



Od 1. januarja je Tomi Rumpf spet direktor Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah.

Foto: Andraž Purg

Rumpf spet direktor šmarske veterine

Po malo manj kot treh letih je vodenje Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah spet prevzel Tomi Rumpf. Šmarska veterina je očitno postala njegov »varni pristan«, saj se vanjo vrača vsakokrat, ko mu ne uspe vodenje katerega drugega podjetja. Postajo, v kateri ima še vedno približno 20-odstotni lastniški delež, je nazadnje vodil med letoma 2017 in 2020. Lani je največji lastnik veterinarske postaje postal naložbeni sklad Alfi PE in februarja agenciji za varstvo konkurence prigrisal njen prevzem. Agencija odločitve še ni sprejela.

JANJA INTIHAR

Tomi Rumpf je Veterinarsko postajo Šmarje pri Jelšah prvič zapustil februarja 2009, ko ga je vlada imenovala za direktorja Kobilarne Lipica, iz katere je odšel po treh letih, še pred iztekom mandata. V Šmarje se je vrnil oktobra 2017 in ostal do aprila 2020, direktorsko mesto je ponovno prevzel 1. januarja letos. Namesto njega je veterinarsko postajo dve različno dolgi obdobji vodil Božidar Sok, od decembra 2021 do decembra lani je bil direktor Ivan Amon. Rumpf je bil v času,

ko ni vodil šmarskih veterinarjev, med drugim direktor republiškega zavoda za blagovne rezerve, eno leto, do novembra lani, je bil na čelu Farm Ihan, poleti leta 2021 se je prijavil na razpis za mesto glavnega izvršnega direktorja Družbe za upravljanje terjatev bank, vendar ni bil izbran. Od oktobra 2021 do oktobra 2022 je bil tudi član nadzornega sveta v šentjurski Meji. Mimogrede, za Rumpfom je vodenje Farm Ihan prevzel šentjurski Bojan Bevc, ki je pred več kot petnajstimi

leti kot predsednik uprave pred propadom reševal Steklarno Rogaška, kot krizni menedžer je pred nekaj leti sodeloval tudi pri sanaciji štorskih Valjev. Pred približno desetletjem je bil Bevc na Hrvaškem obsojen na pet let zapora zaradi zlorabe položaja v podjetju Pik Vrbovec. Po treh letih je izpolnil pogoje za pogojno izpust, nato je bil leta 2015 še v Sloveniji obsojen na pogojno kazen zaradi zlorabe položaja zaradi spornih svetovalnih pogodb za steklarstvo z enim od ameriških podjetij.

Še vedno lastnik petine podjetja

Zakaj se je ponovno vrnil na direktorsko mesto v šmarsko veterinarsko postajo, naj bi Tomi Rumpf pojasnil prihodnji teden. Te dni je namreč na dopustu.

V zadnjih nekaj letih se je število lastnikov Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah zmanjšalo. Po javno dostopnih podatkih je trenutno lastnikov le še pet. Deleže tistih,

ki so se umaknili iz lastništva, je večinoma odkupil Rumpf in jih nato prodal skladu Alfi PE. Sam je obdržal približno 20-odstotni delež. Poleg Rumpfa so lastniki še vedno tudi trije zaposleni v postaji, njihov delež znaša od malo več kot tri odstotke do malo več kot deset odstotkov. Približno 30 odstotkov kapitala je v lasti veterinarske postaje, la-

Mediacor z novim lastnikom

Šmarsko podjetje Mediacor, ki ga je pred tremi desetletji ustanovil Janez Čretnik, ima novega lastnika. Čretnik, ki sodi med pionirje zdravega prehranjevanja in ekološkega turizma v Sloveniji, je namreč v začetku januarja poslovni delež prodal Bojanu Schmidu iz Stopč pri Grobelnem. Sam je že lani registriral podjetje Svetlin, ki se ukvarja z nepremičninsko dejavnostjo.

Podjetje Mediacor se je že pred četrto stoletja usmerilo v pridelavo, predelavo in prodajo zdrave prehrane in bilo na tem področju med prvimi v Sloveniji. Ima približno 400 izdelkov s certifikatom bio, od tega več kot 200 izdelkov z lastno blagovno znamko Bioshop, ki jih prodaja tudi v spletni trgovini. V zadnjih

nekaj letih je svojo ponudbo, v kateri so tudi dietetični izdelki in posebni gospodinjski aparati, razširilo tudi na druge evropske države. Po zadnjih dosegljivih podatkih je leta 2021 imel približno 800 tisoč evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je nekoliko manj kot leta pred tem, ter sedem zaposlenih.

Hkrati s spremembo lastništva so se v Mediacorju zgodile tudi spremembe pri vodenju podjetja. Po javno dostopnih podatkih je direktor postal Domen Ivakič iz Šentjurja, prokuristki sta postali Andreja in Neža Moškotevc, žena in hči znanega šentjurskega podjetnika Romana Moškotevca, ki ima med drugim v lasti podjetje Ahac.

JJ

KOLEKTIV ENERGETIKE CELJE RAZPISUJE

PROSTO DELOVNO MESTO



VODJE TEHNIČNEGA SEKTORJA DALJINSKEGA OGREVANJA – m/ž

VSEBINA DELA:

- vodenje (načrtovanje, organiziranje, usklajevanje, kontroliranje) aktivnosti in ljudi v procesu daljinskega ogrevanja,
- sodelovanje pri sestavi strategije družbe, letnega poslovnega načrta družbe in na kolegiju direktorja,
- zagotavljanje optimalnega delovanja procesa skladno s tehničnimi predpisi, z obratovalnimi navodili ter s predpisi za zdravje in varnost pri delu in požarno varnost, sodelovanje z zunanjimi izvajalci in inšpekcijskimi službami ter drugimi strokovnimi inštitucijami,
- načrtovanje in izvajanje projektov investicij in obnov toplotovodnega in vročevodnega omrežja, vključno z upravnimi postopki, s postopki javnega naročanja in tehničnimi pregledi,
- spremljanje zakonodaje, napredka tehnike in tehnologije s področja dela in uvajanje novosti v proces,
- sestavljanje navodil za delo, vseh vrst poročil, analiz in predlogov za odločanje vodstva ter sodelovanje pri pripravi internih aktov družbe

OD KANDIDATA PRIČAKUJEMO:

- VII. stopnjo oz. raven izobrazbe tehnične smeri,
- delovne izkušnje na področju organizacije dela in vodenja ljudi in na področju sistema daljinskega ogrevanja ali druge javne infrastrukture,
- poznavanje tehnike in tehnologije sistema daljinskega ogrevanja, obratovanja kotlovnice in tehnične zakonodaje s predmetnega področja.

Izbran kandidat bo opravil izpit za tehničnega vodjo energetskega objekta.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas 12 mesecev (z možnostjo podaljšanja delovnega razmerja za nedoločen čas) zaradi povečanega obsega dela, in sicer s polnim delovnim časom, delo bo organizirano v eni (prvi) izmeni.

NUDIMO:

- varnost zaposlitve,
- urejen kolektiv,
- območje delovanja: na lokalnem območju Mestne občine Celje,
- delo v dopoldanski izmeni.

Kandidati pošljejo prošnje z dokazili in življenjepisom s podrobnim opisom delovnih izkušenj na naslov sedeža podjetja v Celju, Smrekarjeva ulica 1 ali na elektronski naslov info@energetika-ce.si.

Zadnji dan za oddajo prošnje je 24. 2. 2023.

CELJE – Popacana spomenik in pročelje na Gledališkem trgu

Od sovražnega govora k mazaškim akcijam

Različni vandalizmi so že stalnica v mestu, zadnje čase pa so pogosti tudi sovražni napisi, uperjeni proti trenutni vladi in stranki Levica. Slednje je bilo mogoče zaslediti že pred županskimi volitvami, ko so neznanci pomazali plakate sedanjega župana Matije Kovača. Zadnja mazaška akcija minuli konec tedna je bila izpeljana na Gledališkem trgu, kjer ima prostore celjska Levica in kjer stoji spomenik Vojna in mir.

TATJANA CVIRN

Spomenik, posvečen obdobju druge svetovne vojne, je bil tako že drugič popackan z rdečo barvo, ki so jo neznanci polili tudi po fasadi in okenskem steklu v pritličju stavbe, na kateri visi tabla, ki označuje sedež lokalnega odbora Levica. Le da ta nima prostorov v delu, ki so ga vandali popacali, ampak na dvoriščni strani stavbe. Ob tem so člani stranke na policijo podali kazensko prijavo proti neznanemu storilcu.

Obe mesti sta medtem že očiščeni.

Vedno več nestrpnosti

Da so tovrstne akcije zaskrbljujoče, pravi svetnik Levica v mestnem svetu Mestne občine Celje **Samo Seničar**. Opaža, da je takšnih mazaških akcij v Celju vedno več. »Na več mestih je mogoče opaziti protivladne in protistrankarske napise. Živimo v majhnem mestu in nekateri pozabljajo, da bomo morali tudi v prihodnje živeti skupaj.«

Na dogodek so se odzvali v Levici Celje in obsodili vandalizem. »Takšno uničevanje javne lastnine se dogaja vedno bolj pogosto in je še en dokaz,



Spomenik Vojna in mir na Gledališkem trgu je kipar Jakob Savinšek (1922–1961) izdelal konec petdesetih let 20. stoletja. Spomenik iz bronu in kamna je visok približno pet metrov in je posvečen obdobju druge svetovne vojne. Avtorja so zaznamovali grozote vojne in čas, ki ga je prebil v koncentracijskem taborišču Gonars.

da ima spletni sovražni govor ogromno konkretnih posledic,« so ob tem

Predsednica MČ Center Alenka Pečnik je že 23. januarja vložila ovadbo na policijo, ko je bil spomenik prvič pobarvan z rdečo barvo. Zgodilo se ni nič, pravi Pečnikova, ki meni, da bi z ustreznim odzivom policija lahko preprečila ponovitev dejanja, saj gre po njenem očitno za isto osebo oziroma skupino.

zapisali na FB-strani lokalnega odbora stranke. Ob tem ugotavljajo, da se s tem povzroča škoda celotni skupnosti, obenem se izgublja priložnost za ploden in kulturni dialog.

Oglasil se je tudi župan **Matija Kovač** in zapisal, da močno obsoja tovrstna dejanja, ter pozval vse občane k spoštovanju in skrbi za okolje



Popackana fasada na sedežu celjske Levica

ter skupno lastnino, predvsem pa k strpnemu in kulturnemu dialogu. »Ohranjanje in spoštovanje okolja, javne infrastrukture, še posebej kulturne in zgodovinske dediščine je kolektivna odgovornost, saj s tem predstavljamo, kdo smo kot skupnost. Ta infrastruktura je namreč naš zaklad in ne platno za vandalizem.«

Veliko dela in stroškov

Da bodo vandalizem prijavili policiji, spomenik in stavbo pa bo očistilo Javno podjetje Zelenice, pravijo v Mestni občini Celje. Že lani se je konec leta moralo podjetje Zelenice dvakrat spopasti s popackanim spomenikom, posvečenim Slavku Šlandru pred II. OŠ Celje, kjer bi po

»vzorc« na spomeniku lahko sklepali, da gre za iste storilce.

Kot je dejal direktor podjetja **Jože Krulec**, so imeli že lani v podjetju veliko dela z odstranjevanjem žaljivih napisov na različnih javnih površinah. »Na fasadah je vse to lažje odstranjevati, medtem ko so spomeniki bolj zahtevni, saj so narejeni iz različnih materialov. Tudi spomenik Vojna in mir smo enkrat že čistili in ga bomo morali ponovno. Na voljo imamo posebna čistila, sicer pa je to zamudno ročno delo. Lani smo za tovrstno dejavnost porabili približno 20 tisoč evrov. Ker gre za denar iz proračuna, so to sredstva vseh občanov in bi jih zagotovo lahko bolj koristno porabili,« meni sogovornik.

Foto: SHERPA

Dogodek ni ostal neopažen niti na državni ravni. V stranki Levica, kjer se srečujejo tudi z grozljami nekaterim vidnim predstavnikom stranke, obsojajo politično motiviran vandalizem v Celju. »Sovraštvo do Levice in do narodnoosvobodilnega boja slovenskega naroda se sistematično goji tako na družbenih omrežjih in med najvišjimi političnimi predstavniki desnih strank kot tudi v medijskih projektih desnice, kot sta Demokracija in Nova24. Obsojamo vsako hujskanje, sovražni govor, diskriminacijo in nestrpnost, ki se dogajajo nad našimi članicami in člani, prostori in javnimi spomeniki ter kulturno dediščino. Tovrstna agresivna dejanja nimajo mesta v sodobni družbi 21. stoletja,« so med drugim poudarili.

Zaenkrat tek na Celjski koči

CELJE – Kot kaže, v mestnem parku družba ZPO za zdaj še ne bo mogla urediti proge za tek na smučeh, saj razmere ne omogočajo zadostne izdelave tehničnega snega.

Drugače je na Celjski koči, kjer je pred tednom zapadlo kar nekaj naravnega snega, ob čemer je ZPO poskrbel še za izdelavo tehničnega in uredil progo za dnevno in nočno smuko ter otroški poligon. Namesto tekaške proge v parku se je odločil to urediti na Celjski koči, kjer je tekačem na smučeh brezplačno na voljo. V mestnem parku naj bi tehnični sneg, ki ga še izdelujejo, omogočil sankanje najmlajših. Če bodo izpolnjeni pogoji, bo tudi v parku urejena tekaška proga. TC

Neuspešno tudi v drugem poskusu

CELJE – V petek se je iztekla tudi rok drugega razpisa za prijavo na javno zbiranje ponudb za najem Celjske kočice. Tako kot po prvem razpisu družba ZPO Celje tudi tokrat ni prejela nobene ponudbe.

Prvi razpis je bil podoben lansnemu, ko je bil predviden petletni najem hotela s približno štiri tisoč evri najemnine. Na razpis ni bilo odziva, zato je ZPO spremenil pogoje tako, da je v razpisu predvidel možnost prekategorizacije hotela v drugo obliko nastanitvenega obrata ter za 30 odstotkov znižal izhodiščno ceno najema, in sicer na malo več kot 2.900 evrov na mesec brez davka.

Kljub izkazanemu zanimanju ZPO ni prejel nobene prijave, so sporočili iz MOC. Skladno z veljavno pogodbo o najemu ter z odpovednim rokom, ki ga ima dosedanji najemnik, Celjska kočica za zdaj nemoteno obratuje, kar velja tudi za smučišče. Družba ZPO Celje in Mestna občina Celje pa bosta morali hitro najti rešitev za delovanje te izletniške točke v prihodnje. TC

Parkirišče smeti

CELJE – V Prešernovi ulici na parkirišču, kjer je tudi vhod v našo medijsko hišo, že dlje opažamo velike kupe smeti ob popolnoma napolnjenih smetnjakih. Zgodba se ponavlja iz tedna v teden, stanje kazi videz mesta, privablja živali in otežuje dostop do parkomata. Pozanimali smo se, zakaj smeti pristojni ne odvažajo redno ali pogosteje ter kakšni so načrti o postavitvi skupnega odjemnega mesta.



V Simbiu so pojasnili, da odpadke odvažajo tedensko ob torkih ob 6. uri zjutraj. Fotografija je nastala v torek ob 8.20. Na to smo pristojni tudi opozorili, uro kasneje je družba Simbio na mesto poslala uslužbenca, ki so okolico očistili in spraznili smetnjake. (Foto: Andraž Purg)

Pristojni v Simbiu, družbi za ravnanje z odpadki, so pojasnili, da odpadke z omenjenega mesta, torej v Zagati in Ozki ulici, odvažajo ob torkih zjutraj. Težava ni v nerednem odvozu, temveč v dovozu smeti, zagotavlja Sašo Farčnik iz družbe Simbio: »Od tam stanujočih smo dobili informacije, da odpadke dovažajo od drugod s kombiji. V ta namen smo že imeli nadzor varnostne službe, vendar so verjetno ti, ki onesnažujejo na tem območju, to videli in v tistem času dodatnih onesnaževanj ni bilo.«

Kot dodaja Farčnik, se bodo v prihodnosti problematike lotili sistemsko, saj komunalno podjetje nima pristojnosti za kaznovanje onesnaževalcev, lahko pa jih kaznuje medobčinski inšpektorat, ki mu večkrat tovrstne zadeve preda v obravnavo.

Sicer si v Simbiu prizadevajo, da bi zabojnike iz teh ulic lahko čim prej umaknili, uporabnikom pa zagotovili skupno odjemno mesto v Prešernovi ulici, kot je praksa že drugje po mestu. O tem se že dogovarjajo z zavodom za varstvo kulturne dediščine. ER



Tako bo videti enota vrtca na Planini pri Sevnici po preureditvi in dograditvi.

ŠENTJUR – Tokrat naložba v predšolsko vzgojo

Pod streho vrtca prostor za več malčkov

Občina Šentjur, ki je v letih 2015 in 2016 energetsko obnovila enoto vrtca na Planini pri Sevnici, se je odločila za njeno razširitev. Del malčkov ima zaradi prostorske stiske trenutno predšolsko vzgojo organizirano v prostorih tamkajšnje osnovne šole. Že prihodnje šolsko leto bo predvidoma za vse prostor pod streho dograjene vrtčevske enote, ki bo lahko sprejela skupno več otrok kot doslej.

TINA STRMČNIK

Vrtec Šentjur beleži velik vpis otrok v enoto na Planini pri Sevnici. Trenutno je vanjo vključenih 57 otrok. Ker pro-

stori enote glede na sprejete standarde niso dovolj veliki, enoto vrtca obiskuje 33 malčkov, medtem ko je za 24 otrok

predšolsko varstvo organizirano v prostorih planinske osnovne šole.

Zaradi pomanjkanja prostora se je občina odločila za dograditev in preureditev enote. To bo omogočilo ureditev dveh dodatnih oddelkov vrtca z vsemi potrebnimi spremljevalnimi prostori, kot so pisarna, garderobe in sanitarije za osebje, prostor za čistila, sanitarije za invalide, shramba za zunanja igrala in kuhinja. Načrtovana sta prizidka na jugozahodnem in

severozahodnem delu stavbe.

Enote s spremljevalnimi prostori bodo obnovljene ter poenotene z novozgrajenimi prostori. Preurejen bo tudi skupen hodnik z garderobami. Predvidena je še posodobitev kotlovnice v skladu z načrtom požarne varnosti. Preurejene bodo dovozne poti, zagotovljen bo nov prostor za dostavo. Na novo bosta med drugim urejena okolica vrtca in parkirišče.

Da je naložba zelo dobrodošla, je povedala ravnateljica Vrtca Šentjur **Elizabeta Jelen**. Planina pri Sevnici je namreč po njenih besedah precej oddaljena. Če starši, ki se na delo vozijo tudi v Sevnico ali Krško, svojih otrok niso mogli vpisati v vrtec na Planini, so ponavadi zavrnilo mesto v kateri od šentjurskih enot. Nekateri so svoje malčke vpisali v vrtec v sosednji občini Dobje.

Zahtev veliko, denarja malo

Šentjurski župan mag. **Marko Diaci** je s predstav-

ščitila pred nadaljnjim propadanjem. Predvidene so energetska, programska in statična obnova dela gradu (nekdanje konjušnice), vključno z obnovo fasade in stavbnega pohištva, ter predpriprava statične sanacije na obodnih zidovih. Občina želi tako spodbuditi razvoj trajnostnega kulturnega turizma z uporabo dediščine in njenih potencialov. Obenem bo pod okriljem projekta razvila nove turistične vsebine, ki bodo nadgrajene z uporabo digitalnih sredstev in informacijsko-komunikacijskih tehnologij. Naložbena vrednost projekta znaša približno dva milijona evrov (brez DDV). Ministrstvo za kulturo bo zagotovilo približno 1,6 milijona evrov (brez DDV), preostalo bo primaknila Občina Podčetrtek. Župan **Peter Misja** je dejal, da občinska uprava pripravlja še en projekt. Gre za ureditev kapele in nastanitvenih zmogljivosti. Če bo s projektom uspela, bo lahko na gradu ponujala tako možnost civilnih kot cerkvenih poročnih obredov.

TS, foto: Andraž Purg



Občina je prva obnovitvena dela gradu naročila leta 2021, grad bo kmalu spet gradbišče.

nikom izvajalca, podjetja Lesnina MG, pogodbo podpisal zadnji četrtek v januarju. Vrednost pogodbenih del, ki bodo predvidoma končana do letošnjega avgusta, znaša približno 1,3 milijona evrov brez DDV.

Diaci je ob podpisu pogodbe dejal, da je bila večina od desetih šolskih stavb ter enajstih enot Vrtca Šentjur v preteklih letih energetsko obnovljenih. Nazadnje je bila preurejena in dograjena vrtčevska enota na Ponikvi. Po posodobitvah že kličejo enote Pešnica, Center in Dramlje, občina gradnjo enote vrtca načrtuje v Novi vasi. Izbrani izvajalec del trenutno ener-

getsko obnavlja OŠ Hruševce Šentjur in tamkajšnjo telovadnico.

Šentjurski župan je omenil, da zakonodaja občinam nalaga skrb za šolsko in predšolsko infrastrukturo. Država določa standarde in normative, ki so za delovanje vrtcev še posebej zahtevni. Financiranje občin s strani države pa po besedah Diacija postavljenim merilom ne sledi, prav tako ne podražitev v gradbeništvu. »Posledično pomeni vsaka obnova ogromen strošek za občinski proračun, kar otežuje izvedbo drugih načrtovanih projektov,« je še dodal.

Foto: Občina Šentjur

Kmalu se obeta podražitev

V občini Šentjur bodo spremembe plač v javnem sektorju in druge podražitve vplivale na dvig cene predšolskega varstva otrok.

Župan mag. Marko Diaci je omenil, da ima Vrtec Šentjur v zadnjem obdobju številne dodatne stroške »Nekaj je s sabo prinesel dvig minimalne plače, potem je tukaj še povišanje plač pomočnic vzgojiteljic, tu so še podražitve energije in živil. Vsekakor bomo morali spremeniti cene programov vrtca.« Pojasnil je, da starši v povprečju plačajo 35 odstotkov stroška programa, občina pa v povprečju krije 65 odstotkov. Ravnateljica vrtca Elizabeta Jelen je ponazorila, da je bila cena prehrane doslej 1,6 evra na otroka, kar nikakor ne zadošča več. Pristojni v vrtcu tako že pripravljajo nov izračun ekonomske cene programov. Ker vsi stroški trenutno še niso znani in se obetajo še nova pogajanja med vlado in sindikati, bo vrtec cene programov verjetno moral povišati dvakrat.

TS



Znamka, posvečena 150. obletnici rojstva Josipa Ipavca.

Josip Ipavec tudi na znamki

ŠENTJUR – Na predlog občine ob 150. obletnici rojstva Josipa Ipavca je Pošta Slovenije zadnji januarjski petek izdala dve znamki in ovojnico.

Pošta Slovenije je ob izidu znamk in ovojnice, posvečene spominu na Josipa Ipavca, objavila obrazložitev, ki jo je pripravil red. prof. dr. Matjaž Barbo s Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Spomnil je, da izvira Josip Ipavec iz znamenite šentjurske družine skladateljev in zdravnikov. Med vsemi je bil verjetno najbolj nadarjen Gustavov sin Josip Ipavec. Po študiju medicine v Gradcu je služboval na Dunaju in v Zagrebu, nato je po svojem očetu prevzel zdravniško prakso v Šentjurju. »Že kot študent je začel komponirati. Njegov napredni glasbeni jezik, izbrušen kompozicijski stavek in pretanjena občutljivost za vokal so ga visoko dvigali nad številne sodobnike. Zlasti izvrstni so njegove orgelske skladbe in samospevi, ki jih je večinoma ustvarjal na nemška besedila, da bi tako dosegel širše občinstvo,« je zapisal Barbo.

Dodal je, da med skladbami Josipa Ipavca na slovenska besedila izstopa skladba za moški zbor z naslovom Imel sem ljubi dve. Josip Ipavec je tudi avtor prvega slovenskega baleta Možiček, ki je doživel številne uprizoritve. Njegovo najboljše delo, opera Princeska vrtoglavka, zaradi slabega nemškega libreta ni bilo deležno uspeha in je bilo tako prvič izvedeno šele leta 1997, potem ko je ddr. Igor Grdina korenito predelal besedilo.

TS, foto: Pošta Slovenije



Novi vrtec v Žalcu že raste, načrtujejo tudi nov vrtec na Ponikvi. (Foto: TT)

ŽALEC – Tokratna občinska seja v znamenju proračunov za naslednji dve leti

Zdravnika koncesionarja iz Žalca v Braslovče

Žalski svetniki so se prejšnjo sredo sestali na redni občinski seji. Osrednja točka dnevnega reda je bila prva obravnava proračunov za leti 2023 in 2024. Občina je do njunega sprejetja v obdobju začasnega financiranja. Svetniki so razpravljali tudi o prekinitvi koncesijskih pogodb na področju družinske medicine. Zasebni ordinaciji sta se namreč iz Žalca preselili v Braslovče.

ŠPELA OŽIR

Proračun za leto 2023 znaša 26,7 milijona evrov, medtem ko je za leto 2024 težak 26,1 milijona evrov. »Precej denarja porabimo za sprotne izdatke. Znatno del sredstev namenimo tudi za naložbe. Gradimo vrtec v Žalcu, komunalno opremljamo obrtno cono v Arnovskem gozdu, izdelujemo projekte za gradnjo novega vrtca na Ponikvi, v sklopu projekta izboljšanja vodovodne oskrbe v Spodnji Savinjski dolini gradimo in posodabljammo vodovodno omrežje s pomočjo evropskega in državnega denarja,« je izpostavil župan Janko Kos in dodal, da je bilo proračuna za prihodnji dve leti težko uskladiti.

»Danes zdravnikov primanjkuje in se zavedajo, da lahko postavljajo pogoje,« pravi žalski župan Janko Kos.

Bistveno več želja kot denarja

Občina je namreč prejela za kar osem milijonov več želja, kot ima razpoložljivega denarja. Za leto 2024 so bile te številke še višje. Predlogi so razpoložljiv znesek presejali kar za 16 milijonov evrov. Občina je v proračun vključila tri milijone evrov posojila. Denar bo namenila za gradnjo vrtca na Ponikvi, za izboljšanje vodooskrbe in gradnjo kanalizacije na območju Krajevne skupnosti Griže.

Proračuna sta zdaj v javni obravnavi. »Za drugo obravnavo verjamem, da bosta

med svetniki prevladali pamet in strpnost, da ne bodo predlagali še novih pločnikov, cest, razsvetljave ... Če ne bo tako, bom moral vsem vljudno odgovarjati, da ne gre. Na vidiku so povišanje plač v vrtcih, nove strukture cen v komunalnem podjetju. Denar bomo potrebovali, zato moramo z njim ravnati previdno,« je še dodal Kos.

Odpovedi koncesionarjev

Svetniki so na zadnji seji odločili tudi o predlogu od-

Janko Kos: »Za drugo obravnavo verjamem, da bosta med svetniki prevladali pamet in strpnost, da ne bodo predlagali še novih pločnikov, cest, razsvetljave ...«

loka o podelitvi koncesije za izvajanje javne službe v zdravstveni dejavnosti na področju družinske medicine v občini Žalec. Občinska uprava je 22. decembra prejela odpoved koncesijskih pogodb Zasebne zdravniške ordinacije Andreja Kravosa in Zasebne zdravniške ordinacije Brigite Artiček Mesarec. Oba sta imela ambulanti v žalskem zdravstvenem domu. Svoje delo na primarni ravni že nadaljujeta v okviru dveh

ambulant Ordinacije Klaros v Braslovčah skupaj še z dvema zdravnikoma.

Že nekaj zanimanja

Žalski zdravstveni dom je občino v začetku januarja obvestil, da nima razpoložljivih kadrovskih možnosti in da ne namerava prevzeti obsega opravljanja zdravstvenih storitev. Občina bo zato izvajanje dodeljenih programov s področja družinske medicine zagotovila s podelitvijo koncesij. Predhodno mora pridobiti še soglasje ministr-

stva in zavoda za zdravstveno zavarovanje. »Razpisali bomo koncesijo in verjamem, da bomo izbrali dobrega zdravnika. Ker se je to že razvedelo, se že javljajo nekateri kandidati. Rad bi, da bi bil iz okolice,« še dodaja Kos.

V Žalcu nimajo ambulantne za neopredeljene bolnike, saj imajo tamkajšnji zdravniki še vedno prostor, da vpisujejo bolnike. »A danes zdravnikov primanjkuje in se zavedajo, da lahko postavljajo pogoje.«

Za pomoč mladim iskalcem doma

VELENJE – Mestna občina je v proračunu zagotovila 15 tisoč evrov finančne pomoči za mlade pri pridobitvi sofinanciranja stroškov kredita za reševanje prvega stanovanjskega problema.

Do enkratne pomoči so upravičeni mladi do 35 let, ki prvič rešujejo stanovanjski problem, in sicer z nakupom stanovanja ali stanovanjske hiše ali gradnjo stanovanjske hiše. Subvencija velja za stroške odobritve kredita, zavarovanje kredita ali plačilo obresti. Višina je omejena do 50 odstotkov stroškov kredita in ne več kot 3 tisoč evrov. Lani je bil v Velenju takšen razpis objavljen prvič, subvencijo pa je v višini nekaj več kot 14 tisoč evrov pridobilo 13 mladih. Poleg tega je občina za 50 odstotkov znižala komunalni prispevek, 5 stanovanj pa je lani namenila zgolj mladim do 30 let.

SŠol

Za lažje zaposlovanje invalidov

BRASLOVČE – Svetniki so prejšnji teden na občinski seji sprejeli odlok o sofinanciranju podporne zaposlitve invalidov v Občini Braslovče. Občina bo na njegovi osnovi lahko sofinancirala podporne zaposlitve invalidov, ki prihajajo iz braslovške občine.

»S tem bomo občanom, ki potrebujejo pomoč pri zaposlitvi oziroma izpolnjujejo pogoje za podporno zaposlitev, omogočili lažji dostop do zaposlitve, saj bo občina lahko pokrivala del sredstev za njihovo plačo,« je pojasnila direktorica občinske uprave Natja Šketa Míser.

Občina bo sofinancirala razliko do polne plače za zaposlitev invalida, ki izpolnjuje pogoje za podporno zaposlitev, torej del, ki ga ne subvencionira država. »S tem bomo invalidom omogočili preprostejši dostop do trga dela, saj bodo stroški dela za izvajalca podporne zaposlitve invalidov, torej delodajalca, v celoti pokriti. Tako bodo ranljivi skupini prebivalstva, invalidom, omogočili večjo vključenost v družbo.« Občina Braslovče bo za ta namen vsako leto v proračunu namenila deset tisoč evrov.

ŠO

Kdo sta podžupana?

BRASLOVČE – Župan Tomaž Žohar je na zadnji občinski seji občinski svet seznanil s podžupanoma v novem mandatu.

Občina Braslovče bo v naslednjem štiriletnem obdobju imela dva podžupana. To sta dosedanja podžupanja mag. Urška Hozjan in Primož Brinovec, predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Letuš.

ŠO

V Žalcu trije

ŽALEC – Pri opravljanju županskega dela bodo v novem mandatnem obdobju Janku Kosu pomagali trije podžupani.

Še naprej bo to delo opravljal Roman Virant iz vrst Socialnih demokratov. Nova podžupanja je Tanja Basle iz Gibanja Svoboda, sicer modna oblikovalka. Podžupan je postal še Srečko Lednik, sicer kandidat za župana iz vrst Slovenske demokratske stranke.

ŠO

Kandidata za župana postala podžupana



Marjan Mačkošek (četrti z leve v zadnji vrsti) in Enej Kírn (šesti z leve v zadnji vrsti) sta postala podžupana Občine Laško. (Foto: BA)

LAŠKO – Občina bo imela v tem mandatu dva podžupana. Župan Marko Šantej je občinske svetnike z njunim imenovanjem seznanil na seji minuli teden. Oba podžupana bosta svoje delo opravljala nepoklicno.

37-letni pravnik Enej Kírn (MMOL) bo zadolžen za naloge s področja družbenih dejavnosti in pravnih zadev, 68-letni upokojeni inženir strojništva Marjan Mačkošek (Gibanje Svoboda) pa bo opravljal naloge s področja gospodarskih dejavnosti, naložb in krajevnih skupnosti.

Oba podžupana sta se že potegovala tudi za županski mesti. Enej Kírn je za župana Občine Laško kandidiral na volitvah leta 2018, medtem ko je bil na lanskih lokalnih volitvah prvopodpisani pod kandidaturom Marka Šanteja. Marjan Mačkošek je za župana Laškega kandidiral na zadnjih lokalnih volitvah, prejel je približno deset odstotkov glasov.

Laški občinski svetniki so na seji minuli teden potrdili tudi nadomestni mandat Niki Kunšek z liste MMOL, ki je zaradi nezdržljivosti funkcij v občinskem svetu nadomestila župana Marka Šanteja. Ob tem so svetniki potrdili tudi predlagane člane delovnih teles občinskega sveta in nadzornega odbora ter člane svetov zavodov Glasbene šole Laško-Radeče, Celjskih lekarn ter Zdravstvenega doma Laško.

BA

ŽALEC – Zgodba urejanja Savinje in njenih pritokov spet na začetku

Ponovni poskus poplavne ureditve Spodnje Savinjske doline

Direktorat za prostor, graditev in stanovanja ter Direktorat za vode in investicije okoljskega ministrstva sta prejšnji četrtek v Domu II. slovenskega tabora Žalec organizirala predstavitev pobude v postopku državnega prostorskega načrtovanja za zagotavljanje poplavne varnosti v Spodnji Savinjski dolini. Načrtovane ureditve predvidevajo suhe zadrževalnike ob Savinji in Bolski, mokra zadrževalnika Vršca in Gozdnica ter dve različici, ki se med sabo nekoliko razlikujeta. Njihov osrednji cilj je celovito zmanjšanje poplavne ogroženosti urbaniziranih območij. Čeprav je bila v Žalcu le predstavitev pobude, je bilo ozračje že na začetku napeto.

JANŽE FRIC

Ministrstvo za okolje in prostor, ki se je nedavno preimenovalo v ministrstvo za naravne vire in prostor, ponovno poskuša urediti poplavno varnost Spodnje Savinjske doline do vključno Laškega. To pomeni graditev več mokrih in predvsem suhih zadrževalnikov, ureditev strug pritokov Savinje in stanja podtalnice ter infrastrukture za namakanje kmetijskih površin. Zato so na ministrstvu pripravili dve različici urejanja poplavne varnosti, ki sta zelo podobni tistima izpred približno desetletja, ki sta propadli. Namen predstavitve je bil, da lahko javnost predstavi svoja vprašanja in pomisleke, za katere predstavniki ministrstva zagotavljajo, da jih bodo preučili. Zainteresirani posamezniki lahko svoje pripombe še vedno pošljejo na ministrstvo, in sicer do sedmega februarja, ko bo potekel čas javne objave gradiva.

Nezadovoljstvo s trenutnim načrtom

Predstavitve pobude je sicer minila razmeroma mirno, a z

občasnimi pripombami iz občinstva, ki z dosedanjim delom več kot očitno ni bilo zadovoljno. Po predstavitvi gradiva, za katero se je zdelo, da dvorana le čaka, da se konča, so sledili vprašanja, pobude in splošni komentarji javnosti.

V obravnavo pobude so se aktivno vključili na Kmetijsko-gozdarski zbornici Slovenije (KGZS), v kateri so pripravili pripombe glede pripravljene pobude. Te je predstavil njihov predstavnik Klemen Šalej, ki se je kot prvi podal na govorniški oder. Njegov nastop je bil večkrat prekinjen z aplavzi in s splošnim odobravanjem občinstva.

Pripombe KGZS so, da pobuda ne obravnava upravljanja vod dovolj celovito, na zbornici so dodali tudi nekaj svojih predlogov. Predlagajo tudi, da bi nekatere projekte ponovno ovrednotili v sodelovanju s kmetijsko stroko in da bi poplavne vode raje zadrževali v višjih delih toka Savinje in tako razbremenili površine v spodnjih delih toka. »Predvsem je za kmete nedopustno, da bi se za zadrževalnike uporabljala



Savinjčani so napolnili Dom II. slovenskega tabora Žalec.

najboljša kmetijska zemljišča, saj imamo kmetijskih površin v Sloveniji že zdaj premalo,« je povedal Šalej, preden je sledil eden mnogih aplavzov.

Poudaril je še, da je treba preučiti vpliv poplav in zadrževalnikov za vsako kmetijo posebej, zagotoviti odkup zemljišč v primeru razlitja in zadrževanja vode v zadrževalnikih, navesti stroške in način vzdrževanja območij znotraj zadrževalnikov, opredeliti način odstranjevanja mulja, ki ostane, ko voda iz zadrževalnika odteče. Prav tako na KGZS zahtevajo, da odgovorni opredelijo status po-

plavnih območij in njegov vpliv na cenilno vrednost kmetijskih zemljišč ter sprejmejo zakon o zagotavljanju sredstev državnega proračuna za poplačilo oškodovancev.

Tudi bolj osebne zgodbe

Po predstavitvi smo slišali tudi veliko osebnih zgodb ljudi, ki živijo ob Savinji oziroma njenih pritokih in so z zbranimi delili svoje izkušnje s poplavami. Eden najbolj priljubljenih predlogov javnosti je bil, da se pred kakršnokoli gradnjo najprej preprosto očisti strugo Savinje in potokov, ki se stekajo vanjo, saj bi po njihovem mnenju že samo ta ukrep izboljšal stanje in omogočil ponovno vrednotenje velikosti potrebnih zadrževalnikov. Od tu izhaja tudi graja odgovornega ministrstva, da je v preteklih letih premalo vzdrževalo vodotoke v Spodnji Savinjski dolini.

Konkretnih odgovorov na svoja vprašanja in pomisleke večinoma niso dobili, tudi zato, ker je projekt šele v pripravi, načrti pa niso dovolj podrobni. Sicer pa je bilo večkrat mogoče slišati, da bo nekaj treba storiti, saj se bo poplavna varnost, tudi zaradi podnebnih

sprememb, brez ukrepanja le še slabšala. Prebivalci Spodnje Savinjske doline želijo le pre-

prečiti, da jih ministrstvo ne bi žejnih peljalo čez vodo.

Foto: SHERPA



Klemen Šalej je predstavil stališča kmetijsko-gozdarske zbornice.

Opozarja na pretežno nogo

KOZJE – Občina je v kraju Lesično v neposredni bližini osnovne šole namestila prikazovalnik hitrosti. Ta opozarja, da je tam omejitev hitrosti 50 kilometrov na uro, in prispeva k večji varnosti udeležencev v prometu.

Prikazovalnik meri hitrost voznikov, ki vozijo iz smeri Dobležič proti Osnovni šoli Lesično. Občina je napravo namestila, saj je bila uspešna na pozivu Javne agencije RS za varnost prometa. Za pravico, da prikazovalnik na kritičnem odseku omenjenega naselja uporablja do konca letošnjega junija, je hvaležna, saj verjame, da bo to prispevalo k večji varnosti vseh udeležencev v prometu.

TS, foto: Občina Kozje

Prikazovalnik hitrosti ob državni cesti, ki vodi iz smeri Dobležič proti Osnovni šoli Lesično.



Sejnina v dobrodelne namene

LAŠKO – Občinski svetniki so se strinjali, da bodo tudi v tem mandatu, tako kot je bil to običaj že v prejšnjih treh, svoje novembrske sejnine namenili v dobrodelne namene. Delu svoje plače oziroma nagrade (v višini sejnine, ki znaša 108,23 evra neto) se bodo odrekli tudi župan in oba podžupana.

Glede na to, da Občina Laško novembra praznuje občinski praznik, je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlagala, da svetniki v dobrodelne namene podarijo sejnine novembrske (slavnostne) seje. Če kdo od članov občinskega sveta na tej seji ne bo prisoten, bo v dobrodelne namene podaril sejnino naslednje seje, na kateri bo udeležen.

23-članski laški občinski svet bo tako v dobrodelne namene na leto namenil približno 2.800 evrov. Predlog, komu in za kakšen namen bodo namenili sejnino na predlog humanitarnih organizacij, bo oblikovala komisija za volitve in imenovanja, na novembrski seji ga bo nato potrdil občinski svet.

BA

Milko Mikola o zgodovini Škofje vasi

Ustvarjalni upokojski čas

Torkova proslava, ki jo bo Kulturno društvo bratov Dobrotinšek iz Škofje vasi pripravilo pred kulturnim praznikom, ne bo posvečena le spominu na našega največjega pesnika, ampak tudi predstavitvi zanimive knjige o zgodovini kraja in bližnje okolice. Napisal jo je ugleden zgodovinar dr. Milko Mikola, ki je velik del svojega raziskovalnega dela posvetil preučevanju povojnega komunističnega nasilja in na tem področju marsikdaj oral ledino. Izdal je več kot dvajset knjig in zbornikov dokumentov. Zgodovina Škofje vasi z bližnjo okolico je že njegova peta knjiga, odkar se je leta 2009 upokojil.

TATJANA CVIRN

Knjiga o preteklosti kraja, v katerem Milko Mikola živi že skoraj četrto stoletje, je zanimiva tako za krajanke kot druge Celjane. Izdala jo je Celjska Mohorjeva družba, sicer pa je projekt financiral avtor sam z delno finančno pomočjo celjske občine.

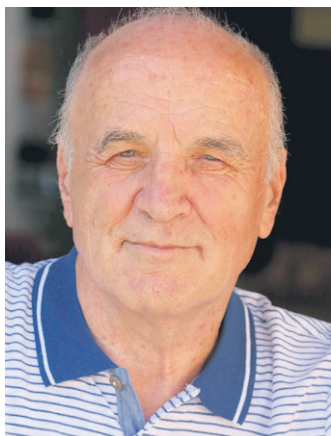
Knjiga ima 250 strani in vsebuje približno sto fotografij ter drugih pisnih dokumentov. V prilogi so zanimivi sezname imen vseh posestnikov katastrske občine Škofja vas iz leta 1825, žrtev okupatorjevega nasilja in prisilnih mobilizirancev v nemško vojsko.

Po tematikah

Kot pravi avtor, dela ni napisal kronološko, ampak po

tematikah. Kraj je dobil ime po prvih znanih zemljiških gospodih, škofih iz Krke na avstrijskem Koroškem. V njem so svoje sledi zapustili že Rimljani. Našli so sedem rimskih milnikov, kar pomeni, da je v tistih časih skozi kraj vodila pomembna cesta povezava.

Ste vedeli, da je bila Škofja vas nekoč samostojna občina, ki je segala vse od Lahovne, Arclina, Začreta in Žepine do Bovš in Sv. Tomaža? Pred drugo svetovno vojno je bila kmetijsko močna, veliko je bilo hmeljarstva in živinoreje. Tudi gospodarske panoge so bile pestre. Peter Majdič je leta 1926 ustanovil Industrijo volnenih izdelkov, kasneje TVO, ki je leta 1995 konča-



Dr. Milko Mikola je dve leti in pol pripravil knjigo, za katero je dokumente zbral v Zgodovinskem arhivu Celje, Arhivu Republike Slovenije in Muzeju novejšje zgodovine Celje. V načrtu ima še eno večje delo, in sicer študijo o komunističnem nasilju nad ženskami in otroki v Sloveniji. Mikola je dve desetletji delal v celjskem arhivu in raziskoval tudi razvoj industrije na Celjskem. Nato je prevzel vodenje sektorja za popravilo krivic in za narodno spravo pri ministrstvu za pravosodje in postal vršilec dolžnosti direktorja takrat ustanovljenega Študijskega centra za narodno spravo. Leta 2009 je prejel srebrni grb MOC in leta 2013 Zoisovo priznanje za pomembne znanstvene dosežke v zgodovini. (Foto: Andraž Purg)

la v stečaju. Že v 19. stoletju je v kraju delovala tovarna eksploziva. »Za manjše, a

pomembno podjetje se je zanimal tudi Alfred Nobel. A je država tovarno zaradi nevarne proizvodnje nato zaprla,« pravi Mikola. Od vseh nekdanjih podjetij je ostal le Etol, ki se danes imenuje Tastepoint in je v lasti tujega kapitala.

Nemirni časi

Tudi društveno življenje v kraju je bilo ves čas zelo pestro, pravi avtor, ki je več prostora namenil narodnoosvobodilnemu gibanju in okupatorjevemu nasilju na širšem območju Škofje vasi. Ta čas je zaznamoval mnoge družine, saj je na spomeniku v kraju navedenih kar 57 žrtev tega nasilja. Zlasti sta pretresljivi zgodbi družin Dobrotinšek z Dobrotina nad Vojnikom in Vrečko iz Škofje vasi. Prva je izgubila kar šest članov družine, druga štiri. Kmetija Vrečkovi, kjer je danes konjeniški klub, je zato propadla.

Krvav je bil tudi čas po vojni, in sicer zaradi poboja vojnih ujetnikov na območju kraja ter političnih obračunavanj in zaplemb premoženja med domačini.

V zadnjem delu avtor predstavi še kulturno dediščino in spomenike ter pomembne osebnosti, kot so bili poliglot Žiga Popovič, politik Anton

Novačan ali zgodovinar Josip Felicijan, ki je ugotovil, da je pri sestavi Deklaracije o neodvisnosti Thomas Jefferson bral tudi o ustoličevanju koroških vojvod. Avtor knjigo



Naslovnica zadnje knjige Milka Mikole, ki se je tokrat lotil zgodovine kraja, kjer živi. Gradivo je mogoče prebrati tudi na spletnem portalu Kamra.

Med umetnostjo in konservatorstvom

Prejšnji četrtek so v šentjurski knjižnici odprli razstavo Katarine Jazbinšek z naslovom V iskanju sebe, ki bo na ogled do 10. marca. Z mlado umetnico iz Šentvida pri Planini smo se pred odprtjem pogovarjali o razstavi, njenem ustvarjanju, pa tudi njenem konservatorskem delu na Žički kartuziji. Šentvidčanka je namreč študirala konserviranje in restavriranje likovnih del na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

»Še vedno iščem svoj izraz. Zato so tudi razstavljeni dela tako različna in razstava nima rdeče niti,« je ime razstave ra-

zložila umetnica. A to, da bistva ni in svoj umetniški izraz še išče, samo po sebi predstavlja rdečo nit njene razstave.

Reprodukcije z globljim pomenom

Dela poleg umetničnega iskanja sebe družijo tudi realizem. Razloga, zakaj ustvarja v tej smeri, Katarina nima: »Včasih vidim kakšno fotografijo, ki me prevzame, in si rečem, da bi to rada narisala. Nato gre potek ustvarjanja sam v smeri realizma oziroma hiperrealizma.« Seveda pri njenem ustvarjanju ne gre le za reprodukcijo fotografije, ampak vsakemu izdelku doda

svoj pridih. Sliki nosoroga, ki je eno njenih najljubših del, je na primer dodala 23,75-karantno zlato, s katerim je prikazala njegove roge. S tem je slika dobila tudi globlji pomen, saj nosoroge ravno zaradi rogov pogosto ubijajo.

Slika nosoroga je zelo obširno delo, za katero je porabila pol leta, sestavljen je namreč iz pikic, ki jih je naredila s konico 0,18-milimetrskega pisala. Sicer se je ustvarjanje te slike začelo s fotografijo nosoroga, ki je umetnico prevzela in se je odločila, da jo bo narisala. »Takrat se še nisem zavedala, koliko dela bo z njo.« Odloči-

tev o zlatih rogovih je sprejela med ustvarjanjem, ko se je poglobila v delo.

Plavanje s tokom

Nosorog z zlatim rogom kaže tudi širšo sliko Katarininega ustvarjalnega procesa. »Grem, kamor me odnese. S tokom.«

Večinoma dela v risarski tehniki s svinčnikom: »To želim obvladati, saj delo s svinčnikom ni tako preprosto, kot se mogoče zdi na prvi pogled, čeprav je to tehnika, v kateri najpogosteje ustvarjam. Rada bi delala več z oljem, a se tega malo bojim, ker je to zame kraljeva tehnika,« pravi.

Nosorog ni edina razstavljena slika v mešani tehniki, poleg njega sta tudi sliki orla in ribe. Slednja je narejena s prahom bronzom, orel je tako kot nosorog zlat.

Magična Žička kartuzija

»Kartuzija je zame magični prostor, sploh če v njej preživiš veliko časa. Ker tam ni mobilnega signala, nismo dobili sporočil in klicev, ampak smo bili prepuščeni sami sebi, se med seboj pogovarjali in zelo dobro spoznali,« je povedala. Katarina Jazbinšek je namreč sodelovala pri restavratorsko-konservatorskih delih na cerkvenem objektu v Žički kartuziji. »Predvsem mi je

bilo v čast delati na tako stari zgradbi. Veličastno je bilo, čeprav je bilo občasno zelo vetrovno in mrzlo, na drugi strani pa tudi zelo vroče,« je še dodala.

Kakšno je njeno mnenje o cerkveni strehi, ki je pred časom dvignila veliko prahu? »Izbrali so precej sodoben pristop, a sem precej poslušala arhitekta in razumem, kaj je želel doseči s to streho. Z ene strani je cerkev videti obnovljena, na drugi strani so ohranjene ruševine,« je povedala in dodala, da je predvsem pomembno to, da so zavarovali njeno celotno notranjost, kar predstavlja dobro izhodišče za delo v prihodnosti.

JF, foto: Andraž Purg



Katarina Jazbinšek s sliko nosoroga



Nasmejana umetnica na otvoritvi razstave



Razstava ob 650-letnici drugega pogrofovjenja Celjskih grofov bo na ogled do oktobra. (Foto: SHERPA)

Pokrajinski muzej Celje o načrtih

Knežji dvor in freske še na čakanju

30. januarja je minilo 700 let od najstarejše znane omembe Celja, Knežjega dvora in Starega gradu. Omenjeni so v listini, ki jo hrani Avstrijski državni arhiv. Pokrajinski muzej Celje je zato predlagal, da bi Pošta Slovenije letos izdala spominsko znamko, posvečeno mestu. Predstavljena naj bi bila konec marca. To je le eno od zanimivih področij delovanja muzeja, ki je lani praznoval 140 let in je za svoje uspešno delo prejel zlati celjski grb.

TATJANA CVIRN

Kot je povedal **Stane Rozman**, direktor muzeja, kjer dela 24 ljudi, želi ustanova tudi letos nadaljevati svoje poslanstvo v skrbi za kulturno dediščino Celja in celjske regije v času do prve svetovne vojne. Pri tem želi muzej ostati vodilna dediščinska ustanova na Celjskem, povečati število obiskovalcev, ki bi iz njega odhajali tako zadovoljni, kot so bili tisti v minulem letu, je na predstavitvi lanskih dosežkov in letošnjih načrtov povedal Rozman.

Muzejske zbirke si je lani ogledalo skoraj 25 tisoč obiskovalcev. Med njimi je bilo malo manj kot 10 odstotkov tujih državljanov, ki so prihajali iz 64 različnih držav. Svoje zbirke je muzej razstavljal v Celju in regiji kot tudi v tujini. Od večjih razstavnih projektov velja izpostaviti razstavo ob 650-letnici drugega pogrofovjenja Celjskih grofov, ki jo spremlja istoimenska publikacija. V Šentjurju je muzej na novo postavil razstavo Rifnik in njegovi zakladi. Odmevna



Direktor Pokrajinskega muzeja Celje Stane Rozman je predstavil lanske dosežke in letošnje načrte muzeja. (Foto: TC)

je bila postavitev razstave Končno Japonska junija v Tokiu ob stoletnici Alminega prihoda v to deželo. Letos bo razstava na ogled še v Osaki in na univerzi Meiji v Tokiu. Z razstavo Anton Perko, slovenski slikar v službah cesarskega dvora se je muzej predstavil v

Slovenskem kulturnem centru Korotan na Dunaju.

Razstav ne bo manjkalo

Tudi letos načrtuje muzej vrsto zanimivih projektov. Arheološka razstava z naslovom Ljubija, zaklad pod skalo je že na ogled, 16. februarja bo v muzeju še odprte razstave o lončarju Franju Felicijanu. Med večjimi projekti načrtuje muzej dopolnitev stalne razstave Grofje Celjski z interaktivnimi vsebinami, postavitev razstave Osireteli predmeti iz azijskih zbirk in razstave Obtežilniki za papir, spregledana premična dediščina. Konec marca bo v muzeju na ogled čebela velikanka, narejena v razmerju 100:1, ob tem bodo delavnice in predavanja na temo čebel in čebelarstva.

Muzej načrtuje tudi izdajo nove knjige o Celjskem stropu avtorice Gabrijele Kovačič in dopolnjeno izdajo knjige

mag. Damirja Žeriča Celeia Cilli Celje. Knjiga je izšla leta 2011 in je kljub ponatisu skoraj pošla. V novi izdaji bodo predstavljena nova spoznanja o zgodovini Celja.

Freske še ne bodo na ogled

Tako kot mora prenova Knežjega dvora čakati na boljše čase, tudi rimskih fresk, ki so jih pred leti arheologi odkrili ob prenovi Muzejskega trga, letos še ne bo mogoče občudovati, je povedal direktor Stane Rozman. Freske so večinoma že restavrirane in konservirane

in čakajo na ureditev razstavišča oziroma na denar, ki bi bil na voljo v proračunu MO Celje in v okviru razpisa ministrstva za kulturo.

Namesto tega bo muzej letos odprl dve novi sobi v okviru stalne arheološke razstave Od šivanke do zvezd. V prvi sobi bo predstavljena ustanovitev Celeie, v drugi reka Savinja kot eno najpomembnejših arheoloških najdišč v Celju. V Savinji so v preteklih desetletjih mnogi iskali kovance in druge dragocenosti in naj bi med drugim našli do deset tisoč majhnih keltskih kovancev.

Od mednarodnih predstavitev muzej omenja sodelovanje na arheološki razstavi slovenskih muzejev v Frankfurtu ob Majni in na letni razstavi steklarskega muzeja v Bärnbachu. Od ministrstva za kulturo je odvisno, ali bo z razstavo o Almi M. Karlin gostoval na Frankfurtskem knjižnem sejmu.

Gogi priznanje za življenjsko delo

V ponedeljek, 6. februarja, ob 19.30 bo v Narodnem domu osrednja celjska slovesnost ob slovenskem kulturnem prazniku. Na njej bodo podelili celjske zvezde, priznanja za dosežke na področju kulture v občini.

Komisija, ki jo sestavljajo Matjaž Brežnik, Nenad Firšt, dr. Zoran Pevec, Matija Plevnik in dr. Aleksander Žizek, je na podlagi prispelih pobud odločila, da priznanje za življenjsko delo podeli plesalki, koreografinji in plesni pedagoginji Gordani Stefanović - Erjavec. Priznanji za najvidnejše dosežke v preteklih dveh letih bosta prejela Društvo Škratovo lutkovno gledališče Celje in plesalec Boštjan Antončič.

Razpis za podelitev priznanj je objavil Zavod Celeia Celje v imenu celjskih javnih kulturnih zavodov, Zveze kulturnih društev Celje in območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Na razpis je prispelo šest pobud, od tega tri za podelitev priznanj za življenjsko delo in tri za podelitev priznanj za najvidnejše dosežke na področju kulture v preteklih dveh letih. Kot je zapisal predsednik komisije dr. Zoran Pevec, so komisijo zanimali kreativnost, aktualizacija, inovativnost, presežnost in družbena zavzetost. TC



Priznanje za življenjsko delo bo ob letošnjem kulturnem prazniku v Celju prejela Goga Stefanović - Erjavec, ki se že več kot štiri desetletja ukvarja s plesno vzgojo mladih. (Foto: SHERPA)



Za več razumevanja

CELJE - Na tradicionalnem ponovoletnem srečanju so se zbrali predstavniki verskih skupnosti, ki delujejo v Celju. Sprejel jih je župan Mestne občine Celje Matija Kovač.

Dejal je, da so takšna srečanja pomembna, saj krepijo povezovanje, razumevanje in odprtost drug do drugega, kar so vrednote, v katere tudi sam verjame. Poudaril je tudi, da so občani Celja lahko ponosni, da v mestu mirno sobiva toliko različnih verskih skupnosti.

V imenu povabljenih je zbrane nagovoril predsednik Škofijske karitas Celje Rok Metličar. Srečanja so se udeležili tudi upokojen celjski škof msgr. dr. Stanislav Lipovšek, duhovniki v celjskih katoliških cerkvah ter predstavnika Islamske skupnosti v Celju in Krščanske cerkve Kalvarija.

TC

Župan Matija Kovač je sprejel predstavnike verskih skupnosti, ki delujejo v Celju. (Foto: Andraž Purg)

Neplačevanje stroškov je lahko eden od razlogov za deložacijo

Ko grozi izguba doma

Ali so pri nas pogoste deložacije, ko ljudje izgubijo svoj dom in se znajdejo tako rekoč na cesti? Na srečo se je spremenil zakon, ki je celo omogočal rubež hiše zaradi nekaj sto evrov dolga. Če sklepamo po podatkih celjskih Nepremičnin, ki omogočajo najem neprofitnih stanovanj v občinski lasti, ni veliko primerov, ko bi komu prekinili najemno razmerje in zahtevali, naj se izseli. A tudi tistih nekaj zgodb o tako skrajnih ukrepih, kot je deložacija, je preveč, če obstajajo možnosti, da do tega sploh ne pride. Seveda je treba vedeti, kam po pomoč. Čeprav tudi to ne pomaga vedno, o čemer priča tudi naša zgodba o človeku, pri katerem ne gre le za dolgove, ampak tudi za zdravstvene težave, ki so privedle do stanja, v katerem je trenutno, medtem ko je pomoč ves čas odklanjal.

TATJANA CVIRN, SIMONA ŠOLINIČ



Foto: Pexels



Lazar Prodanović v predsobi svoje garsonjere. Sodba o njegovi izselitvi je pravomočna. (Foto: Andraž Purg)

Bo ostal na cesti?

82-letni Lazar Prodanović živi v garsonjeri na Hudinji. V najem jo je dobil pred 30 leti, ko je še bil zaposlen v Cinkarni Celje, kjer je delal kot kemijski inženir. Vitalen gospod, ki zadnja leta rad fotografira in zase pravi, da je svetovljan, saj je prepotoval ves svet, bo verjetno moral kmalu iz stanovanja. »To je šok, ki bistveno vpliva na moje zdravje. Želijo, da bi me kap in da ne bi imeli več težav,« je dejal, ko smo ga na njegovo prošnjo obiskali in preverili, zakaj mu Nepremičnine Celje grozijo z deložacijo.

V njegovo majhno stanovanje je skoraj nemogoče vstopiti, saj se že pri vходу vanj človek zaleti v kupe papirjev. Tudi sogovornik se s težavo prebija čez njih in priznava, da ima veliko papirja, in to zato, ker je njegov arhiv tako bogat. »Pred kratkim sem našel v svojem arhivu zapise o Ukrajini, ki govorijo o vzrokih za vojno ...« pove. Na vprašanje, ali ne bi bilo mogoče marsikaj od tega, kar hrani, najti v knjižnici, na spletu in še kje, odločno odkima. »V kleti imam zbran material o vojni v Jugoslaviji in tega v knjižnici ni.«

A ob tem prizna, da mu res zmanjkuje prostora, saj na primer tiskalnika ne more postaviti ob računalnik ... »Potreboval bi še nekaj polic za knjige ...«

Polna papirjev je tudi njegova drvarnica v kleti, kjer že nekaj časa nalaga materiale tudi ob njej, v prostoru, ki je skupen za cel blok. Sosedje so se zato že pred leti začeli pritoževati in opozarjati na neprimerno rabo stanovanja ter na požarno nevarnost zaradi velikih kupov papirja.

Obljube

Nepremičnine Celje kot lastnik stanovanja se s primerom ukvarjajo že nekaj časa. Težava ni le neprimerna raba stanovanja, ampak tudi dolg, ki je nastal zaradi neplačevanja stroškov. Nepremičnine so zato zahtevale, naj se najemnik znebi kupov papirja, da bo stanovanje spet takšno, kot mora biti, in naj s pomočjo CSD oziroma obročnega odplačevanja poravnata dolg.

A Prodanović ima težave, saj so zanj vsi papirji enako pomembni. Zaveda se sicer, kaj bi moral storiti, a tega očitno ne zmore. Poskusi, da bi mu center za socialno delo pri tem pomagal, niso bili uspešni, saj se mu zdi škoda zavreči karkoli. Pred januarskim rokom za izselitev ga je rešilo zdravniško potrdilo, saj je bil bolan in dlje časa v bolnišnici. Zdaj je doma in pravi, da že dela izbor. »Ko pridem k sebi, bom polovico papirjev vrgel stran, a vsega ne, saj arhiv potrebujem ...« Na vprašanje, zakaj ni redno plačeval stroškov, odgovori, da ima majhno pokojnino, a da mu je CSD pomagal s štiristo evri. Ne ve, koliko še dolguje.

Pravi, da je pisal sodišču, in upa, da bo pomagal, da bo lahko ostal v stanovanju. Morda bo deložacija odložena zaradi zdravstvenih razlogov, saj je srčni bolnik.

Ogrožanje sstanovalcev in dolgovi

S primerom Lazarja Prodanovića se v družbi Nepremičnine Celje ukvarjajo že od leta 2020. Pri omenjenem ne gre le za to, da dolguje denar za najemnino in druge stroške, ampak je tudi neprimerna njegova uporaba stanovanja, v katerem kopiči različne dokumente, izrezke, časopise ... »Če bi zagorelo, bi gorelo kot bakla, torej s tem ogroža druge stanovalce,« menijo v Nepremičninah.

Menijo, da je bilo najemniku ponujenih veliko predlogov za rešitev razmer, a ker niso bili uspešni, so začeli sodni postopek za prekinitev najemnega razmerja. Sodba je medtem postala pravomočna. Neprimerni uporabi stanovanja so se pridružili še dolgovi. Prodanović ne dolguje le za najemnino, ampak tudi za storitve javnih podjetij, pojasnjujejo v Nepremičninah.

Ne želi v dom

Da bi mu pomagali, sta se v primer vključila CSD in Karitas, nazadnje je v Celje pripotovala celo njegova sorodnica iz Novega Sada, a ga tudi ni uspela prepričati, da bi se znebil kupov papirjev. Karitasovi prostovoljci bi mu pri tem pomagali. Center mu je ponudil iskanje prostora v domu starejših, a je to odklonil, saj tam ne bi imel prostora za vse svoje papirje, ki se mu zdijo pomembni. Kot pravijo v Nepremičninah, so

njegova sorodnica, deloma mu je pomaga CSD z denarno pomočjo. Lazar Prodanović v dom starejših ne želi, iz zdravniške dokumentacije je razvidno, da je opravično sposoben, torej se zaveda posledic, ki ga lahko doletijo, menijo v Nepremičninah.

Začasno v Kovinarski ulici

V primeru deložacije se lahko najemniki začasno

preselijo v Kovinarsko ulico 13 v Celju, kjer imajo Nepremičnine bivalno enoto. Gre za prenovljeno hišo, v kateri je 42 opremljenih sob, ločenih za moške in ženske, dva prostora sta namenjena družinam. Stanovalci imajo možnost souporabe kuhinje in pralnice. Izseljeni najemniki lahko v bivalni enoti ostanejo pol leta in nato bivanje podaljšajo še eno leto. Mnogi si že prej najdejo rešitev in se niti ne selijo v Kovinarsko ulico, kjer bivanje seveda prav tako ni brezplačno.



Skladovnice papirjev hrani Prodanović tudi v kleti bloka. (Foto: Andraž Purg)

Vozniki tovornih vozil kot tempirane bombe

Zaradi neupoštevanja pravil so smrtno nevarni

Laški policisti so imeli v začetku tega tedna kar nekaj dela z voznikom tovornega vlečnega vozila s priklopnikom, ki so ga ustavili na tamkajšnjem območju. Ker so ob njegovi ustavitvi posumili, da vozilo ni tehnično brezhibno, so odredili izredni tehnični pregled. Ta je pokazal več nepravilnosti tako na vlečnem kot tudi priklopnem vozilu. Med drugim stabilnost ni bila zadostna, težave so ugotovili pri zavornem učinku, blažilnik je bil poškodovan. Policisti so vozniku začasno odvzeli registrske tablice in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo.

SIMONA ŠOLINIČ

Izdali so mu plačilni nalog za 1.700 evrov. V prekrškovnem postopku bodo policisti ukrepali tudi zoper pravno osebo, verjetno podjetje, za katero voznik dela.

Med vožnjo tudi filmi in branje

Vozniki tovornih vozil so v primeru nesreč kot tempirane bombe, že nedavna raziskava Javne agencije RS za varnost prometa je pokazala, da tudi na področju upoštevanja varnosti ti vozniki najbolj tvegajo v prometu. Na Celjskem občasno policisti ustavijo voznike tovornih vozil, pri katerih vozila že na prvi pogled niso videti brezhibna. Najpogostejše kršitve na področju ustreznosti vozil se nanašajo na prenatrženost vozila s tovorom in na njegovo pritrjevanje. Mnogo voznikov je preutrujenih, ker ne spoštujejo pravila o počitku. Ogromno jih med vožnjo ni pripetih, še več, med vožnjo celo uporabljajo različne naprave in opremo, ki zmanjšujejo pozornost. Pred časom so

celjski policisti v naši regiji opravljali nadzor nad vozniki tovornih vozil s posebnim policijskim vozilom, ki ima nameščeno kamero, s katero lahko posnamejo dogajanje v voznikovem prostoru. Policisti so takrat imeli kaj videti. Vozniki so ne le telefonirali, med vožnjo so gledali celo filme, brali časopis, jedli. Znano je, da so prometne nesreče, ki jih povzročijo vozniki tovornih vozil, ene najhujših, še posebej na avtocestah. Tovorna vozila so zaradi svoje teže v primeru nesreče smrtno nevarna za druge udeležence. Ko je agencija za varnost prometa opazovala te voznike, je ugotovila, da jih kar 67 odstotkov ni bilo pripetih. Od leta 2013 do 2021 so vozniki tovornih vozil povzročili 88 smrtnih prometnih nesreč in 286 prometnih nesreč s hudimi telesnimi poškodbami.

Težava tudi alkohol

Najbolj pogost vzrok nesreč, ki jih povzročijo vozniki tovornih vozil, je v zadnjih petih letih nepravilen premik



Slovenska policija ima posebno vozilo, na katerem je nameščena kamera. Z njo lahko preverijo, kaj vozniki v času vožnje v svojih voznih kabinah počnejo, a ne bi smeli.

z vozilom. Na drugem mestu so nepravilna stran ali smer vožnje in neustrezna varnostna razdalja. Tudi policija pri poostrenih nadzorih ugotavlja, da vozniki tovornih vozil pogosto vozijo na prekratki razdalji do drugih vozil, kar predstavlja veliko tveganje, saj je zavorna pot pri njih še daljša. Da to drži, kažejo številni primeri nalezov predvsem v zimskem času. Velik problem, ki se je izkazal predvsem lani pri številnih nadzorih, je tudi alkoholiziranost voznikov. V 24 prometnih nesrečah, ki so jih povzročili vozniki tovornih vozil, se je izkazalo, da so bili povzročitelji pod vplivom alkohola

Foto: Andraž Purg

Pogosto so tovorna vozila preveč naložena, kar prav tako vpliva na varnost vožnje.



Tudi s tako uničenimi pnevmatikami včasih vozijo. (Foto: PUC)

Na prehodu trčila v tri otroke

Preteklo soboto se je v Resljevi ulici v Celju zgodila prometna nesreča, v kateri so bili poškodovani trije pešci. Nesrečo je povzročila 78-letna voznica osebnega avtomobila, ki je vozila iz smeri Bežigradske proti Mariborski cesti. Na prehodu za pešce je trčila v tri otroke, ki so prehod prečkali pravilno. V trčenju se je huje poškodoval 8-letni fant, lažje sta bili poškodovani pešci, stari 14 let. Voznico, ki ni vozila s takšno hitrostjo, da bi lahko pred prehodom za pešce varno ustavila, bodo kazensko ovadili zaradi povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti.

Podobna nesreča se je zgodila dan prej v Kidričevi ulici v Rogaški Slatini. Voznik osebnega vozila je na prehodu za pešce trčil v mladoletnega pešca. Ker je pešec vozniku dejal, da ni poškodovan, je voznik odpeljal naprej, izmenjala sta si tudi telefonski številki. Pešec je po dogodku zaradi lažjih poškodb poiskal zdravniško pomoč. V omenjenem primeru policija zbira obvestila za razjasnitev okoliščin nesreče.

Poškodovan tudi otrok

V ponedeljek se je na Rogli huje poškodoval mladoletni smučar, ki je padel na progi. Na Kopah se je izredno hudo poškodoval 47-letni smučar, ki naj bi iz neznanih razlogov zapeljal s smučišča, padel in trčil v uto. Hudo poškodovanega so s helikopterjem odpeljali v UKC Maribor, kjer je ostal na zdravljenju. Policisti okoliščine nesreče še preiskujejo.

Delavca odpeljali v bolnišnico

V podjetju v Arclinu se je v začetku tedna hudo poškodoval 31-letni delavec, in sicer pri menjavi cilindra na robni stiskalnici. Poškodovanega so z reševalnim vozilom odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je ostal na zdravljenju. Preiskava nesreče še ni končana.

Oropal bencinski servis

Pred dnevi je neznanec oropal bencinski servis v Dečkovi ulici v Celju. Zagrozil je zaposleni in iz blagajne ukradel denar ter pobegnil. Kmalu po dejanju so ga policisti izsledili v Drapšinovi ulici v Celju in mu odvzeli prostost. Zoper njega bodo kriminalisti spisali kazensko ovadbo.

Rop se je minuli teden zgodil tudi na železniški postaji Lava. Dva neznanca, oblečena v temni trenirki, sta stopila do občana, mu zagrozila in od njega zahtevala, naj jima izroči vse predmete, ki jih ima pri sebi. Ko se je uprl, sta mu poskušala ukrasti torbo, pri čemer sta ga poškodovala. Občan jima je uspel pobegniti. Policija storilca še išče.



televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15



kanal 673



kanal 306



kanal 271



kanal 152

novi tednik

www.novitednik.si

Atletinja Kladivarja Tina Šutej odlična v Srbiji in Franciji

Januarska dosežka vzbujujeta izjemen optimizem

Najboljša slovenska atletinja Tina Šutej je zmagala na mitingu skakalk in skakalcev s palico v francoskem Roubaixu. Preskočila je štiri metre in sedem decimetrov, kar je deset centimetrov manj od njenega državnega rekorda. Druga je bila evropska prvakinja Wilma Murto iz Finske.

DEAN ŠUSTER

Atletinja celjskega Kladivarja je 25. januarja nastopila na prvi tekmi v tej zimi in v Beogradu na dvoranskem troboju s Srbijo in Hrvaško zmagala z najboljšim izidom sezone na svetu, 4,76 metra.

Prvi trije skoki brežhibni

V Roubaixu je tekmovalo petnajst skakalk. Kar devet jih je končalo tekmovalje z dosežkom 4,30 metra. Med njimi je bila tudi Švicarka Angelica

Moser, pred dvema letoma evropska dvoranska prvakinja v Torunu, kjer je bila Šutejeva dobitnica srebrne medalje. Slovenska rekorderka se je prvič pognala proti blazini, ko je bila letvica na višini 4,45 metra. Uspešno je izvedla že prvi skok. Enako je bilo tudi, ko je bila letvica za decimeter višje. Tina je vse skupaj ponovila v svojem tretjem skoku na mitingu, ko je preletela višino 4,65 metra. Finka je to uspelo šele v tretjem poskusu.



Začetek leta 2023 je za Tino Šutej odličan. (Foto: Peter Kastelic)

Podobni dosežki v letu 2022?

Na tekmovališču sta ostali le še dve atletinji, Tini pa se je zataknilo na višini 4,70 metra. Murtojeva je bila uspešna v tretjem poskusu, Tina je skakala za njo. Zmogla je premagati psihološko obremenitev in je po uspešnem skoku ponovno prevzela vodstvo. Trikrat je podrla letvico na višini 4,75 metra, toda Finka je to višino izpustila. Na 4,80 metra je trikrat rušila letvico in Tina Šutej je na svoji drugi tekmi zimske sezone zabeležila drugo zmago. Lani je bila odlična že v marcu, ko je postavila slovenski dvoranski in tudi absolutni rekord, 4,80 metra. Zdaj je bila temu dosežku zelo blizu že v prvem mesecu v novem letu. Lani je bila tretja na dvoranskem svetovnem prvenstvu v Beogradu in poleti na evropskem prvenstvu v Münchnu. Četrto mesto je zasedla na svetovnem prvenstvu na prostem v Združenih državah Amerike. Letos bosta s trenerjem Milanom Kranjcem viška pripravljeno načrtovala za evropsko dvoransko prvenstvo v Istanbulu in za svetovno prvenstvo na prostem v Budimpešti.

Z leve stojijo Urh Skamen, Janez Radej in Franc Grahek. (Foto: Freestyle klub Celje)



Priznanja za celjske telovadce

Privedite Športnik leta 2022 slovenske gimnastike je bila v Grand hotelu Bernardin v Portorožu.

Udeležili so se je tudi predstavniki Freestyle kluba Celje. Trener leta za mlajše kategorije na veliki krožni ponjavi je Franc Grahek. Urh Skamen je v tej disciplini najboljši v Sloveniji med dečki, član slovenske reprezentance je postal tudi Janez Radej. DŠ

Kranjčanke v Celju zgoj neugodne

Košarkarice Cinkarne Celje so precej gladko dobile derbi slovenske lige in se utrdile na prvem mestu lestvice. V drugem krogu drugega dela 1. lige so premagale kranjski Triglav z 79 : 67.

Po precej izenačenem prvem polčasu so v tretji četrtini povedle za 18 točk. Najbolj učinkovita je bila Lea Debeljak s 15 točami, Taylah Simons jih je dodala 14, 11 pa Mojca Jelenc: »Proti Kranjčankam, ki se nam vedno dobro upirajo, smo v prvem polčasu igrale slabo v obrambi. V nadaljevanju smo se zbrale in precej bolje odigrale.« Trener Cinkarne Damir Grgić je bil zelo nejevoljen: »Zadovoljen sem zgoj z igro v tretji četrtini. Ekipa Triglava je bila za nas spet neugodna.« Cinkarna ima le en poraz, Ilirija štiri, po pet jih imata Triglav in Ježica. »Naša želja ostaja osvojitve prvega mesta po rednem delu zaradi ugodnejšega nadaljevanja v polfinalu in finalu državnega prvenstva. Vse kaže, da nam bo uspelo. Toda Triglav bo neugoden za nas tako v Kranju kot Celju.« Včeraj so Celjanke gostovale pri ekipi Maribora, ki je presenetila Ilirijo. V soboto bodo v ligi Waba pričakale ekipo

Duge iz Šabca. Prejšnji teden so Celjanke v 3. krogu gostovale v Bolgariji. Tam je bil napovedan derbi, toda

naše državne prvakine so po odlični igri premagale oslajeno Montano s kar 95 : 50. Dvomestno število točk so imele Sara Loomis 18, Lea Debeljak 15 in Mojca Jelenc 12. DŠ



Lea Debeljak je tako proti Montani kot proti Triglavu dosegla 15 točk. (Foto: Andraž Purg)



Brez Vlaha priznali premoč Zagrebu

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so v polfinalu turnirja v Labinu z visoko razliko premagali domači Rudar, v finalu je bil boljši Zagreb s 34 : 31.

Manjkali so reprezentanti Aleks Vlah, Stefan Žabič in Yassine Belkaied. Za najboljšega igralca turnirja v Istri je bil izbran Tilen Strmljan: »Proti domačemu moštvu nam ni bilo težko. V finalu je bilo drugače. To je bila prava tekma. Videli smo lahko, kje smo trenutno. Zagotovo smo na dobri poti in zelo se veselimo nadaljevanja sezone.« Pivovarji bodo v soboto gostili novomeško Krko (18.00), Barcelono bodo pričakali sredi tega meseca.

Tretjič zapovrstjo so danski rokometarji postali svetovni prvaki. Obe reprezentanci, ki sta Sloveniji preprečili pot v četrtfinale, sta osvojili medalji - Francija srebrno, Španija bronasto.

DŠ

Tilen Strmljan (z žogo) je »izkoristil« odsotnost Aleksa Vlah (desno) in je bil izbran za najboljšega igralca turnirja v Labinu. (Foto: Andraž Purg)

Na Japonskem želi izboljšati kratki program

Celjska umetnostna drsalka Daša Grm je evropsko prvenstvo v Espooju na Finskem končala na 21. mestu.

To je bilo za enaintridesetletno Celjanko deseto prvenstvo stare celine. Njen najboljši dosežek ostaja 17. mesto iz leta 2019. Na Finskem je bila zelo razočarana z nastopom v kratkem programu. »Nastopa zagotovo nista šla po načrtih, predvsem kratki program. Moram reči, da sem bila zelo potrta po kratkem programu in sem se težko zbrala za dolgega. Glede na to, da sem v preteklosti že zbrala 64 točk v kratkem programu, je jasno, na katerem mestu bi morala biti na tem prvenstvu. Bila sem pripravljena, da to pokažem,« je dejala Grmova, ki bo vtis skušala popraviti na svetovnem prvenstvu marca v japonski Saitami.

DŠ

Devetič zapovrstjo zmagala Tina, tokrat Šutejeva po osmih slavjih Trstenjakove

Najboljši Tina Šutej, Tim Mastnak, košarkarice in rokometiši

»Vedno je lepo prejeti nagrado v domačem kraju. V imenu vseh športnic in športnikov v naši občini se zahvaljujem nekdanjemu županu Bojanu Šrotu, ki je bil velik podpornik celjskega športa. Obenem čestitam novemu županu Matiji Kovaču. Verjamem, da bo podpora še naprej tako dobra, kot je bila doslej, oziroma kot radi rečemo v športu – vedno obstajajo rezerve. Hvala!« je v tradicionalnem nagovoru ob koncu prireditve Športnik Celja v ponedeljek v Narodnem domu povedal najboljši v letu 2022 Tim Mastnak, ki je osvojil srebrno medaljo v deskanju na olimpijskih igrah.

DEAN ŠUSTER

Na odru je Tim povedal, da Tino Šutej, najboljšo športnico Celja v minulem letu, dobro pozna, saj je večkrat treniral na Atletskem stadionu Kladivar. Dan pred prireditvijo sta se Tim in njegov oče vrnila s tekme, ki je bila čez lužo. »Najprej sva bila na tekmi svetovnega pokala v Bolgariji. Tam sva pustila avto in poletela v Kanado. Nato sva se vrnila v Sofijo po avto in se pripeljala domov.« Čez dva tedna bosta odpotovala na svetovno prvenstvo v Gruzijo. »Tam sem že bil, toda na drugem prizorišču. Država

mi je všeč, pravijo, da so proge lepe. Komaj čakam.« Občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano Narodnega doma, je navdušil ob koncu: »Kdaj je bilo najlepše na olimpijskih igrah? Ko sem se vrnil domov!«

»Imam še višje cilje«

Za članico Kladivarja Tino Šutej je bilo leto 2022 izvrstno, saj je osvojila bronasto medaljo na dvoranskem svetovnem prvenstvu in na evropskem prvenstvu na odprtem. 5. marca

Tina Šutej je prvič najboljša športnica Celja, Tim Mastnak je bil najboljši že v letu 2019.



Rokovala sta se dva atleta. Ultramaratonka Nataša Robnik je čestitala Maticu Ianu Gučku.



Zelo priljubljena Brigita Fižuleto je prejela srebrno priznanje Športne zveze Celje za pomoč pri razvoju celjskega športa.



Sekretar Športne zveze Celje Hasan Ibrić (desno) je dejal, da je to bila zadnja prireditev, ki jo je organiziral.



Mlad celjski župan Matija Kovač se je fotografiral z nekdanjimi olimpijci. Desno od njega stojijo Marijana Lubej, Amalija Belaj Arbeiter in Miro Cerar.



Nastopila je celjska glasbena skupina LPS, udeleženka izbora za pesem Evrovizije.



Nekdanji prvi mož celjskega rokometnega kluba Andrej Šušterič (levo) je izročal priznanja. Dobila sta ju tudi legendarni predsednik kluba Tone Turnšek in sedanjí predsednik Gregor Planteu.



Tako kot je Mile Čepin v vlogi košarkarskega trenerja v začetku osemdesetih let pripravil senzacijo z zmagama nad Olimpijo in Jugoplastiko, je Miro Kocuvan starejši (desno) izjemno presenetil z uspešnim sodelovanjem z Maticem Ianom Gučkom.



Odlični celjski umetnostni drsalki je priznanje izročil Vlado Bojović.



Z leve stojijo predsednica Športne zveze Celje Saša Jeram, Albin Simonič, trener Sare Čopar, ki je priznanje za drugo mesto prevzel v njenem imenu, drugouvrščeni Matic Ian Guček, tretjevrščeni Martin Čater, tretjevrščena Daša Grm, zmagovalca Tim Mastnak in Tina Šutej ter župan Matija Kovač.

je izboljšala svoj državni rekord (480 cm). V prvem mesecu letos je preskočila najprej 476 centimetrov, nato še 470. »To pomeni, da je bil začetek sezone izredno dober. Upam, da bo takšno tudi nadaljevanje. Verjamem, da bova s trenerjem uspela doseči še nekaj dobrih rezultatov. Moji cilji so še višji, kot so bili lani.« V Franciji je v tretjem poskusu letvico podrla z zobmi, ko je ta stala 475 centimetrov visoko. »Zob se je odkrušil, ampak mislim, da ne bo odpadel. Jutri sem naročena pri »zobarju«. Upam, da bo popravil vse, kot je treba.« Požela je val navdušenja v dvorani.

»Dva Celjana imenovana na pomembni mesti«

V uvodu prireditve je spregovorila nova predsednica Športne zveze Celje **Saša Jeram**: »Število predlogov za priznanja je vsako leto večje.

Zahvaljujem se vsem tistim, ki ste v teh nenavadnih časih pomagali našim športnikom, da so kljub nekim omejitvam ostali v stiku s športom.« Bojan Šrot je glede retorike dobil izjemnega naslednika. **Matija Kovač** je brez pomoči zapiskov stresal največje celjske uspehe v preteklem letu in dodal: »Zavidljive dosežke športnikov sta pospremili imenovanji dveh Celjanov na pomembni mesti. Primož Feguš je postal predsednik Atletske zveze Slovenije, na čelo Olimpijskega komiteja Slovenije je stopil Franjo Bobinac. Vodstvom Športne zveze Celje in Televizije Celje se zahvaljujem za prijeten večer.«

Odobrovanje Tonetu Turnšku

Najboljšo žensko ekipo je imel Ženski košarkarski klub Cinkarna Celje, najboljšo moško pa Rokometni klub Celje Pivovarna Laško. V morju priznanj jih je nekaj izsto-

palo. Zlati priznanji športne zveze sta prejela Jože Volfand in Bojan Šrot. Dobitnika srebrnih priznanj sta bila Brigita Fižuleto in Bojan Bajec. Zlato plaketo so prejeli trije: Marjan Fabjan za 45 let neprekinjenega dela v športu, Rokometni klub Celje Pivovarna Laško ob 75-letnici in Irena Naglav za 45 let neprekinjenega dela v vodstvu Športnega društva Gaberje. Pred petimi leti je bila gromkega aplavza deležna Marijana Lubej, ki je bila prva izbrana za najboljšo športnico Celja (za leto 1968). Tokrat se je to zgodilo nekdanjemu predsedniku rokometnega kluba. »Med branjem obrazložitve sem zastal med hojo proti odru. Zagledal sem Toneta Turnška in mu rekel, da je on najbolj zaslužen za prejem priznanja, in ga popejljal naprej,« je razložil sedanjí predsednik RK Celje Pivovarna Laško Gregor Planteu.

Foto: SHERPA

Pričakovano slovo Amadeja Brecla

Amadej Brecl po osemnajstih letih zapušča NK Celje. (Foto: NK Celje)



Nogometaši Celja so med pripravami na začetek spomladanskega dela 1. slovenske lige po neodločenem izidu z Dinamom in po porazu s Hajdukom premagali srbska kluba, Kolubaro z 1 : 0 in beograjski Radnički s 6 : 1.

Zapustil jih je Amadej Brecl, ki je s klubom sporazumno predčasno prekinil sodelovanje. Končala se je dolga skupna nogometna pot, trajala je kar 18 let. Petindvajsetletni Brecl je svojo nogometno pot začel v Celju, za prvoligaša je desni bočni branilec neprekinjeno igral 18 let. Z njim je osvojil naslov državnega prvaka. Nastopil je na 134 uradnih tekmah, na 124 v 1. SNL, na devetih v pokalnem tekmovanju in na enem v kvalifikacijah za evropsko ligo. Skupno je dosegel pet zadetkov.

DŠ



»Mara in Joža sta bili vidno navdušeni. S fotografiranjem sem jima polepšala dan. Idejo sem imela celo, kako uživata ob bazenu in pri tem pijeta koktajle, a nam je poleti preprosto zmanjkalo časa.«

Dvojčici Mara in Joža sta še vedno polni moči in dobre volje. Iz njiju veje neizmerna življenjskega energija. (Foto: Bina Vista)



Plaznikova deluje pod umetniškim imenom Bina Vista, kar pomeni Binin razgled, pogled na življenje in detajle.

Bina Vista je razstavo nadgradila s fotografijami simpatičnih šestletnih dvojčic Line in Zale, pred katerima je še celo življenje.

V gradu Komenda na ogled fotografije dvojčic

V dvoje je lažje

Bina Plaznik, ki deluje pod umetniškim imenom Bina Vista, na tokratni fotografski razstavi v ospredje postavlja neusahljivo energijo 88-letnih dvojčic Mare in Jože, ki uživata v jeseni življenja. Na drugi strani kot protiutež spoznamo deklici v razcvetu, šestletni dvojčici Lino in Zalo. Razstava bo v galeriji gradu Komenda na ogled še štirinajst dni.

ŠPELA OŽIR

Navdihujočo zgodbo 88-letnih sester predstavlja s pomočjo črno-belih fotografij, ki so nastale, ko je Plaznikova opazovala svoji teti, iz katerih še vedno veje neizmerna življenjskega energija. »Zelo sta si podobni, a sta hkrati povsem različni. Ovekovčiti sem želela njuno življenjsko energijo. Z veseljem sta bili pripravljene stopiti pred objektiv v malce nevsakdanjih opravah in z nami deliti delček zgodbe o svojih življenjih,« pravi fotografinja s Polzele.

Mara in Joža izhajata iz Topovelj, kjer Mara še vedno živi, medtem ko si je Joža življenje ustvarila v Domžalah. Ponosni babici in prababici se nič kaj romantično ne spominjata starih časov. »Nikoli se nisva enako oblačili. Lahko sva bili srečni, da sva sploh imeli obleko

in čevlje,« pravita in dodajata, da je danes enako, kot je bilo nekoč, le da imamo več materialnih dobrin. In kakšen nasvet imata za mlajše generacije? »V življenju se ni vredno za nič obremenjevati,« sta kratki in jedrnat.

Šestletnici kot protiutež

Bina Vista je razstavo nadgradila s fotografijami simpatičnih prvošolk Line in Zale, pred katerima je še celo življenje. »Lepo je opazovati njuno mladostno energijo in kako uživata življenje v trenutku, ko je njuna knjiga življenja še željna zapisov in doživeti,« pravi Bina Vista, ki je tudi prvošolki, oblečeni v svetla in temna oblačila, fotografirala v naravi. Na koncu jima je dodala še enaka kostuma, kot sta ju

nosili starejši dvojčici Mara in Joža. »Z razstavo poudarjam



Bina Plaznik z družino

pomen partnerstva, dvojine, sodelovanja in podpore v življenju. Tako kot pravi rek: »V dvoje je lažje, sreča se podvoji in nesrečo lažje prebrodimo ob podpori sočloveka,« še dodaja.

V svetu fotografije

Bina Plaznik se je s fotografijo začela ukvarjati kot studentka komunikologije. Tudi

po zaslugi domačega kompaktnega fotoaparata so jo ves čas privlačili vizualni mediji, še posebej fotografija. »Ker je bil to čas, ko še ni bilo telefonov, da bi z njimi fotografirali vsak trenutek, sem kupovala filme in neprestano fotografirala svoje prijatelje, naravo in vse drugo, kar mi je prišlo na misel. Že takrat mi je bilo magično, da sem lahko ujela trenutek, ki ga ne bo nikoli več,« se spominja Polzelanka, ki je fotografsko znanje nabirala na delavnici študentske organizacije Šolt. Obiskovala je delavnice črno-bele fotografije, na katerih se je naučila fotografirati z zrcalno-refleksnim fotoaparatom. »Da sem izpilila razvijanje fotografij na analogen način, sem bila v temnici večkrat na teden po cele noči,« pravi. Želela je študirati tudi v Pragi, a bi to za sabo potegnile velikanske stroške, zato se je raje usmerila v dokončanje osnovnega študija.

Najprej je nekaj let delala v agenciji za organizacijo dogodkov, nato je sledila svojemu srcu. Podala se je v novinarske vode, kjer se srečuje z dokumentarno fotografijo. Blizu ji je tudi lifestyle fotografija. Fotografira tako družine kot poroke. »Ponavadi se najdem z ljudmi, ki si želijo, da na njihovi poroki fotografiram zgodbo tistega dne. Da posnetki odražajo občutke, pripetljaje, ki se zgodijo v »zaodruju.«

Navdušila tudi partnerja in hčer

Tokratna razstava ni njena prva. V sklopu razstave Ulice je natisnila črno-bele fotografije na oblačila in drug tekstil,

ki ga je v galeriji razobesila kot perilo. Šlo je za fotografije, ki jih je posnela na potovanjih, če se je le dalo, jih je natisnila na oblačila, ki jih je takrat nosila.

Za fotografijo je navdušila še partnerja, ki je posnel nekaj zelo dobrih izdelkov. Da jabolko ne pade daleč od drevesa, je dokaz njuna hči. Medtem ko je Bina opravljala delo na računalniku, je dveletnica s pomočjo bližnjega »skenerja« poskrbela za simpatično serijo posnetkov igrač in celo same sebe. Ker so nastale prikupne slike, so jih razstavili.

Glasbene in plesne točke ob odprtju razstave v petek zvečer so samoiniciativno in z veliko predanostjo pripravile učence OŠ Polzela Julija Žohar, Larisa Rizmal, Goja Lajlar, Glorija Satler, Ela Trkaj, Živa Saksida, Maša Mihelič. Program je povezovala Pika Pilko. Za tehnično podporo je poskrbel Jurij Žohar.

Binina razigrana plat pride na površje z gospodično Mici, v katero se marsikdaj prelevi. »Še v času, ko nisem imela otrok, sem se z njimi zelo rada družila, ne le na delavnica in animacijah, temveč tudi na obiskih in podobnih druženjih. Otroci me spomnijo na moje otroštvo, na življenjsko energijo in brezskrbnost, ko živiš za trenutek in te tisti trenutek ne zanima popolnoma nič drugega. Z gospodično Mici ohranjam ta občutek v sebi. Otroci to začitajo, zato se imamo radi in »fajn.«

Foto: SHERPA

»Tokratno razstavo posvečam svoji pokojni mami Štefki Plaznik, ki je vedno zagovarjala poštenost in dobra dejanja ter me naučila veselja do življenja.«

Bo Celje prepoznalo vrednost?

Prešeren je v knežjem mestu

Njena zbirka Prešernovih poezij, knjig o tem največjem slovenskem pesniku, predmetov, ki so vezani nanj, slik, revij je izjemna. Zbirka si zasluži prostor, kjer bi bila na ogled vsem. Celje se, razen lastnice zbirke, odvetnice in mediatorke Alenke Pečnik, zaenkrat še ne zaveda, kaj ima. In to v svojem središču. Ima skoraj največjo zbirko o Francetu Prešernu v Sloveniji.

SIMONA ŠOLINIČ

Stopnišče k Pečnikovi krasijo Prešernove slike, vstop v njeno pisarno je kot vstop v zgodovino slovenske književnosti. To je pisarna, identična Prešernovi. Pečnikova sedi za delovno mizo, ki je enaka kot Prešernova, stoli in omara so prav tako izdelani po meri, celo obešalnik za obleke! Kot da bi stopili v življenje pesnika, le v novi preobleki.

Neprecenljiva, zanjo srčna vrednost

Prvo vprašanje Pečnikovi ob pogledu na njeno zbirko je, ali je kdorkoli iz celjske občine morda kdaj predlagal, da bi zbirko postavil na ogled širši javnosti, uradnim obiskom Celja. Alenka Pečnik odgovori: »Ne.« Do zdaj je imela že posamične razstave, vendar predlogov za stalno razstavo ni dobila.

»Včasih sem razmišljala, da bi imela lokal z razstavljenimi stvarmi. Razmišljala sem celo o nakupu gradu na Dolenjskem, kamor je Prešeren večkrat zahajal, in da bi bila razstava tam. Nekaj predmetov sem podarila muzeju v Kranju,« dodaja. A njena zbirka ne spada drugam. Spada v Celje, ki se bo moralo začeti zavedati, kakšno zgodovinsko bogastvo ima.

Predmetov, ki so pri Pečnikovi in so tudi dobro varovani, je za muzej. Zbirke poezij, pesmi, faksimile krasijo omare. Pečnikova ima originale časopisnih ter slavnostnih izdaj njegovih del, celo iz leta 1949. Še več. V zbirki so znamke, ki so bile izdane ob 100-letnici njegove smrti, na pisnih z originalnim žigom. Vse to ima neprecenljivo vrednost. »Zame je to navdih, ki me vodi skozi življenje,« pravi Pečnikova.

Namesto motike recital

Prešerna občuduje od otroštva, ko ji je sosedka podarila njegove pesmi. »Spomnim se tudi, da sem pomagala babici pri delu na vrtu. Hitro je videla, da motika ni ravno moja prijateljica, in mi je rekla, naj ji raje kaj lepega povem. In sem začela recitirati Prešernove pesmi ...« se nasmeji.

»V Celju je bila včasih knjigarna, kjer so zaposlene v nek kot dajale knjige o Prešernu in čakale, da sem prišla mimo. Vedele so, da jih bom kupila. Danes knjig ne kupujem več toliko. No, ne morem reči, da ne ... Še vedno me prevzamejo ...« doda.

V pisarni ima fotografije, kipce Prešerna, celo redke kovance z njegovo podobo. »O, glej, kaj sem našla,« doda, ko kaže različne stvari. »Še vedno rada izrežem članke o njem,« se nasmehe.



Alenka Pečnik. Po poslanstvu odvetnica, a po navdihu oseba, ki ve ogomno o Prešernu.

Na mizi nato razgrne načrt, ki ga je arhitekt pred leti naredil za njeno pisarno. Miza je enaka, kot je bila Prešernova. »Le na stole sem dala žamet, ki ga on ni imel,« doda.

»Verjetno bi šla skupaj »žurat!«

Ne boste verjeli, doma ima Prešernovo kuharsko knjigo. »Rada naredim Prešernove cmoke,« pojasni. Od Prešernovih poezij, ki jih je dobila v dar v petem razredu, pa se ne loči. »Res so že razcefrane – z mojimi še srednješolskimi zapiski na listih,« razloži. Ponosna je tudi na kip Prešernove glave v naravni velikosti, ki ga je dobila v dar. »Vse to je zame sveto,« doda.

Ob koncu obiska ji postavimo dve vprašanji. Na kaj bi bil Prešeren ponosen, nad čim razočaran, če bi živel danes? Kaj bi mu dejala, če bi ga srečala? »Mislim, da bi bil zadovoljen, ker imamo izsek Zdravljice v himni. Morda bi bil razočaran, ko bi opazil svoj spomenik z verzi, ki so posvečeni Vodniku ... Zadovoljen bi bil, da govorimo še vedno slovensko, vesel bi bil zaradi kulturnega napredka, ki ga je Slovenija dosegla. Morda bi bil razočaran nad tem, da se Slovenija še vedo preveč udinja tujim vplivom. Ponosen bi bil, ko bi videl, da je še vedno največji pesnik. Vem, slovenski pesniki so dobri, ampak vseeno ...« se nasmeji. »Kaj bi mu rekla, če bi se srečala? Verjetno bi šla na pijačo in bi skupaj »žurala«. Bil je veseljak, a »zamorjen« tako, kot je sleherni človek v svojem življenju zaradi nekaterih stvari,« doda. Ne samo to. Bil je tudi odvetnik. Kot Pečnikova. Tem za pogovor torej med njima ne bi zmanjkalo.

Foto: Andraž Purg



Vrednost njene zbirke je neprecenljiva.

Od Radia Celje do Stockholma in nazaj

Str. 27



Družinska preteklost kot navdih

Str. 24-25



Razstavna galerija na pogon radosti

Str. 28





Doslej so v društvu Želva – Eureka pomagali petsto ljudem v stiski.



V zavetišču za brezdomce je trenutno šestnajst ljudi.

Natalija Zupančič, strokovna vodja žalskega Društva za pomoč in samopomoč Želva – Eureka

»Bojujem se za druge, zase se ne znam«

Mnogi jo povezujejo s sočutjem. Ker se zna odzvati na stiske. In zmore pomagati tistim, ki jih je življenje spodneslo in so obtičali nemočni, obupani, izgubljeni. Bodisi zaradi alkoholizma ali uživanja drog bodisi zaradi težav v duševnem zdravju. Toplo domovanje je zagotovila več brezdomcem. A tudi na stiske starejših, ki jih pestita pomanjkanje in osamljenost, se pogosto odzove. »Ne le pomagati, ljudi je treba vzgajati, spodbujati, navdihovati. Da si povrnejo samospoštovanje in notranji mir,« je prepričana psihologinja Natalija Zupančič, ki se je s senčnimi platmi življenja srečevala tudi v zasebnem življenju, saj se je po porodu sina morala soočiti z njegovo slepoto.

BARBARA FURMAN

Že med študijem psihologije je Natalija Zupančič delala v zaporih kot svetovalka, tudi vsebina njene diplome je povezana z zapori oziroma zaporniki. Po študiju in opravljenem pripravništvu se je zaposlila v Centru za socialno delo Žalec. Posvetila se je mladostnikom, ki so bili zaradi uživanja drog in alkohola vpleteni v vlome in tatvine. Sodišče jim je izreklo strožji nadzor, ona pa je bila tista, ki je pod okriljem centra za socialno delo skrbela, da niso ponovno zašli na stranpoti.

Prva leta službovanja ste se torej ukvarjali predvsem z mladostniki. Kaj tako mlade ljudi pože ne brezup, alkoholizem, droge, tatvine?

Vsak ima svojo zgodbo. Svoje rane in bolečnine. Med njimi je bilo veliko bistrih, nadpovprečno inteligentnih, toda bili so nemirni, v šoli so se pogosto dolgočasili in s svojimi vedenjem motili pouk. Ti mladi ljudje tudi v svoji družini niso bili deležni dovolj ljubezni in sprejetosti, ki sta ključni za zdravo samopodobo. Sama jih nisem nikoli obsojala, poslušala sem jih in tudi slišala. V meni so očitno prepoznali nekoga, ki jim resnično želi pomagati. Bila sem razumevajoča do njih, a sem jim dala jasno vedeti, da pričakujem, da bodo moje zaupanje upravičili in upoštevali vse, kar smo se dogovorili v času strožjega nadzora, ki jim ga je zaradi kaznivih dejanj izreklo sodišče. Takšen odnos se je pogosto obrestoval. Zagotovljena jim je bila nova priložnost, da so stopili na pravo pot življenja. Dala sem jim vedeti, da ni tako zelo pomembno, kaj je bilo, najbolj pomembno je, kako bo v prihodnje. In če bo bolje, bomo zmagovalci vsi.

»Ti mladi ljudje tudi v svoji družini niso bili deležni dovolj ljubezni in sprejetosti, ki sta ključni za zdravo samopodobo. Sama jih nisem nikoli obsojala, poslušala sem jih in tudi slišala. V meni so očitno prepoznali nekoga, ki jim resnično želi pomagati.«

Sočasno sem ustanovila skupino prostovoljk, v kateri smo se posvečale obsojencem. Obiskovale smo jih po po zaporih in se z njimi pogovarjale.

Tudi ljudi, ki imajo težave z duševnim zdravjem, niste spregledali.

Današnja družba ima do posameznikov s težavami v duševnem zdravju še vedno predsodke. Zato se ljudje s tovrstnimi težavami po hospitalizaciji nemalokrat soočajo z dodatnimi izzivi pri vračanju v vsakdanji ritem življenja. Tako smo pred leti zanje ustanovili podporno skupino. Ko sva jih s kolegico povabili na prvo srečanja, so se najprej obotavljali. Vztrajno sva jih spodbujali, naj pridejo na klepet ob kavi. Če jim bo prijetno, bomo srečanja nadaljevali, sicer ne, sva jim rekli. In so prišli. Približno dvajset se jih je odzvalo na najino povabilo. Bilo jim je prijetno, zato so izrazili željo, da bi srečanja nadaljevali. Ker je takratna direktorica žalskega centra za socialno delo Irene

na Pražnikar podpirala najino pobudo, smo na osnovi pripravljenega strokovnega programa in zagotovljenega sofinanciranja države odprli dnevni center za osebe s težavami v duševnem zdravju. Na javnih delih smo zaposlili strokovno sodelavko, ki se je z njimi pogovarjala, skupaj so premoščali težave. Hodili so na sprehode, izlete, tudi na morje, na barko. Z nekaterimi še ohranjam stike. Zelo so veseli, ko jih obiščem.

Žalec je pred približno dvajsetimi leti veljal

za leglo preprodajalcev in uživalcev drog. Zakaj?

Razlogov je najbrž več. Občutno povečanje števila uživalcev drog, med katerimi je prevladoval heroin, smo v Žalcu zaznali po letu 2000. Začeli so prihajati v naš dnevni center za osebe s težavami v duševnem zdravju. Ker odvisniki in osebe z duševnimi motnjami ne sodijo skupaj, smo

Psihologinja Natalija Zupančič pravi, da je delo z ljudmi zahtevno, a izpolnjujoče.



začeli iskati primerne prostore za odvisnike. Ob podpori žalske občine smo jih našli v manjši prazni hiši blizu sodišča. V hiši je bilo nekaj opreme, ki nam je prišla prav pri urejanju prostorov. Tako smo leta 2001 odprli dnevni center za mladostnike, ki uživajo drogo, in za njihove svojce. Center smo poimenovali Želva.

Zakaj Želva?

S tem imenom želimo vsem povedati, da se pod trdim in navidezno brezbržnim oklepom skriva posameznik – nekdo, ki želi, da mu prisluhnemo.

Pravite, da je na odprtje dnevnega centra prišlo približno sto uporabnikov drog, število se je iz dneva v dan povečevalo. Kakšno pomoč ste jim zagotavljali?

Pod okriljem Društva za pomoč in samopomoč Želva – Eureka izvajajo več podpornih programov, s katerimi zagotavljajo različne oblike pomoči približno petsto ljudem.

Za uporabnike drog in njihove starše smo organizirali strokovna predavanja o tem, kako se soočiti z odvisnostjo in jo premoščati. Za nekatere smo uspeli zagotoviti zdravljenje v komuni v tujini. Sicer pa smo uporabnikom drog v dnevnem centru omogočili menjavo igel, s čimer smo preprečili okužbe. Približno tristo jih je bilo, prihajali so iz različnih krajev, od Slovenj Gradca do Rogaške Slatine. Ker so se začeli množično zadrževati v parku v središču Žalca, je bilo za občane to vedno bolj moteče. Tudi sama sem prestrezala negativne komentarje, saj so me povezovali z uživalci drog. Postalo nam je jasno, da moramo za odvisnike zagotoviti zavetišče.

Da so vaša prizadevanja prava, vam je priznala država, saj ste leta 2004 prejeli posebno priznanje ministrstva za delo, družino in socialne zadeve za izvajanje programov na področju socialnega varstva.

Priznanje je vedno dobrodošlo, saj je svojevrstna moralna podpora in zadoščenje. In prav to priznanje je posredno pripomoglo, da smo zavetišče za odvisnike uredili prej, kot smo predvidevali. Tako smo 1. decembra 2005 lahko odprli zavetišče, v katerem smo zagotovili pogoje za bivanje petnajstim uporabnikom drog, med njimi so prevladovali mladi, saj je bila njihova povprečna starost 25 let. Vendar je bilo tudi zavetišče za prebivalce mesta vedno bolj moteče. Tako smo se leta 2012 v občini dogovorili, da bomo zanj poiskali nove prostore.

Če rečem, da ste nove prostore za zavetišče našli s pomočjo Novega tednika, ne pretiravam, kajne?

Ne, sploh ne. Novemu tedniku sem nadvse hvaležna. Ko ste v časopisu napisali članek o tem, da iščemo primerne prostore za selitev zavetišča, me je poklicala gospa, ki je rekla, da je prebrala članek in da nam želi oddati dve stavbi. Njeno ponudbo smo z veseljem sprejeli. Oцени



Za nemoteno izvajanje programov v društvu Želva – Eureka skrbi petnajst zaposlenih.

li smo, da so prostori primerni, delno smo jih preuredili in leta 2012 vanje preselili zavetišče. V njem je danes sedemnajst brezdomcev, število nekoliko niha, sprejmemo jih lahko največ dvajset. Zavetišče za brezdomce deluje v sklopu Društva za pomoč in samopomoč Želva – Eureka. In v teh prostorih smo še danes.

Klepetala sem z nekaterimi brezdomci, pravijo, da se dobro počutijo. Da vas spoštujejo in imajo radi. A da znate biti tudi zahtevni in dosledni.

Življenje v naši skupnosti temelji na spoštovanju in sočutju. Ne poznamo predsodkov, nikogar ne obsojamo, vsakomur smo pripravljeni pomagati. Predvsem pa se zavedamo, da smo za prijetno sobivanje odgovorni vsi. Vsak si prizadeva po svojih najboljših močeh.

Ne govoriva le o brezdomcih, k vam prihajajo tudi drugi ljudje, ki so potrebni pomoči in podpore.

Pod okriljem Društva za pomoč in samopomoč Želva – Eureka izvajamo več podpornih programov. Poleg zavetišča za brezdomce imamo tudi dnevni center za ljudi z duševnimi težavami ter javno kuhinjo. Izvajamo projekt donirana hrana in projekt zaposlovanja invalidov. Prav tako zagotavljamo pomoč na domu starejšim in uporabnikom psihiatrične pomoči pri urejanju in mobilnosti. A to še

»Glasba ima pomembno vlogo v Gregorjevem življenju. Ima izredno izostren sluh in popoln posluš. Igra več glasbil. Navdušuje in osrečuje ga tudi delo prostovoljca v Želvi, je odprt, komunikativen, rad ima ljudi. In ljudje imajo radi njega,« pravi Natalija o svojem slepem sinu.

ni vse. Pomagamo tudi uporabnikom drog na terenu. V omenjenih programih tako zagotavljamo različne oblike pomoči približno petsto ljudem. V našem kolektivu je petnajst zaposlenih, financiranje si zagotavljamo iz državnih in občinskih virov.

Celo življenje pomagata drugim. Pravite, da se znate bojevati za druge, čeprav se zase niste nikoli znali postaviti.

To je res. A ne vem, zakaj je tako. Sebe sem vedno postavljala v ozadje. Bo že kako, sem si rekla in najprej poskrbela za druge.

Življenje vam ni prizanašalo. Pred približno tridesetimi leti ste rodili sina, ki je zaradi prezgodnjega poroda oslepel.

To je bila za naju z močnem huda preizkušnja. Ko so nama zdravniki v bolnišnici povedali, da je Gregor zaradi okvarjene očesne mrežnice slep, sva bila v stresu. A sva si hitro opomogla, saj je sin potreboval najino ljubezen in podporo. Morala sva biti močna. Po porodniškem dopustu nisem imela otroka kam dati v varstvo, zato je

mož ostal doma in skrbel zanj, jaz pa sem se vrnila v službo. A takrat niti slutila nisem, da bom morala za sina izbojevati še kar nekaj bojev.

Kakšnih bojev?

Želela sem, da bi bil Gregor kljub slepoti vključen v redni vrtec in osnovno šolo. Nekaj časa ga je mož vsak dan vozil v zavod za slepo in slabovidno mladino v Ljubljano, kjer se je naučil braillovo pisavo, tudi sama sem se je naučila. A je Gregor v tem zavodu doživel nasilje in poniževanje. Vse to smo nekako premostili, ker smo pričakovali, da se bo potem lahko vpisal v redno osnovno šolo, v kateri bo imel zagotovljeno dodatno učno pomoč. A je pristojna komisija izdala mnenje, da ni primeren za vpis v redno osnovno šolo. Center za socialno delo Žalec je izdal odločbo za vpis v zavod. To je bil zame šok. Zaradi stresa sem v dveh tednih izgubila osem kilogramov. Gregor se je veselil, da bo lahko obiskoval šolo v Petrovčah, moje srce pa je bilo strto. Rekla sem si, da bom storila vse, da mu bom to omogočila. Pisala sem pritožbe, na vsakem koraku sem se soočala z nasprotovanji. To je bilo res naporno obdobje zame. Potem sem za pomoč prosila odvetnika, ki je brezplačno prevzel najin primer in dosegel, da so Gregorju omogočili vpis v osnovno šolo. Kakšno olajšanje, kakšna sreča! Po končani osnovni šoli je nadaljeval šolanje v srednji šoli za administratorja, danes je prostovoljec v društvu Želva.

Menda ga navdušuje glasba.

Glasba ima pomembno vlogo v Gregorjevem življenju. Ima izredno izostren sluh in popoln posluš. Z odliko je končal osem let učenja klavirja, igra tudi kitaro, diatonično harmoniko, klaviature. Zadnjih šest let igra tudi orgle, obiskuje orglarsko šolo, v cerkvi v Žalcu je že nekajkrat igral pri maši. Tudi didžej je. Navdušuje in osrečuje ga tudi delo prostovoljca v Želvi, je odprt, komunikativen, brez predsodkov, rad ima ljudi. In ljudje imajo radi njega.

Kaj ste v dosedanjih letih službovanja dali ljudem, vemo, kaj pa so oni dali vam?

Dali so mi veliko. Težko je opisati z besedami. Delo z ljudmi je pogosto naporno in zahtevno, a tega ne bi počela, če me ne bi izpolnjevalo. Prijeten je občutek, ko ti ljudje, ki si jim pomagal, izkazujejo iskreno hvaležnost. In v veliko zadoščenje mi je, ko vidim, da tisti, ki so bili ob sprejemu v našo skupnost deležni pomoči, zdaj znajo priskočiti na pomoč drugim. Z našimi zaposlenimi hodijo na domove starejših, kjer sekajo drva, urejajo vrt in pomagajo pri drugih opravilih. Ves čas jih usmerjamo k pozitivnim vrednotam, kot so delavnost, sočutje in spoštovanje. Zato je sobivanje v naši skupnosti koristno in prijetno.

Foto: SHERPA



Prva leta službovanja se je ukvarjala s mladoletniki, odvisniki od drog.



Odločnost in srčnost sta nadvse dobrodošli pri njenem delu.



Pravi, da je vedno znala poskrbeti za druge, zase pa ne.



Za svoje delo je Natalija Zupančič prejela tako državno kot občinsko priznanje.

Tragična zgodba celjske trgovske družine Hönigmann

Družinska preteklost kot navdih

Če bi stare hiše znale govoriti, bi nam lahko povedale številne zanimive zgodbe o svojih stanovalcih, včasih vesele, drugič žalostne in tudi tragične ... Ker tega ne znajo, je dobro, da za ohranjanje spominov skrbijo tisti, ki v njih živijo in tako negujejo dediščino svojih prednikov. Med njimi je Celjanka Ksenija Mak Hönigmann, potomka nekdanje znane trgovske družine v mestu. Skrbno hrani številne dokumente in fotografije, ki pričajo o zanimivi in hkrati tragični usodi njenih некоč pomembnih prednikov, ki so živeli in delali v hiši v današnji Prešernovi ulici 13. Stari Celjani še vedno vedo, da so pred drugo svetovno vojno tja hodili kupovat »špecerijo«, saj je bila v pritličju hiše trgovina, zgoraj pa je stanovala lastnikova družina. Decembra lani je Ksenija z možem Damjanom v pritličju odprla novo trgovino s kolesi in se s ponudbo sicer nekoliko izneverila družinski tradiciji, a je prevladala njena želja po delu v trgovini, po stiku s kupci in po tem, da bi nekako nadaljevala tam, kjer so morali nehati njeni predniki.

TATJANA CVIRN

Malo jo je sicer skrbelo, kako se bo znašla v trgovini s tehničnim blagom, saj je imela le izkušnje s polnega dela v celjskih tekstilnih trgovinah podjetja, kjer je delala njena mama. A nazadnje se je odločila, da bo poskusila. Tako je postala posrednica za prodajo koles trgovine NewBike iz Ljubljane, ki nudi mestna električna in klasična kolesa znamke Puch. Ta je povezana z velikim izumiteljem Janezom Puhom, rojenim leta 1862 v Slovenskih goricah. Zaslužen je, da sta sprednje in zadnje kolo enako velika ter med seboj povezana z verigo. Še danes je lahko njegovo vizionarstvo navdih za mnoge in tudi Ksenija je navdušena nad njegovo zgodbo.

Prababica s kolesom

Pri vходу v lepo urejeno trgovino obiskovalce na steni pozdravi stara črno-bela fotografija z damo ob kolesu. Kot naročena je za to, da popestri okolje, kjer so na prodaj novodobna kolesa. Na fotografiji je Ksenijina prababica Anna, ki je menda rada igrala klavir in brala ter se na ekslibrisih, s katerimi je označevala svoje knjige, podpisovala kot Anny.

Na drugi steni trgovine je fotografija pradedka Johanna Hönigmann. Bil je kočevski Nемеc, ki je v Celje prišel s trebuhom za kruhom, ko je moral kot trinajsti otrok zapustiti domačo hišo in oditi v svet. V Celju je za-

čel delati v trgovini z živili, ki je bila v pritličju hiše v Prešernovi ulici 13. Ko je spoznal Anno Egersdorfer iz celjske meščanske družine, sta se leta 1909 poročila. »Babica, mama mojega očeta, je povedala, da bi se Anna morala poročiti z drugim, a je ta na dan poroke naredil samomor. Ko je spoznala Hönigmann, se je poročila z njim, a naj bi jo omenjeni tragični dogodek zaznamoval,« pripoveduje Ksenija.

Leta 1916 je par kupil hišo s trgovino. »Zgoraj sta imela stanovanje, v pomoč jima je bila gospodinjstva pomočnica. Za vožnjo niso uporabljali le koles, ampak tudi kočijo, zato je del hiše zadaj na dvorišču predstavljal hlev za konje.«

Povojni poboji in zaplembe

Paru sta se rodila dvojčka, Ksenijin dedek August (klicali so ga Gustl) in njegov brat Hans. »Tudi dedek je bil trgovec, njegov brat je bil primarij ginekologije v Celju. Oba sta ob koncu druge svetovne vojne zbežala v Gradec. Pradedek Johann ni želel oditi v tujino, saj med vojno ni delal za Nemce in se ni čutil ogroženega. Nekega večera so prišli ponj in



Ksenija Mak Hönigmann pred hišo svojih prednikov, v kateri danes živi z družino in z očetom. V pritličju je nedavno odprla trgovino s kolesi.

»Še ko sva z bratom hodila v osnovno šolo, so imeli nekateri nekoliko odklonilen odnos do nas, ki imamo nemški priimek. Sama se s tem nisem obremenjevala in sem bila vedno ponosna na družinsko preteklost.«



Starinski kos pohištva iz časov trgovske družine Hönigmann krasi enega od prostorov trgovine.

Ksenija nima vozniškega izpita in veliko kilometrov premaga s kolesom ali peš. »V mestu bi bilo dobro za promet povsem zapreti Prešernovo ulico, saj je mogoče s kolesom priti povsod,« je prepričana.

V trgovini visita v spomin na prednike fotografiji prababice Anny in pradedka Johanna Hönigmann, začetnikov trgovske rodbine v Celju.

ga odpeljali neznano kam. Poročni prstan je skrivaj izročil moji babici, saj je očitno slutil, da se ne bo vrnil,« pripoveduje Ksenija. Johanna naj bi po nekaterih pripovedih ustrelili v Košnici v povojnih pobojih, a dokazov za to družina ni nikoli dobila. V Avstriji so ga 10. maja 1945 razglasili za mrtvega, njegovo premoženje je zaplenila nova ljudska oblast, kar je takrat doletelo številne premožne ljudi, tudi če niso bili sodelavci okupatorja. Njegovo ženo so novi povojni oblastniki odpeljali najprej v teharsko taborišče, nato v Kidričevo. Tik pred smrtjo so jo izpustili, pri čemer naj bi ji pomagal prvi slovenski župan Juro Hrašovec, ki naj bi bil daljni sorodnik družine.

Augustova žena in Ksenijinina babica Berta je bila doma iz Laškega in se je prej pisala Ferčnik. Bila je zavedna Slovenka, članica telovadnega društva Sokol, kar je vedno s ponosom poudarjala. »Mogoče jo je to rešilo po vojni, da nje in otrok niso odpeljali, čeprav je bila poročena z Nemcem.« Njen mož August je do smrti živel v Gradcu. Berta ga je še nekajkrat obiskala, a v tistih časih to ni bilo preprosto. Nazadnje sta se ločila in on si je v Gradcu ustvaril novo družino, ona pa je z otrokoma, Ksenijinim

očetom Gustavom in njegovo sestro Marijo, ostala v Celju.

Težki časi

»Povojno obdobje je zaznamovalo vse,« meni sogovornica. Družina je čez noč ostala brez očeta, brez vsega premoženja, postala je najemnica v svoji hiši. »Starejša stanovanja so bila velika in če je družina v njem presegala neko kvadraturu, so zraven vselili nove najemnike. Družini je pomagala hišna pomočnica Mimika, ki je prišla k družini še pred vojno in ostala do odhoda v pokoj. Po vojni je babica najprej delala v trgovini, nazadnje je bila vodja financ v Ingradu in tako je sama skrbela za štiri ljudi,« niza podatke Ksenija, ki je ponosna na svoje korenine. Zaveda se, da je povojno stanje pustilo posledice v družini. »Še ko sva z bratom hodila v osnovno šolo, so imeli nekateri nekoliko odklonilen odnos do nas, ki imamo nemški priimek. Sama se s tem nisem obremenjevala in sem bila vedno ponosna na družinsko preteklost.«

Po odvzemu premoženja je v pritličju hiše tudi po koncu vojne delovala trgovina, a s pohoštvo. Kasneje je prostor dobilo podjetje Majolka, ki je imelo slaščičarno

Zvezda, ki se je razširila v del, kjer je bila prej trgovina. Za hišo je imelo prostore nekdanje podjetje Steklar.

Velik zalogaj prenove

V začetku 90. let prejšnjega stoletja je Ksenijin oče Gustav v postopku denacionalizacije dobil vrnjeno hišo s tremi stanovanji in z dvema lokaloma ter zemljiščem. Ksenija se spominja, da je bila hiša v slabem stanju in da je imel oče kar veliko težav, da jo je lahko obnovil. Kar nekaj let je trajalo, da so bila končana dela pri prenovi fasade in strehe ter stanovanj. Večje stanovanje, ki je bilo sicer vseskozi dom družine Hönigmann, je bilo prenovljeno še pred denacionalizacijo. V njem je ves čas prebivala babica Berta, Ksenijinina družina pa se je vrnila tja nekaj let pred denacionalizacijo. Le še v enem od stanovanj je živel starejši zakonski par, s katerim je družina imela pristen odnos. »Ko je gospod umrl, gospe ni bilo treba plačevati najemnine,« se spominja Ksenija, ki je v enem od stanovanj z možem uredila tudi dom za svojo družino. »Stari oče August je vedno želel, da ne bi prodali družinske hiše. Kasneje je prihajal na obisk k nam iz Gradca in smo se dobro razumeli. Tudi

sama si želim, da bi hišo obdržali, a je vzdrževanje kar velik strošek,« ugotavlja.

Če je njen oče delal v Aeru in kasneje v Cetisu, pa mama Renata prav tako izhaja iz trgovske družine, saj je bil njen oče vodja konfekcije v Modi. »Določil je, da bo mama šla v trgovsko šolo. Očitno ni zgrešil, saj je uživala pri svojem delu in je bila do upokojitve vodja oddelka konfekcije v Tkanini.« Nekaj časa je razmišljala tudi o tem, da bi po denacionalizaciji odprla trgovino v pritličju hiše, a se je družina nazadnje odločila, da bo prostor oddala v najem. Do nedavnega je v njem delovala znana celjska trgovina z oblačili, nato je bil leto dni prazen.

Spet v trgovini

Ksenija pravi, da je tudi njo že od malega veselilo delo v trgovini. A jo je življenje odneslo v drugo smer in šele pred kratkim se je odločila, da se bo preizkusila v tej svoji mladostni želji. Pri tem jo podpira zlasti mož, ki ga je spoznala ravno med počitniškim delom v eni od trgovin. Skupaj sta že več kot dve desetletji. Kot komercialist ji lahko pomaga s koristnimi nasveti, kako se lotiti prodaje in dela s strankami. A ob tem

priznava: »Če ne bi imela svojega lokala, si verjetno ne bi upala odpreti trgovine. Na začetku so stroški kar veliki in mogoče bi morali v občini razmišljati o tem, da bi najemnikom v občinskih prostorih prvih nekaj mesecev subvencionirali najemnino. Moti me, da je v mestu tako malo življenja, zlasti konec tedna po 17. uri. Hudo mi je, da ne obstaja pameten načrt, kako oživiti mestno jedro in privabiti ljudi,« pravi Celjanka, ki že večino svojega življenja živi v središču mesta in bi rada tudi s svojo ponudbo prispevala k njegovemu oživiljanju. »Trgovino sva načrtno odprla decembra, ko je bilo v mestu veliko ljudi. Zavedala sva se, da bova nekaj časa gradila na prepoznavnosti najine drugačne ponudbe. Pomembno je, da tudi otrokoma sporočava, da želiva prispevati k manj onesnaženemu okolju.« Da bi kdo od njiju šel po njenih stopinjah, za zdaj ne kaže, saj sin študira arheologijo, hči, ki je še dijakinja, razmišlja o farmaciji. Za Ksenijo je pomembno, da je našla nov izziv, s katerim ohranja družinsko tradicijo in ob tem skrbno varuje zapuščino ter brska za novimi, še nezanimi dejstvi o nekoč pomembni Hönigmannovi družini.

Foto: Andraž Purg

»V Prešernovi ulici je bila v bližini tudi znana Hönigmannova trgovina (Hönigmann je izhajal iz Kočevja) s špecerijo in kolonialnim blagom – kavo, čajem, rozinami, dišavami ...; slednje je bilo uvoženo iz Italije in Holandije.« (Marija Počivavšek: En gros & en detail trgovina v Sloveniji do druge svetovne vojne: trendi, strukture, prakse, Celje 2012



Tako je bila Hönigmannova trgovina videti nekoč. (Foto: osebni arhiv)



Ksenijinina babica Berta in dedek August (Foto: osebni arhiv)



Pelikanova fotografija iz leta 1932 prikazuje družino Hönigmann na celjski promenadi: na sredini sta Anny in Johann, ob strani dvojčka August in Hans (desno). (Foto: osebni arhiv)



Zaposleni v trgovini z Johannom Hönigmannom (drugi z leve), ki je rad poudarjal, da je sam iz nič ustvaril svoje premoženje. (Foto: osebni arhiv)

V Kozjem bodo združili moči za Dorotejo Kozmus in njeno družino

S polno dvorano do odplačila posojila

Doroteja Kozmus iz Gorjan v občini Kozje je po tragični nesreči partnerja čez noč ostala sama z dvema malima otrokoma. Nesreča je prinesla tudi večje denarne obremenitve, saj je na njenih plečih ostalo odplačevanje posojila, ki ga je partner najel za gradnjo njune hiše. »Razumeti, kakšne težke čase prestaja, ne more nihče. Pomagamo pa ji lahko vsi,« pravi njena prijateljica Tea Žarn. Slednja bo ob pomoči šmarske območne organizacije Rdečega križa Slovenije, številnih glasbenikov ter donatorjev 7. februarja organizirala dobrodelni koncert. Če bodo vsi sedeži v Večnamenskem centru Kozje zasedeni, bo zbranega dovolj denarja za poplačilo posojila. To bo družini omogočilo mirnejših prihodnjih devet let.

TINA STRMČNIK

Doroteja Kozmus je otroštvo preživela v okolici Sevnice. Ljubezen jo je pripeljala v Gorjane v občini Kozje. S partnerjem Jožetom Kunejem, ki je bil zaposlen v bistriški enoti podjetja Elektro Celje, sta bila par dvanajst let. Najela sta posojilo za gradnjo hiše in si ustvarjala dom. Usoda je njuno srečo pretrgala sredi lanskega septembra.

Tisto nedeljo so imeli trgatev. Sorodniki in prijatelji, ki so prišli na pomoč, so se ob 17. uri začeli poslavljati. Jože in njegov oče sta ostala v vinogradu, da bi grozdje stisnila v mošt. Med tem se je oče

poškodoval, zato ga je Jože s traktorjem odpeljal domov in se sam vrnil v vinograd, da bi pospravil. »Doroteja ga je vprašala, ali ga počaka. A je odvrnil, da bo sam naredil vse potrebno in da se vidita kasneje. Ker ga je pričakovala, je v hiši pustila odprta okna, pričakovala je, da jih bo zaprl, ko se bo vrnil. Proti jutru je opazila, da ni prišel domov. Ko je stopila iz hiše in pogledala proti vinogradu, so tam gorele še vse luči,« takratne dogodke opisuje Dorotejina prijateljica Tea Žarn.

Pri prvem obisku vinograda Doroteja svojega partnerja ni našla. Ker je bil čas, da otroka

odpelje v vrtec, je na pomoč poklicala Jožetova starša. Slednja sta ob prihodu na kraj spoznala, da je njun sin ob pospravljanju ostankov grozdja s traktorjem zdrsel po pobočju. Padel je z vozila, obležal nekaj metrov stran in preminil. Tudi če bi bili reševalci na kraju nesreče, mu ne bi mogli pomagati, so zapisali v obdukcijskem poročilu.

Solze namesto praznovanja

Doroteja je teden po tem tragičnem dogodku dopolnila trideset let. Jože je v tajnosti že več tednov pred tem načrtoval vse potrebno, da bi ji pripravil presenečenje. Ker je navdušena kolesarka, ji je kupil novo kolo. Priskrbel je pijačo in se dogovoril za pogostitev. Med drugim ji je želel podariti balo sena, da bi lahko odpotovala »na Bali«. Namesto da bi skupaj praznovala, se je življenje obrnilo drugače. Njuna otroka, petletni Žiga, ki obiskuje vrtec, in drugošolka Žana, stara sedem let, sta ostala brez očeta. Oba preživljata težke čase.

Doroteja je bila do konca novembra lani kot vzgojiteljica zaposlena v Koprivnici v Krškem, kjer je nadomeščala sodelavko na porodniškem dopustu. Ko se ji je pogodba za določen čas iztekla, si je poiskala novo delo. Od januarja je zaposlena v Vrtcu Zmajček Kozje, kjer opravlja naloge pomočnice vzgojiteljice. Na novem delovnem mestu ima približno tristo evrov nižjo plačo kot prej. Po partnerjevi nesreči z delovnim strojem ni bila upravičena do odškodnine. Preostalo ji je še devet let odplačevanja posojila v skupni vrednosti približno dvajset tisoč evrov. »To je zanjo, ki je nenadoma postala mama samohranilka, ogromen zalogaj. Sama plačuje vse stroške in položnice, hrana je vsak teden dražja. Sama se spopada z vzdrževanjem hiše in avtomobila. V naših hribovitih in odmaknjenih krajih človek ne more biti brez njega, če želi vzgajati otroke v vrtec in hoditi na delo,« je povedala Tea Žarn, sicer tudi predsednica Krajevne skupnosti Podsreda. Poudarila je, da bo ves denar od prodaje vstopnic za dobrodelni koncert nakazan na račun šmarske območne enote Rdečega križa in nato neposredno na račun banke. Če bo posojilo poplačano, bo Doroteji s pleč padlo ogromno breme.

Med njima je posebna vez

Tea, ki potrjuje sporočilo reka, da človek prijatelja spozna v nesreči, Dorotejo pozna šele kratek čas. Slednja je bila vzgojiteljica njene hčere v koprivniškem vrtcu. Nekaj mesecev pred nesrečo se je prijateljstvo med njima okrepilo. »Doroteja ima veliko srce in čisto dušo. Pri vsakem, ki jo le bežno spozna, pusti svoj pečat. Ko se ji je zgodila tragedija,

Ko so bili še vsi štirje – Jože Kunej in Doroteja Kozmus s sinom Žigo in hčerko Žano.



»Domači in prijatelji so Jožeta imeli zelo radi, vedno je bil pripravljen pomagati,« je povedala Tea Žarn.



»Če bo v dvorano prišlo vsaj 1200 obiskovalcev, bo posojilo poplačano.«

nikoli ne more vedeti, kdaj ga lahko doleti kaj podobnega,« je dejala. Občina Kozje je prispevala denar za najem dvorane in za del oglaševanja. Dve podjetji sta brezplačno poskrbeli za oblikovanje in tisk plakatov za koncert. Številne radijske postaje in tiskani mediji pomagajo z medijskim sponzorstvom. Stroške ozvočenja sta si razdelila Glasbena šola Mjuz in Turizem Podčetrtek. Za redarstvo bodo skrbeli člani prostovoljnih gasilskih društev Kozje in Podsreda. Pogostitev za nastopajoče bodo pripravili gostinci iz lokalnega okolja. Podjetje

Eventim se je odpovedalo proviziji od prodaje vstopnic.

Zdaj ko je poskrbljeno za vse podrobnosti, si Tea želi še polno dvorano. Zaveda se, da je v Kozje sicer težko privabiti ljudi. Ko so tam gostovale uveljavljene skupine, je bila dvorana včasih napol prazna, je dejala. A verjame, da bo tokrat drugače. »Nastopajočim se ni težko pripeljati z drugega konca države. Srčno upam, da bodo prišli tudi obiskovalci in da bomo s skupnimi močmi pomagali Dorotejini družini.«

Foto: osebni arhiv Doroteje Kozmus

Na dobrodelnem koncertu bodo med drugim nastopili Fehtarji, Toni Sotošek z družino in harmonikarji, Prifarski muzikanti s citrarko Jasmino Levičar, Vili Resnik, Miran Rudan, Uroš in Tjaša Steklasa ter drugi. Vstopnice so na voljo na prodajnih mestih Eventima (na Petrolu, Pošti Slovenije in spletu).



Zadnji božični prazniki so bili za Dorotejo in otroka zelo težki.

»Dorotejo pestijo skrbi, kako bo ob vedno večjih stroških, ki so padli le na njena ramena, lahko odplačevala posojilo. Sprašuje se, kako bo zmogla, če bo morda izgubila delo,« pravi njena prijateljica.



Življenje v tujini se Laščanki zdi neprecenljiva izkušnja, saj odpira obzorja.

Pri vseh skladbah, ki so sicer pisane v angleškem jeziku, na debitantskem albumu Sunrise je Manu sodelovala z Ericom Bazilianom, ki ga je spoznala na Švedskem. Pevka trenutno načrtuje koncerte od pomladi naprej v Sloveniji in tujini, počasi pa že ustvarja nove skladbe.

V svet je poslala trinajst novih skladb

Od Radia Celje do Stockholma in nazaj

Full cool demo top je pred mnogimi leti na Radiu Celje na glasbenem tekmovanju mladih talentov gostil nadebudne mlade pevce in pevke. Večino je v kasnejših letih poslovna pot vodila na raznovrstna področja, nekateri pa so nadaljevali začeto – odkrivali so svoj talent, ljubezen do glasbenega ustvarjanja in življenje z glasbo. To velja tudi za danes uspešno pevko, sicer Laščanko, Manu Hvala, nekoč Brečko.

EVA RUDMAN

Slovenska javnost jo pozna pod umetniškimi imeni Manu. Leta 2016 je zastopala naše barve na Evroviziji, nastop na tem največjem odru si je zamišljala že kot deklica. Hvaležna je staršem, da so jo pri ideji o tem, da bo pevka, podpirali. Že kot deklica je nastopala na osnovnošolskih tekmovanjih in na tekmovanju mladih talentov Radia Celje Full cool demo top. Da je pri njej pustil ogromen pečat, se spominja še danes: »Takrat sem imela prvi intervju na radiu, to je bilo enkratno! Zdi se mi, da sem imela devet let. To je bil moj prvi stik s tovrstnim medijem, neverjetna izkušnja. Uvrstila sem se v finale in spomnim se, da sem bila tretja ter sem za nagrado z očetom obiskala božični Dunaj.«

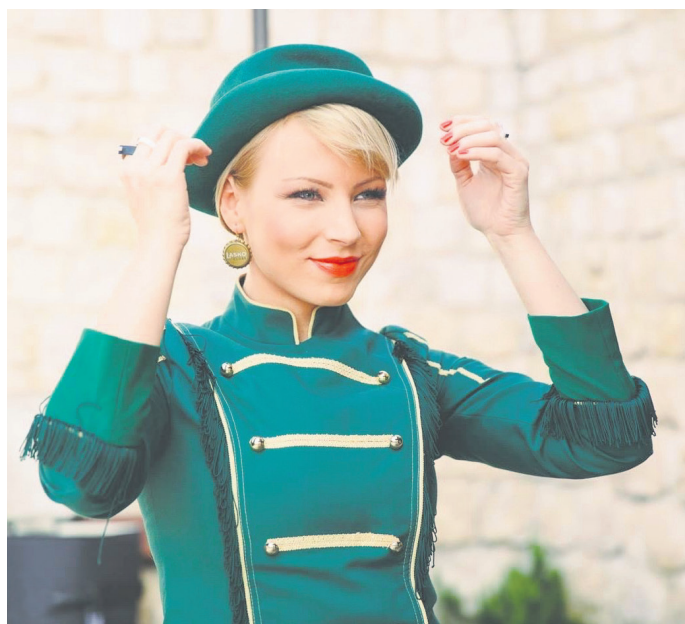
Manuela sicer lahko naniža kar nekaj uspehov pred tistimi, ki tako zaznamuje vsakega glasbenika – to je uvrsti-

na glasbenem tekmovanju v oddaji Maria Galuniča Spet doma na nacionalni televiziji in sodelovanja v nemškem X-faktorju, ji bo v spominu ostal tudi prvi nastop pri šestih letih. Zakaj? Ker jo je na klavirju spremljal Marjan Hvala, ki je danes njen mož!

Uresničitev otroških sanj

Manuela se je prvič odločila seči po svojih evrovizijskih

tevh na Evrovizijo. Poleg sodelovanja na Slovenski popevki,



Pri laških mažoretah je Manu plesala prva štiri leta osnovne šole, fotografija je s snemanja razglednice za Evrovizijo 2016 na laškem gradu.

sanjah s prijavo v oddajo Misija Evrovizija. Takrat je izpadla v polfinalu, a že štiri leta kasneje je bila njena vztrajnost poplačana. Izkusila je otroške sanje – Evrovizijo. »Vedela sem, da je to tisto pravo. Vedno sem čutila to energijo, želela sem si predstavljati državo. Ko sem šla na Emo, sem rekla veselju, da sem pripravljena. In z veseljem sva se uskladila,« pripoveduje pevka. Kmalu po nastopu na

Evroviziji je Manuela z možem uresničila še ene svoje otroške sanje – preselila se je v tujino: »Že od otroštva sem čutila, da bom živela v tujini. Ne pa tudi tega, kdaj in kako. Ničesar z glavo, vedno delam samo s srcem in sledim navdihu.«

Slovenka v Stockholmu

Dve leti je Manuela preživela v Stockholmu. Z možem sta se odločila za Švedsko, saj je glasbena industrija tam neizmerno močna: »Glasbena industrija na Švedskem proda več kot Volvo ali Ikea! Glasbeniki so zelo spoštovani, duh je drugačen. In odhod tja je bil višji klic.«

Čeprav sta se z možem na drugem koncu Evrope počutila domače, sta se rada vračala v Slovenijo. Pogrešala sta družino, a tudi podnebje, ki

jima je tukaj bolj pisano na kožo. Vendarle sta tam spletila močne vezi z glasbeniki in s producenti, še posebej hvaležna pa je Manuela za poznanstvo z Ericom Bazilianom, s katerim so ustvarili njen prvi album Sunrise.

Debitantski album

Trinajst pesmi, ki sestavlja album Sunrise, bi Manuela lahko opisala z besedami ljubezen, resnica, navdih, volja in bog. Ponosna je na vse med njimi, z nastajanjem ni bilo nobenih težav in nastal je v pičlih dveh mesecih. Za istoimensko pesem Sunrise je Manuela posnela še videospot. Vsebinski videospot je pevkin ideja, z njim pa sporoča, da smo v svojem bistvu vsi popolni.

Manuela trenutno živi v Laškem. Kot pravi, je spet v nekem vmesnem obdobju. Rada se spominja otroštva, svojih osnovnošolskih dni, prijateljev, tudi prireditve Pivo in cvetje, ki jo je dolga leta opazovala, nato je postala del nje, ko je tam tudi nastopala. Tudi sicer obožuje Slovenijo: »Po svetu je ogromno uspešnih Slovencev, res smo velik narod v majhni državi. In imamo čudovito naravo. Imamo mir in vse to nas opredeljuje.«

Pevka pravi, da v Sloveniji čas teče drugače kot v Skandinaviji. Časa se dobro zaveda tudi sama. Čeprav nikoli ne načrtuje, saj vedno deluje v skladu s svojo intuicijo, ima jasno vizijo: »Z glasbo se želim ukvarjati vse življenje. Želim biti prepoznavna, da lahko delim lepe energije z ljudmi doma in po svetu. Želim si koncertirati po celem svetu, potovati in ustvarjati.«

Foto: osebni arhiv



Manuela pravi, da sta z možem duši dvojčici. Čeprav sodelujeta tudi glasbeno in tako preživita skupaj ogromno časa, v smehu dodaja, da počitka drug od drugega ne potrebujeta. Če že, si ga vzameta med meditacijo.

Atelje MS na zreški Srečni ploščadi

Razstavna galerija na pogon radosti



V galeriji trenutno razstavlja Konjičanka Majda Jakopič.

Pred približno dvema letoma je Konjičanka Valerija Motaln v Zrečah odprla Atelje MS. Do takrat na Zreškem ni bilo prostora, ki bi bil namenjen izključno razstavnim dejavnostim vizualne umetnosti, čeprav je ta ustvarjalsko precej razširjena in tamkajšnjim prebivalcem ljuba. Na bližnjem Resniku že petnajst let gostijo likovno kolonijo Skumavčevi likovni dnevi, v Zrečah je že vrsto let dejavna slikarska skupina Zreški Art, blizu je močno in dejavno društvo konjiških likovnikov ter oplotniških ustvarjalcev, tudi nekateri slikarji s Celjskega radi hodijo v te kraje.

BARBARA FURMAN

Kako že pravijo? Pazi, kaj si želiš, saj se želje uresničujejo. Že pred mnogimi leti se je novinarka in urednica Valeriji Motaln porodila želja, da bi imela svojo likovno galerijo. In želja se ji je uresničila. Njen Atelje MS v Zrečah ni velik prostor, a je v njem mogoče čutiti veliko ljubezni do lepega. Je svojevrstna pripovedovalnica presežnega, saj so slike v njej navdihujoče pripovedovalke.

Partnerka pokojnega akademskega slikarja, karikaturlista in novinarja Marjana Skumavca (1947–2011) pravi, da je želela, da bi bile njegove umetniške stvaritve blizu ljudem in ne zaprte v njeni dnevi sobi. Kar nekaj let je odgovarjala na pobude iz širšega slovenskega prostora po razstavah njegovih del, zato je najela prostor v Zrečah in v njem razstavila Marjanove slike.

»Pravzaprav bi se Atelje MS moral imenovati Delavnica MS, ker Skumavc ni nikoli rekel, da gre v atelje, ampak je rekel, da gre v delavnico. Ustvarjanje slik je bilo zanj delo kot vsako drugo. Ampak ko hitiš pri udejanjanju neke zamisli, včasih kaj spregledaš,« pravi Valerija, ki je zelo kmalu ugotovila, da bi Skumi, tako ga je klicala sama, želel, da bi z njim razstavljali tudi njegovi kolegi slikarji. In tako se je Atelje MS spremenil v razstavno galerijo, v njej pa je vedno postavljena na ogled vsaj ena Skumavčeva slika.

Približati umetnost

Kot še pravi Motalnova, je namen Ateljeja MS slovensko vizualno umetnost približati prebivalcem manjših krajev, saj ponuja možnost srečevanja tako z nastalimi deli kot

otroci zreškega vrtca, te dni začnemo sodelovanje z zreško osnovno in srednjo šolo. Tukaj živečim ustvarjalcem ponujamo prostor za razstavljanje njihovega dela. V zreški občini, v katero zaradi razvite zdraviliške in turistične dejavnosti prihajajo obiskovalci iz vse Slovenije in tujine, prav tako želimo opozoriti na širše koristi vizualne kulture za posameznika, družbo in gospodarstvo. Namen ateljeja je tudi ohranjanje slikarskega dela in osebnosti akademskega slikarja Marjana Skumavca, kajti iti naprej, razvijati se, po-

z njihovimi ustvarjalci. »Želimo se približati tudi mladim. Že nekajkrat so nas obiskali



Atelje MS je odprt ob četrtnih popoldne in sobotah dopoldne, tudi po predhodnem dogovoru.

Ob odprtju Ateljeja MS marca 2021 so pripravili razstavo ob desetletnici smrti akademskega slikarja Marjana Skumavca. Do danes so v galeriji razstavljali številni likovni ustvarjalci. Letošnje leto so začeli z razstavo S polnimi jadri v novo konjiške slikarke Majde Jakopič. Na kulturni praznik bodo odprli prvo razstavo Zrečana Črta Žagarja Povezovanja.



Valerija Motaln si je z odprtjem ateljeja izpolnila dolgoletno željo.

meni imeti tudi svoje korenine in jih spoštovati.«

Druženje

Zrečani so odprtje razstavne galerije dobro sprejeli. »Če nekaj počneš s srcem, je takšen tudi odziv. Lepo je videti, da nekateri pokukajo vsaj skozi steklo v galerijo, ko gredo mimo, a tudi, da vedno več prihajajo na individualne ogled. Veliko jih prihaja na odprtja razstav, zbere se nas tudi sto, naša odprtja namreč niso tako zelo formalna, ampak se potrudimo, da so namenjena predvsem druženju. Tukaj sem spoznala tudi kar nekaj srčnih ljudi, ki uživajo pri ustvarjanju dogodkov za druge, in tako smo lani decembra na prireditvenem prostoru pred ateljejem ustvarili niz prazničnih dogodkov z naslovom Srečna ploščad. Bil je prijetno, prišlo je veliko domačinov in njihovi prijazni odzivi so nas spodbudili, da Srečna ploščad priložnostno živi še naprej. Kmalu bo tu

otroško pustovanje, snujemo Julijske poletne noči, za slovenski kulturni praznik bomo ponovili recital Prešernove poezije na prostem, ki smo ga izvedli že lani.«

Slike na poti k sreči

Letošnje dogodke v Ateljeju MS povezuje slogan Slike na poti k sreči. Vodilo projekta je, da ga čim bolj soustvarjajo ljudje iz lokalnega prostora, pri čemer je poudarek na kakovostnem ustvarjanju. Sodelovalo bo tudi nekaj slovenskih avtorjev, ki niso doma v teh krajih.

»V lokalnem okolju želimo opozoriti na širše koristi vizualne kulture za posameznika, družbo in gospodarstvo. Ime projekta Slike na poti k sreči izhaja iz slogana mesta Zreče, ki se glasi Zreče, mesto sreče. Nevrologi in drugi znanstveniki so potrdili, da tudi gledanje slik ali njihovo ustvarjanje lahko pripelje k sreči. Kot pravi nevrolog dr. Zvezdan Pirtovšek, se v naših možga-

S polnimi jadri
MAJDA JAKOPIČ

nih takrat sproži dopaminski odziv, ki pripomore k zdravju, kar je za zdraviliški turistični kraj še toliko bolj pomembno izpostaviti,« pojasnjuje Valerija, ki je sicer ni nikoli zamikalo, da bi tudi sama sedla pred slikarsko platno in vihtela čopič. »No, pred časom sem ustvarjala fraktalne risbe in sem bila navdušena. Metoda fraktalne risbe je vedno bolj uveljavljena za izboljšanje zdravja, počutja, komunikacije ter psihofizične dejavnosti.«

Naprodaj?

V ateljeju so nekatere slike naprodaj. O tem odločajo njihovi ustvarjalci. »Vesela sem, če kakšno sliko prodamo, ker vem, da so kupci opravili dober nakup. Prodajamo kakovostna avtorska dela, ki so že prešla prvo sito kritičnega pogleda na to, kaj je dobro v svetu vizualne umetnosti,« še pravi Motalnova, pri čemer priznava, da se kupci slik ne drenjajo ravno, saj je na podeželju kupna moč manjša kot v mestih. »Ampak nič zato, prodaja slik nas zanima le toliko, kolikor lahko prinaša prej opisana zadovoljstva. Mnogo pomembnejše je, da nas slike povezujejo in spodbujajo k dialogu z njimi in k dialogu med nami, ki jih gledamo.«

Dejavnost seveda terja tudi finančna sredstva. »Čisto brez denarja pač ne gre. Če bi vam rekla, da vse to deluje na pogon radosti, mi verjetno ne bi verjeli. Ampak je to v veliki meri res. Ljudje kar pomagajo. Nekdo prinese na odprtje božični kruh, drugi zastoj zapoje ali pomaga pri obešanju slik, vedno se najde kdo, ki doda vino, omogoči nastajanje podkasta, plača najnujnejše oglaševanje, posodi mize ali vazo iz svoje dnevne sobe, poskrbi za fotografiranje, pomije tla, nekdo oblikuje napise, slikarji posodijo slike brez razstavnine in še bi lahko naštevala. Drug drugega osrečujemo in si poklanjamo dobra dela. Da, to je ta čudež, ki se dogaja na Srečni ploščadi v Zrečah,« še pove s posebnim žarom v očeh.

Foto: SHERPA

Predstavitve sedme Rastoče knjige OŠ Lava

Razsvetljenje na stranišču ni dovolj

Učenje in znanje, zlati naložbi zame in za skupnost, tako so v OŠ Lava poimenovali sedmo Rastočo knjigo, ki so jo predstavili v Muzeju novejšje zgodovine Celje. Ravnateljica mag. Marijana Kolenko, ki je kot predsednica slovenskega društva Rastoča knjiga za spodbujanje branja in znanja decembra prejela priznanje jabolko navdiha, je knjigo predstavila s pomočjo gostov: antropologa, raziskovalca in visokošolskega profesorja dr. Dana Podjeda in Katje Esih, direktorice Regijskega študijskega središča Celje, članice Lions kluba Mozaik Celje.

TATJANA CVIRN

»Gibanje Rastoča knjiga je edini državotvorni projekt, ki nima političnega predznaka, ampak veliko pozitivnih idej. Njegovi temelji so v zagovarjanju znanja, branja in knjige ter lepe slovenske besede, v spodbujanju razmišljanja in raziskovanja. Ves čas se gibanje bori proti nasilju, ki ga je vedno več,« je v uvodu povedala **Marijana Kolenko**. Pomen gibanja je šola prepoznala pred leti in se mu pridružila, ena od dejavnosti v projektu je vsakoletni izid šolske Rastoče knjige in koledarja odličnosti. Konec minulega leta je izšla že sedma knjiga, ki je tokrat posvečena učenju in znanju, ki sta temelja razvoja posameznika. Za to temo so se snovalci odločili, ker opažajo v družbi vedno več pomanjkanja pozitivnega odnosa do znanja, znanosti, branja, kulture ... Za knjigo so svoja razmišljanja prispevali številni znani Slovenci (med avtorji sta bila tudi gosta večera), a tudi učitelji, učenci in njihovi starši.

Znanje kot vrednota

Gosta sta s poslušalci, ki so povsem napolnili kavarno muzeja, delila svoje spomine na šolske dni kot tudi razmišljanja o tem, kako vidita pot v pametno prihodnost ter vlo-

go šole pri tem. Iskriivi in duhoviti odgovori ter zabavne anekdote so ustvarili prijetno vzdušje.

Dan Podjed je na vprašanje, česa se najprej spomni iz šolskih let, povedal, da okusov in vonjev, povezanih z malicami v osnovni šoli, srednja šola pa mu je ostala v spominu kot obdobje druženja. »Šola je tista, kjer nastaja skupnost, v njej dobiš prijatelje za življenje. V času šolanja na daljavo se je pokazalo, kako pomembna je šola,« je dejal. **Katja Esih** je spomnila na pomen ustreznega svetovanja v šoli glede poklicne prihodnosti otrok, saj je izbira pravega poklica povezana z zadovoljstvom v življenju. Sama je žal imela slabo izkušnjo in zaradi tega se tako kot nekateri sošolci ni odločila za šolo, v katero je želela, a je kasneje našla pot, ki ji je v zadovoljstvo.

Gosta sta govorila tudi o vrednotah, ki jih pogrešata. Če Podjed meni, da manjkata solidarnost in transparentnost, Esihova pravi, da moramo znati tudi pohvaliti, ne le kritizirati. »Pomembna vrednota je znanje. Če bomo verjeli vanj in v to, da se je treba ves čas učiti in odkrivati nove stvari, bo vsem šlo bolje.« Ob tem sta oba opozorila na to, da manjka zaupanja v znanost,



Gosta Marijane Kolenko na predstavitvi Rastoče knjige sta bila Katja Esih in Dan Podjed.



Na predstavitvi knjige so v glasbenih točkah nastopili učenci OŠ Lava. (Foto: TC)

za kar so krivi tudi strokovnjaki, ki svojega področja ne znajo približati ljudem. »Če ljudje ne najdejo odgovorov pri znanstvenih ustanovah, jih najdejo na spletu. Ko gredo na stranišče, pridejo ven razsvetljeni in imajo odgovore na

vse,« je bil duhovit Dan Podjed. Svoj zapis v Rastoči knjigi je naslovil Pot v pametno prihodnost po meri ljudi. Na primeru anekdot iz različnih evropskih mest je pojasnil, da moramo uporabiti modele, ki jih najdemo v svetu in izhajajo

iz solidarnosti med ljudmi, ki si pomagajo, ne pa da so nam za zgled mesta, kjer je »na voljo več gumbov in imajo boljše aplikacije, a v avtobusih in vlakih vsi gledajo v telefone«. Katja Esih je v knjigi razmišljala o prihodnosti izo-

brazevanja in se zavzela za to, da bo morala šola prihodnje generacije otrok predvsem opremiti s kritično presojo, da bodo znali v poplavi informacij ovrednotiti, kaj je prav in kako to uporabiti.

Foto: Andraž Purg

Kako zaščitimo vodomere PRED ZMRZALJO?

- poskrbite za ustrezno toplotno zaščito vodomera
- poskrbite za občasen pretok vode
- v primeru, da boste vodo čez zimo zaprli, jo obvezno pred tem spustite iz cevi
- preverite stanje vodomera



ČE PRIDE DO KAKRŠNIHKOLI POŠKODB NA VODOMERU, NAS OBVESTITE NA: 03 42 50 300, info@vo-ka-celje.si



VODOVOD KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje



Dan Podjed: »Šola ni namenjena le predajanju znanja, ampak ustvarjanju skupnosti. Tega se ne da naučiti s pomočjo umetne inteligence.«



Katja Esih: »Pomembno se mi zdi, da najdemo uravnoteženost med naravo, blaginjo in odnosi.«

Slovenske pesmi so donele na Polzeli



Otroci so peli, podporniki so se veselili



**OTROCI POJEJO
SLOVENSKE PESMI
IN SE VESELIJO**

Vsi nastopajoči iz OŠ Polzela in
Podružnične šole Andraž

V OŠ Polzela se je minuli teden ustavila naša radijska karavana, ekipa projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Prisluhnilni smo tako najpogumnejšim vrtčevskim otrokom kot prepričljivim devetošolcem in vsem vmes. Kar 35 otrok je prijelo za mikrofona in pokazalo svoj talent sošolcem, prijateljem, sorodnikom in učiteljicam.

Otroci iz Osnovne šole Polzela ter Podružnične šole Andraž so tokrat poskrbeli za zelo pester glasbeni repertoar. Slišali smo vse od ljudske Izidor ovčice pase do domoljubnih sodobnih in celo rokerskih pesmi. Vsi so se strinjali, da je izbira težka, saj je dobrih slovenskih pesmi ogromno. Še težja odločitev se je pojavila tam, kjer se je predstavilo več kandidatov skupaj, a kar nekaj dvojic in celo trojic si je neizmerno želelo oder deliti s prijatelji.

Otroci so odpeli, strokovna komisija, ki jo sestavljajo Aljoša Bončina, Klavdija Winder Pantner in Dalibor Benedik, pa je imela težko nalogo. Izbrala je dva zmagovalca, enega iz mlajše ter drugega iz starejše kategorije. Med mlajšimi je komisijo tokrat očarala četrtošolka Marisa Razgoršek, med starejšimi pa ji je do srca najbolj segla devetošolka Gea Palir. Obe se



Marisa Razgoršek je komisijo in gledalce očarala z domoljubno pesmijo Nuše Derenda Za Slovenijo živim



Gea Palir je za svoj nastop izbrala pesem skupine Čuki z naslovom Zgodba o prijateljstvu. Kot je povedala, se s pripovedjo zelo poistoveti.

bosta ponovno predstavili in pomerili v polfinalu, ki ga organizirajo radijski kolegi iz medijske hiše Radio Tednik Ptuj.

A ne le zmagovalcema, bučen aplavz so gledalci, med katerimi so bili sošolci, prijatelji, pa tudi starši, babice in dedki, namenili vsem nastopajočim. Ob nežnih in počasnih melodijah so se pozibavali objeti čez ramena, ob divjih ritmih pa so močno ploskali, prepevali, tudi plesali. In to je bistvo projekta - krepitev nacionalne zavesti s slovensko pesmijo, ki za trenutek odnese vse skrbi, povezane s testi in z drugim šolskim ocenjevanjem, ter združi mlade v ljubezni do slovenske glasbe. Zaradi vsega, kar ta projekt prinaša in daje sodelujočim, so ga z veseljem podprli tudi Občina Polzela ter pokrovitelji Vivapen, Cinkarna Celje, Szas in Matis pohištvo.

Glasbeno obarvano dopoldne bo mnogim učencem ostalo dolgo v spominu. Seveda si spomin kadarkoli lahko osvežijo tako, da svoj nastop in nastope svojih prijateljev pogledajo na kanalu You tube Radia Celje, na Facebooku Radia Celje, glas pa smo med poslušalce prenesli tudi s pomočjo radijskega etra.

ER

Foto: Andraž Purg

Sponzorji prireditve



OBČINA POLZELA



CINKARNA

h·BIT
IT rešitve

VIVAPEN



SILKEM



SAZAS



Bralni krog

Navdih za ustvarjanje nove kakovosti življenja

Knjižna zbirka Anastasija avtorja Vladimirja Megreja navdihuje milijone ljudi po svetu, da so se začeli vračati k življenju v naravi in si ustvarjati tako imenovana rodovna posestva. Tudi pri nas je tako. Na Kozjanskem je bilo prejšnji mesec že 50. srečanje bralk in bralcev te zbirke.

ANDREJA CEPUŠ

Bralni krog združuje ljudi različnih starosti, poklicev in zanimanj, ki so jih navdihnile zgodba Sibirke Anastasije in njene modrosti. Megre se je z njo srečal na eni od svojih poslovnih poti v sibirsko tajgo. Srečanje mu je popolnoma spremenilo tok življenja. Mlada Sibirka mu je rodila dva otroka, hkrati mu je razkrila tudi starodavna znanja prvobitnih prebivalcev Sibirije, ki bi lahko pomagala rešiti naš planet. Po nareku Anastasije je zapisal knjigo, ki je prerasla v knjižno zbirko desetih knjig. V njih izvemo, kako pomembna je naša povezava z naravo, kako pomembno vlogo v današnjem času imajo t. i. vrtničarji, kakšna naj bi bila dobra vzgoja otrok, pred nas postavi ogledalo družbe in nas

sooči s človeškimi zablodami, veliko vlogo posveča tudi ustvarjanju tako imenovanih rodovnih posestev. Ta naj bi imela moč, da nas popeljejo skozi krizo, v kateri smo se kot svet znašli. Knjiga osvaja in navdihuje milijone bralcev po vsem svetu, ki niso ostali le pri branju, temveč po navdihu Anastasije že ustvarjajo svoja rodovna posestva in vpeljujejo v svoje življenje novoosvojene principe. Zakaj? Ker v njih odkrivajo pravi smisel življenja.

Kaj pomeni rodovno posestvo?

Gre za hektar zemlje, kjer si lahko ustvarimo okolje, ki nas bo polno podpiralo pri rasti in razvoju, hkrati nam bo osmislilo življenje.



Skupinsko branje

Dom. Na tem hektarju naj bi bili gozd, voda, vrt, živa ograja (ograja, posajena iz dreves, grmičkov ...), zemljanka, sadna drevesa, prostor za čebele, rodovno drevo, prav tako naj bi našli prostor še za domače živali. Ko človek tako ustvarja dom, najde marsikateri odgovor na življenjska vprašanja, ki si jih morda zastavlja. Takšen dom ima pozitiven vpliv tako na človeško telo kot na njegovo duševnost. Zdravje se izboljša, krepi se povezanost med družinskimi člani, osmislimo delo in življenje svoje rodbine in postavimo pravo vrednost prednikom, prav tako krepimo samooskrbno moč človeka, v njem se prižge nova iskra življenja. Rastline, ki jih človek goji z ljubeznijo, mu vračajo ljubezen in vzpostavljajo v njem ravnovesje. Tako človek spet pridobiva moč in se poveže z naravnim, prvinskim ustrojem sveta. Spremeni vrednote, pogled na svet in njegova dejanja postanejo svetlejša. Andreja Križan Lipnik,

ena od treh gonilnih moči srečanj, ki tudi ustvarja svoje rodovno posestvo, pravi: »Rodovno posestvo zame predstavlja najpomembnejši vseživljenjski projekt. Omogoča mi spoznavati in razvijati pristno povezavo z zemljo, rastlinskimi in živalskim svetom, predstavlja mi prostor za povezovanje, ustvarjanje, vrtnarjenje, vzgojo otrok in razmišljanje o bistvenih stvareh v življenju.«

In če nimamo hektarja? Nič zato. Dovolj je posaditi eno seme v lonček, če je posajeno z ljubeznijo. In gojiti semena doma, tudi če je to na balkonu majhnega stanovanja. Vsak korak šteje, pravi Anastasija. In prav ima, kot kažejo srečanja bralcev po svetu, ki že ustvarjajo svoja manjša in večja rodovna posestva.

Skupno branje za svetlo prihodnost družbe

V Sloveniji sta dejavna še dva bralna kroga, eden na Gorenjskem in eden v Ljubljani, a kozjanski neprekinjeno deluje že vrsto let in se ob tem krepi. Bralci in bralke se srečujejo vsak mesec. Srečanja so brezplačna, pridruži se lahko vsakdo, srečujejo se na domu – ponavadi je to kmetija pobudnikov bralnega kroga in gonilne moči Skaša Kleha in partnerke Maruše Planko (Ekološka kmetija Planko&Kleh). Udeleženci v sredini kroga na mizo položijo vseh deset knjig zbirke. Najprej se povežejo s skupno meditacijo, ki

jo vodi Miha Belak, tretji od glavnih stebrov bralnega kroga, nato tisti, ki začuti nek notranji poziv, izbere eno od knjig in jo odpre na naključni strani. Poglavlje, ki se pri tem odpre, postane predmet branja. Vsak sodelujoči prebere odstavek in knjiga zaokroži. Ko se branje konča, se odpre prostor za izmenjavo misli ter mnenj o prebranem. Pri tem se razvijajo kakovosten dialog, večšine poslušanja in deljenja, hkrati na površje priplavajo zgodbe, ki jih delijo udeleženci. Predvsem o tem, kako jih je knjiga spodbudila k lastnemu razmisleku o življenju, kako jim je spremenila pogled na naravo, da so začeli ustvarjati svoje domove po principih, opisanih v knjigi, in se spet povezovati z naravo. Skupno deljenje tovrstnih zgodb je izjemno navdihujoče ter povezovalno. Slišati od para, kako se je pogumno odločil za skok iz mesta na podeželje, da bi ustvaril lasten vrt, gojil svojo hrano in se ponovno povezal z naravnimi zakonitostmi življenja, in slišati o tem, kako ljudje prinašajo naravo tudi v koticke stanovanj sredi mesta, kako iz vrtničkov nastajajo vrtovi ljubezni, kako starši svojim otrokom kujejo drugačno prihodnost in jih učijo pozabljenih vrednot, je navdihujoče. Predvsem zato, ker s pomočjo teh zgodb vidimo, da se vse da in da je v nas skrita mnogo večja moč, kot mislimo. Že za to se je vredno priključiti krogu bralcev.



Domače dobrote



Skaš Kleh, Andreja Križan Lipnik in Miha Belak na enem od branj



Anastasijine knjige



Ljudje odprtih rok

Čas, v katerem živimo, je hiter in nemalokrat nas preganja v površne stiske rok in mimobežne odnose. A življenje je več kot to in k sreči so med nami še ljudje, ki se ustavijo, prisluhnejo, objamejo, pomagajo.

Prav je, da za trenutek postanemo tem posameznikom in posameznicam namenimo pozornost. To so ljudje, ki s svojim čutom za solidarnost in sočloveka puščajo sledi v vseh plasteh naše družbe. Na področjih humanitarnosti, okoljevarstva, zdravstva, v skrbi za živali, kulturno dediščino, v prizadevanjih za boljše medgeneracijske odnose in odnose na sploh.

Drage bralke in bralci, prav vi najbolje poznate te ljudi. V vašem okolju živi-

jo. Morda v vaši ulici, vasi, sosednjem kraju. Je to morda vaš sosed, ki vedno nesebično priskoči na pomoč ljudem v stiski? Je to znanka, ki v prostem času obiskuje osamljene, starejše, bolne, odrinjene na rob? Je to učiteljica iz vaše šole, ki s prav posebnim žarom opravlja svoje poslanstvo in še več od tega? Poznate koga, ki bi si zaradi svojega odprtega srca, odprtih rok zaslužil poklon javnosti?

Sporočite nam njegovo ime in njegovo zgodbo. Začenjamo namreč akcijo Dobrotnik leta, v kateri bomo predstavili izjemne ljudi, ki so s svojimi dejanji zaznamovali preteklo leto. Kandidate za regijski izbor bomo predstavili v našem mediju, bralci pa boste izmed njih izbrali tistega, ki ga bo v širšem, nacionalnem izboru revije Naša žena spoznala vsa Slovenija.

MOJ PREDLOG ZA DOBROTRNIKA LETA 2022

Ime in priimek

ZAKAJ SI ZASLUŽI NAZIV DOBROTRNIK LETA

DOBROTRNIKA 2022 PREDLAGA:

Ime in priimek:

Naslov:

Telefonska številka:

E-mail:

Datum:

Podpis:

Predloge sprejemamo vključno do 6. 2. 2023.

NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje,
ali na e-mail tednik@nt-rc.si,
s pripisom: »DOBROTRNIK LETA 2022«.

Na podlagi 26. in 42. člena Družbene pogodbe o ustanovitvi **OKP, Javnega podjetja za komunalne storitve Rogaška Slatina, d. o. o.**, skupščina podjetja na podlagi sklepa z dne 26. 1. 2023

objavlja javni razpis za

DIREKTORJA (m/ž)

Javnega podjetja OKP ROGAŠKA SLATINA, d. o. o.

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, izpolnjevati še:

- da ima najmanj univerzitetno izobrazbo tehnične smeri (visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja), magistrska izobrazba druge bolonjske stopnje)
- da ima najmanj pet let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih
- da predloži razvojni program dejavnosti
- da predloži izjavo po 255. členu Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1, Ur.l. RS, št. 65/09-UPB3, 83/09, 33/11, 91/11,32/12, 57/12, 44/13,82/13, 55/15,15/17,22/19,158/20,18/21) da:
 - ni člani drugega organa vodenja ali nadzora te družbe;
 - ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, premoženje, okolje, prostor in naravne dobrine oz. da je v primeru obsodbe minilo pet let od pravnomočnosti sodbe in dve leti od prestane kazni zapora
 - mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, dokler traja prepoved
 - ni bil kot člani organa vodenja ali nadzora družbe, nad katerim je bil začel stečajni postopek, pravnomočno obsojen na plačilo odškodnine upnikom v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje podjetij o odškodninski odgovornosti, in sicer še dve leti po pravnomočnosti sodbe.

V razvojnem programu dejavnosti naj kandidat predstavi razvojni program družbe na področju izvajanja vseh obveznih gospodarskih javnih služb, ki jih družba izvaja, s poudarkom na opisu in viziji delovanja ter upravljanja družbe z osnutkom strategije za obdobje 2023–2027.

Mandat direktorja traja štiri (4) leta.

Prijave s potrebnimi dokazili, z razvojnimi programom dejavnosti družbe za štiriletno mandatno obdobje in življenjepisom naj kandidati posredujejo na naslov: OKP, Javno podjetje za komunalne storitve Rogaška Slatina, d. o. o., Celjska cesta 12, Rogaška Slatina – razpisna komisija do 18. 2. 2023, s pripisom Ne odpiraj – razpis za direktorja podjetja.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem izbirnem postopku.

V besedilu uporabljeni izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženske in za moške.

OKP, Javno podjetje za komunalne storitve Rogaška Slatina, d. o. o.,
Skupščina

museumofrecenthistory|celje

mnr

muzej novejšezgodovine|celje



<http://www.muzej-nz-ce.si>

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Sreda, 8. februar 2023

9.00 – 17.00 Oživitve Ulice obrtnikov in muzejske lekarne na razstavi Živeti v Celju

10.00 Hermanova družinska ustvarjalnica obrzstavi Hermanov bonton

10.00 Vodstvo po Spominski sobi Stari pisker

11.00 – 12.00 Prešernovanje na Prešernovi – odprti oder (druženje ob prebiranju slovenske poezije).

16.00 Vodstvo po občasni razstavi Obrazi Milana Lorenčaka

9.00 – 13.00 Fotoatelje in galerija Pelikan in Galerija Božena v Razlagovi ulici 5 – možnost fotografiranja v edinstvenem steklenem fotografskem ateljeju

17.00 Večer v muzejski kavarni: predstavitev monografij o Milanu Lorenčaku in Jelici Žuža
Vabljeni, vstop prost.

novi tednik

Vedno z menoj!

Naroči se na e-račun!

V podjetju **Novi tednik & Radio Celje** omogočamo svojim naročnikom poslovanje in posredovanje položnic tudi preko elektronske pošte.

Tako zmanjšamo stroške in prispevamo k **varovanju narave**.

Če tudi vi želite prejemati našo pošto po elektronski poti, vas vabimo, da svoj elektronski naslov posredujete na naslov narocnine@nt-rc.si ali na tel. št. **03 422 51 44**.

Kurentovanje 2023

Slovenski večer s Kingstoni, Sašo Lendero, Polkaholiki in Petkovo pumpo

Kurentovanje je osrednji pomladni kulturno-etnografski festival nacionalnega pomena, edinstveno in najbogatejše mednarodno pusto vanje v Sloveniji. V pustnem času bogato dediščino Ptuj za okolico, ki je zakoreninjena v poganski mistiki kurenta in preostalih etnografskih likov, dopolnjujejo privlačne znamenitosti in ponudba regije, sodobna kulinarika ter vrhunski izbor vin.

V petek, 17. februarja, ob 18. uri se na Mestnem trgu na Ptuj obeta pravi nočni spektakel. Noč ima namreč svojo moč tudi za pusta. Na karnevalsko okrašene ulice Ptuj bo privabila številne skrivnostne like in pričarala spektakularno igro teme ter svetlobe, očaralo pa vas bo tudi nepozabno ognjeno-glasbeno doživetje.

Lokalna pustna posebnost so tudi dornavski cigani, v katere se že nekaj desetletij šemijo skoraj vsi vaščani Dornave in okoliških vasi. Predstavljajo se kot vedeževalci, brusilci nožev, muzikanti, kurji tatovi in podobno. S svojim radoživim vedenjem in slikovito opremljenimi vozovi vnašajo v pustni utrip nemir, prežet s humorjem in z igrivostjo.

Na letošnjem Kurentovanju v večnamenski »karnevalski« dvorani Campus Sava Ptuj bodo na devetih dogodkih nastopili številni domači in tuji glasbeniki.

V soboto, 11. februarja, bo karnevalsko dvorano zavzel Slovenski večer s Kingstoni, Sašo Lendero, Polkaholiki in Petkovo pumpo.

Skupina Kingston ponuja vročo in nepozabno zabavo, ki je preprosto ne smete zamuditi. Ustanovljena je bila leta 1994 in vse od svojega obstoja do danes skrbi za nepozaben žur, kjer koli se pojavi. Odlikujejo jo različni žanri, ki so se spreminjali skozi različna obdobja od popa, reggaeja in latino glasbe ter so dolga

leta veljali za nepogrešljivi del maturantskih izletov. Vse njihove največje uspešnice bomo zagotovo slišali tudi na Kurentovanju.

Levinja, Metulj, Luna – to je le nekaj idej za letošnje pustne šeme in nekaj skladb vedno odlične Saše Lendero. Saša je svojo pot začela že leta 1997, vmes večkrat nastopila v oddaji za izbor za pesem Evrovizije ter tako v svojo diskografijo nanizala kar nekaj uspešnic, na katere poplesujemo tudi danes.

Oder in množico bodo zagotovo dodobra ogreli tudi mladi navihani fantje, ki so se na slovenski glasbeni sceni pojavili leta 2019 pod skupnim imenom Polkaholiki. Matic, Gašper, Žiga in Rene ustvarjajo glasbeni žanr, ki sicer ni klasično priljubljen med mladimi, saj vsebuje elemente narodnozabavne glasbe. A s premissljenimi predelavami in priredbami priljubljenih skladb, ki so jim dodali ritme polke, niso navdušili samo slovenskega občinstva, temveč so uspeli na celotnem Balkanu.

Brez Petkove pumpe preprosto ni konca tedna! Kaj je boljšega kot v petek zvečer, ko si po napornem tednu končno lahko oddahnemo, prižgati radio in se prepustiti zabavi z največjo slovensko radijsko veselico? Nina Cestnik in didžej Boštjan vedno znova poskrbita za zabavo, zdaj se boste v njuni družbi lahko zabavali tudi na Kurentovanju 2023.

Najcenejše vstopnice za Kurentovanje 2023 lahko kupite na vseh prodajnih mestih Eventim in Petrol. Na voljo je tudi nakup vstopnice, ki omogoča vstop na vse prireditve v karnevalski dvorani (zgolj za stojišče v parterju) in je prenosljiva.

Organizatorji: Radio-Tednik Ptuj, Event 24 in Arena Sava Campus Ptuj.

Foto: Črtomir Goznik



Dornavski cigani (Foto Črtomir Goznik)

11. FEBRUAR 2023 KARNEVALSKA DVORANA CAMPUS SAVA PTUJ SLOVENSKI VEČER

Petkova PUMPA

Saša Lendero

POLKAHOLIKI

KINGSTON

PRODAJA VSTOPNIC: eventim, PETROL ticket

REPORTER

IZ NOVE ŠTEVILKE

VZPOREDNA OBLAST
Kdo vse iz ozadja vleče niti in spodkopava vlado Roberta Goloba

SLOVENCIZ DUBAJA
Zakaj se selijo v luksuzno mesto sredi puščave

INTERVJUJA:
ŽELJKO OSET
direktor ukinjenega Muzeja slovenske osamosvojitve
MIŠA MOLK
legendarna televizijska voditeljica

www.reporter.si

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

NAŠ DOM²

REVILJA ZA UREJANJE DOMA IN OKOLICE

VODNIK PO POHIŠTVENIH TRENDIH 2023
Kaj prihaja, kaj ostaja?

BARVA LETA 2023
VIVA MAGENTA

PRAKTIČNO
Ideje za shranjevanje

ELLEN DEGENERES
Zbirateljica domov

NAJPOGOSTEJŠE NAPAKE PRI UREJANJU KLETI
POČIVALNIKI ZA UŽIVANJE IN SPROSTITVE

Nova združena revija

že v prodaji

Izšla je nova zbirka skladbic za flavto in klavir

Agata Gojkošek je Velenjčanka, ki poučuje flavto v Glasbeni šoli Rista Savina Žalec. Nedavno je s prijateljico in soustvarjalko, Celjanko Zalo Pušnik, zaposleno v OŠ Frana Kranjca Celje in OŠ Dramlje, izdala zbirko dvanajstih skladbic za flavto in klavir (F)Letna flavta, ki sta jo predstavili na promocijskih koncertih v Galeriji Velenje in GŠ Rista Savina Žalec.

Po besedah avtorice skladb Agate Gojkošek je zbirka nastala po nekajletnem tuhanju, učenju in ustvarjanju. Dvanajst skladb, za katere je Zala Pušnik prispevala klavirsko spremljavo, je naslovljenih z imeni mesecev od januarja do decembra, zvočno pa slikajo dogodke iz narave, vremenske pojave in vzdušje, značilno za posamezen mesec. Zbirka je namenjena učencem flavte višjih razredov v nižji glasbeni šoli. Notno zbirko popestrijo številne avtorske ilustracije Jelke Kvartič, vsebinsko pa jo dopolnjujejo kratke napovedne pesmi Ambroža Kvartiča, s katerimi spretno poustvari vzdušje posamezne skladbe. Bogato vsebino knjižice celostno zaokrožijo še povezave do zvočnih posnetkov posameznih skladb.

Uradni izid zbirke sta avtorici Agata Gojkošek na flavti in Zala Pušnik na klavirju pospremili s predstavitvenim koncertom v prelepem ambientu Galerije Velenje 18. januarja, ponovitev koncerta je sledila v ponedeljek, 23. januarja, v GŠ Žalec. Oba dogodka je vodil in povezoval Ambrož Kvartič. Ob zahvalah na koncertu v Velenju je redni profesor za flavto na Akademiji za glasbo Matej Zupan povedal, da je izid zbirke praznik za flautiste ter da je zbirka navdihujoča in bo spodbudila tako učitelje kot učence k poustvarjanju skladb.

Zbirko (F)Letna flavta je izdalo in založilo novoustanovljeno velenjsko kulturno umetniško društvo Kefeide. Hkrati z zbirko sta izšla tudi istoimenska zgoščenka in USB s posnetki, ki sta namenjena vsem ljubiteljem instrumentalne glasbe.

Ustvarjalci si želijo, da bi zbirka zaživela v glasbenih šolah in zunaj njih, da bi otroci skladbe radi igrali in da bi dosegla svoj namen, torej pomagala vzgojiti dobre flautiste in ustvarjalne glasbenike.

ZALA PUŠNIK



V Glasbeni šoli Celje so januar zaokrožili s Celjskim dnevom godal.

Glasbeno obarvan januar

V Glasbeni šoli Celje se zavedamo pomena izobraževanja in nudenja široke palete znanja učencem in dijakom. V ta namen v šoli organiziramo številne mojstrske tečaje, ki jih vodijo domači ali mednarodno priznani predavatelji.

Po Celjskem dnevnu saksofona, ki smo ga v Glasbeni šoli Celje gostili v začetku januarja, smo v torek, 17. januarja, v šoli izpeljali Celjski dan trobil. Mojstrske tečaje so vodili izjemni glasbeniki trobilci Matej Rihter (trobenta), Nejc Merc (evfonij) ter Blaž Ogrič (rog). Tudi tokrat so bili seminarji namenjeni našim učencem in dijakom trobil, za vse zunanje goste pa je bila možna brezplačna pasivna udeležba na vseh seminarjih.

Januar smo zaokrožili s Celjskim dnevom godal 25. januarja. Priznani slovenski pedagogi in instrumentalisti so naše mlade godalce navdihnili z novim elanom za delo. Monika Skalar je vodila mojstrski tečaj za violino, Milan Čunko je vodil seminar za violo, Miloš Mlejnik violončelo ter Jošt Drašler kontrabas.

So bili pa naši godalci januarja še posebej delavni, saj so 19. januarja pripravili tudi izjemen tematski večer Tutti, ki je polno Koncertno dvorano navdušil z različnimi komornimi sestavi in z glasbo za vse okuse.

Vabljeni na vse naše javne nastope in dogodke, naši mladi glasbeniki so veseli številnega občinstva.

ML



Uradni izid zbirke sta avtorici Agata Gojkošek na flavti in Zala Pušnik na klavirju pospremili s predstavitvenim koncertom v Galeriji Velenje 18. januarja, ponovitev koncerta je sledila v ponedeljek, 23. januarja, v GŠ Žalec. (Foto: Jana Petrak Zajc)

Devetdeset let Štefke Šekoranja

V ponedeljek, 16. januarja, je devetdeseti rojstni dan praznovala Štefka Šekoranja.

Rodila se je v Celju. Na Polzelo je prišla leta 1959, prej je z družino stanovala na Vranskem. Članica Društva upokojencev Polzela je že od leta 1986. Z dnjih sedem let je stanovalka v Domu upokojencev Polzela, kjer se odlično počuti. Za njen visok jubilej smo jo obiskali in ji predali simbolično darilo.

Slavljenka nam je v krajšem pogovoru ob kozarčku rujnega povedala, da je bila vsa leta vajena trdega dela. Zdaj uživa v domu. Hči Vlasta jo pogosto obišče in jo ob lepem vremenu zapelje v bližnji park. Ob slovesu smo ji zaželeli vse najboljše in še na mnoga leta.

IGOR PUNGARTNIK



Štefka Šekoranja je stanovalka v Domu upokojencev Polzela, kjer se odlično počuti.

Želite javnost obvestiti o dogodku, pridobitvi ali kakšni drugi zanimivosti? Prispevek, dolg največ 3.000 znakov, in fotografijo pošljite na elektronski naslov: spela.ozir@nt-rc.si.

Velenje v Talinu, letošnji zeleni prestolnici

V petek, 20. januarja, je bila v Talinu, glavnem mestu Estonije, otvoritvena slovesnost, saj je Talin letos zelena prestolnica Evrope. Dogodka in dan prej tudi delovne konference s predstavitvijo smernic za pripravo programov se je udeležila tudi ekipa iz Velenja, saj bomo drugo leto nosilec naziva zeleni list Evrope in smo že začeli s pripravo programa za naslednje leto.

V januarju smo že izvedli nekaj delavnic z različnimi skupinami, s podjetji in z ustanovami, ki delujejo v naši lokalni skupnosti, nekatere pa nas čakajo v prihodnjih dneh. Na podlagi predlogov, ki smo jih s pomočjo delavnic dobili, bomo skupaj pripravili bogat program dogajanja in dejavnosti, ki bodo zaznamovali naslednje – za nas zeleno – leto. K sodelovanju bomo seveda povabili vse Velenjčanke in Velenjčane, društva

in ustanove, saj želimo, da bi bilo leto 2024 resnično obarvano z zelenimi projekti.

V sklopu slavnostnega odprtja so v Talinu pripravili tudi konferenco, kjer so predstavniki različnih držav predstavljali dobre prakse in izkušnje, s kakšnimi težavami so se soočali pri vpeljevanju zelenih sprememb v svojem kraju. Oktobra bodo v Talinu razglasili zmagovalce in nosilce zelenih nazivov za leto 2025.

Nagrada zeleni list je bila ustanovljena leta 2015 in izvira iz evropske zelene prestolnice, podeljuje pa jo Evropska komisija. Poudarja zelena dejanja in združuje cilje, ambicije evropskega zelenega dogovora, pobude The New European Bauhaus in akcijski načrt za ničelno onesnaževanje. Je pobuda za promocijo in nagrajevanje truda lokalnih skupnosti. Nagrado zeleni list za leto 2022 sta prejela mesto Valongo iz



Portugalske in mesto Winterwijk iz Nizozemske.

Naziv zelene prestolnice Evrope se vsako leto podeli evropskemu mestu z več kot sto tisoč prebivalci, ki

se izkaže kot vodilno na področju okoljske, družbene in gospodarske trajnosti. V državah, kjer ni mest z več kot sto tisoč prebivalci, se lahko prijavi največje mesto.

Mesta, ki niso dovolj velika, da bi se potegovala za naziv zelene prestolnice Evrope, lahko kandidirajo za evropski zeleni list. Nagrada je namenjena mestom z dvajset

tisoč do sto tisoč prebivalci, njen cilj je priznati in spodbujati prizadevanja teh mest za boljše okoljsko upravljanje in rezultate.

MŠ

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo



Kreta – kot iz raja vzeta

Počitnice na največjem otoku Egejskega morja, Kreti, se vrtijo okoli lepih plaž, raznolike pokrajine, fantastične sredozemske hrane in seveda zgodovine. Tu enciklopedija mitov in legend dobi svoje podobe. Najbolj žive so v arheološkem najdišču Knosos, nekdanjem glavnemu mestu izjemne minojske kulture.

Tudi zgodovina je lahko zabavna

Pravijo, da se je tukaj rodila sodobna civilizacija. Zanj so krivi Minojci, ki so po teh tleh hodili približno tri tisoč let nazaj. Ena bolj zanimivih zgodb opisuje »rojstvo mode«. Topla klima je naredila lahka oblačila, a ta so bila vedno natančno odmerjena in zašita. Moški so nosili kilte iz kože, volne ali platna, da so pokrili svojo moškost. Ženska oblačila so bila bogata in presenetljivo podobna tistim iz 19. stoletja. Pogosta so bila A-krila in predvsem ni nikdar manjkalo nakita ter globokih dekoltejev, ki so razkrivali ženskost. Spoštovali so ozek pas oziroma obliko peščenice ure, ki so jo že od otroštva poudarjali z železnimi pasovi. Tudi frizerstvo ima tukaj svoje korenine: značilne pričeske Minojci so imele tri čope – dva ob strani in enega zadaj. Predstavljali so Zemljo, nebesa in podzemlje. No, a se še najde kdo, ki meni, da je zgodovina dolgočasna? Minojske zgodbe pričajo o mogočni in

zelo razviti civilizaciji ter vedno navdušijo.

Slikovita obala z rajskimi plažami

A na počitnicah imajo ponavadi prednost plaže. Te ne bodo razočarale. Kreta ima skoraj tisoč kilometrov obale in postreže vse od 12-kilometrskih peščenih plaž pri Rethymnonu, skritih zalivčkov predvsem na jugu in vse do plaž eksotičnega videza, kot so Elafonisi in Balos na vzhodu ali Vai in Matala na zahodu. Ah, seveda, Matala! Tja se ne gre toliko zaradi plaže kot zaradi podoživljanja svobode in povezanosti, kot so v 60. in 70. letih prav tukaj živeli hipiji. Domovanja so si uredili kar v jamah, izklesanih v pečine, in uživali v razgledu na čudovito prodrnato plažo. Ta duh barvitega mesteca se je ohranil vse do danes.

Ustvarjena za spomine

Mnogi ljubitelji grških otokov Kreto še posebej cenijo. Tisti, ki

iščejo nedotaknjene in pristne grške vasice, jih bodo še vedno našli v osrednjem goratem predelu otoka ali na manj turističnem jugu. Takšne, kjer so mize tavern postavljene dobesedno na cesto in moški domačini v nedogled igrajo backgammon ali šah.

Seveda niste bili na Kreti, če niste poskusili tamkajšnjih klasičnih jedi, kot so souvlaki, giros, tzatziki, grška solata, morske jedi vseh vrst in neprekosljive sladice. Slednje so tudi lepo darilo za domov. In če smo že pri spominkih, zanimivo, da je najbolj tradicionalen izdelek na otoku krzno. A verjamejo, da boste namesto tega domov raje odnesli pletenine iz ovčje volne, usnjene izdelke, steklenico vina, oljčnega olja ali kaj od naravnih grških kozmetike. Visoko cenjeni so lepo okrašeni grški noži. Ali pa darilo po minojsko: nakit iz zlata in srebra za dame. Morda ideja – poiščite najbolj edinstvene in pristne spominke na tržnicah in boljših sejmih.

Kako najugodnejše na Kreto?

V Turistični agenciji Sonček ponujajo veliko možnosti, kako priti na Kreto. Nekateri si sestavijo načrt počitnic sami in v agenciji rezervirajo letalsko vozovnico, hotele in avtomobil, potem raziskujejo otok sami. A največ se jih odloči za ugodne pakete v hotelih, potem se priključijo bodisi organiziranim izletom ali za nekaj dni najamejo avtomobil in se odpeljejo na katero od kulturnih plaž. Pri Sončku imajo na enem mestu zbrano ponudbo vseh večjih



slovenskih in tujih organizatorjev potovanj z letalom. Torej lahko že z nekaj kliki za izbran hotel najdete najugodnejšo ponudbo. Nikar se ne ustrašite velikanske ponudbe hotelov, saj vam izkušeni Sončkovi svetovalci pomagajo do najbolj prave odločitve po vaši meri. Zagotovo vas bodo opozorili tudi na posebno letalo iz Ljubljane, ki bo na Kreto letelo vse

poletje. Gre za cenovno mikavno aranžmaje z garancijo, da se cena ne bo spreminjala ne glede na morebitne podražitve goriva. Mnogi organizatorji še vedno ponujajo First Minute ugodnosti, med drugim tudi možnosti sprememb ali brezplačnih odpovedi za hitro rezervirane aranžmaje, nekateri tudi na posebno letalo iz Ljubljane, ki bo na Kreto letelo vse

Kam po nasvete in rezervacijo?

Obiščite www.sonček.com/kreta ali se za nasvet obrnite na klicni center 02/220 80 44 oziroma obiščite eno od 18 poslovalnic Turistične agencije Sonček po vsej Sloveniji.

Καλώς ήρθατε στην Κρήτη – dobrodošli na Kreti!



1823
Melita
mlin

- Prodaja in dostava mok, kaš, zdrobov in testenin
- Mletje žit
- Luščenje pire
- Spletna trgovina

• Male Braslovče 16, 3314 Braslovče
• Tel: 031 396 635
• E-mail: info@melitamlin.si
• www.melitamlin.si

BiRO bit

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

Kupon za brezplačno merjenje holesterola, sladkorja in krvnega tlaka v Centru Sana, Gosposka ulica 22, Uprava Lava 7, Celje in Slandrov trg 33, Zalec.

SANA CENTER strokovno znanje in tradicija z vami že več kot 30 let, pogodbeni dobavitelj ZZS

CENTERSANA

Delovni čas: Pon.-pet. 8.00-14.00
Sob. po predhodnem dogovoru
info@inn.si
080 72 79 www.centersana.si

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Dr. Fran Lorger, arheolog (1884–1937). Fotografija iz leta 1916 je del domoznanske zbirke Knjižnice Šmarje pri Jelšah.



Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica
Celje.

Arheološka odkritja dr. Frana Lorgerja (1)



Fran Lorger se je rodil 30. aprila 1884 v preprosti trški družini v Šmarju pri Jelšah kot prvi otrok Franca in Otilije Lorger. Gimnazijo je obiskoval v Gradcu in po maturi leta 1904 nadaljeval s študijem klasične filologije na graški univerzi. Po končanem študiju, ki ga je zaključil z doktoratom leta 1908, se je zaposlil kot domači učitelj pri knezu Hugu Werianu Windischgrätzu in grofu Karolu Mariji Stürgkhu na Dunaju.

Že v času študija je začel z raziskovanjem rimskih spomenikov v domačem okolju. Leta 1907 je naletel na ostanke rimske vile v Grobelcah pri Šmarju pri Jelšah. Raziskovanje je nadaljeval leta 1934 po vrnitvi iz Nice, kjer je 10 let deloval kot portretist z aparatom za posnemanje arheološke keramike, ki ga je sam izdelal. Pri izkopavanju razkošne rimske vile v Grobelcah, ki je trajala do leta 1936, je naletel na

rimsko naselbino, kjer so bile stanovanjske in gospodarske stavbe v notranosti 800 metrov dolgega obzidja. Ostanke rimskih naselbin je odkril še v Mali Pristavi, Stranju, Spodnjem Mestinju in Pristavi pri Mestinju.

Lorgerjevo arheološko proučevanje je prišlo najbolj do izraza po letu 1914, ko je poučeval na gimnaziji v Celju. V tem času je na Rožnem griču (Sevcih) pri Celju odkril rimsko vilo. Med njegova največja arheološka odkritja spada rimski vojaški tabor II. italške legije cesarja Marka Avrelija iz 2. stoletja, ki ga je raziskoval od leta 1916 do 1918 v Ločici ob Savinji.

Njegovo arheološko delo je izhajalo iz njegove povezanosti z naravo in ljubezni do domače rimske arheologije, ki je s svojo skrivnostno prisotnostjo v ljudskem izročilu vznemirjala že njegovo otroško domišljijo. S svojimi odkritji je razširil

znanje o rimski topografiji pokrajine v porečju Savinje, Voglajne in Sotle. Njegove izkopanine hranita Pokrajinski muzej Celje in Maribor. Raziskovanje in izkopavanja stamu v času Avstro-Ogrske omogočala Arheološki inštitut na Dunaju in Muzejsko društvo v Celju, izkopavanja v Šmarju pri Jelšah po vojni pa njegov brat Viktor Lorger.

O svojih izkopavanjih je dr. Fran Lorger poročal v Jahrbuch für Altertumskunde (1909), Jahresheften des Österreichisch-archäologischen Institutes in Wien (1919) in Časopisu za zgodovino in narodopisje (1934, 1935 in 1936).

Leta 1920 je izdal tudi knjižico šaljivih pesmi – Pesmi o kravi, petelinu, bolhi, opici in kozii.

Se nadaljuje.

Pripravila: Mateja Žagar,
Knjižnica Šmarje pri Jelšah

ALBUM S CELJSKEGA

Zimska idila na Golteh v 70. letih prejšnjega stoletja

Krajinski park Golte leži na vhodu v Zgornjo Savinjsko dolino. Golte so osamela kraška planota, ki jo z vseh strani obdajajo skladi nepropustnih kamenin vulkanskega nastanka. Dviguje se nad Zgornjo Savinjsko dolino in navezuje na Smrekovsko pogorje. Nadmorske višine se s posameznimi kopastimi vrhovi dvigujejo nad 1500 m: Boskovec (1587 m), Medvedjak (1573 m) in Smrekovec (1550 m).



Razglednica, ki jo hrani Osrednja knjižnica Mozirje, je bila poslana 28. 1. 1972.

Ledinsko ime Gólte pomeni hrib, ki vso vodo pogólta, saj na apnenčasti planoti vsa voda ponikne v podzemlje. Voda pronica skozi jame in brezna ter odteka v kraške izvire pod planoto, kot je npr. izvir Ljubije, Trnave ali Župnekovo žrelo. Večino ljudi uporabljajo za vodna zajetja, izvir Ljubije je med drugim najmočnejši vir pitne vode za preskrbo celotne Šaleške doline.

Na delu planote se na okoli 50 hektarjih raztezajo smučišča z več kot 12 kilometri smučarskih prog, po katerih so Golte širši javnosti tudi najbolj poznane. Začetki smučarskega centra segajo v leto 1969, ko je Izletnik Celje pričel z gradnjo hotela, nihal-

ke in druge infrastrukture. Center je v svoji zgodovini pogosto menjal lastnike.

Poleg zimskega turizma s smučanjem imajo Golte svoje potencialne tudi v naravoslovnem pogledu. Kot krajinski park je planota zavarovana od leta 1987. Ima pet naravnih vrednot lokalnega pomena in 22 naravnih vrednot državnega pomena, uvršča se med ekološko pomembna območja in v potencialno območje Nature 2000.

Viri:

Raziskovalni tabor Golte 2007/2008: zbornik raziskovalnega tabora ERICA v letih 2007 in 2008, Velenje, Erico, 2008. str. 6 (Dostopno tudi: https://www.kamra.si/wp-content/uploads/2021/04/3221_Bilten-Goltekoncni.pdf)

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Golte>
https://krajci.eu/slovenija/golte_parkirisce/slo

Besedilo pripravila: Roman Mežnar in Srečko Maček

Na portalu www.kamra.si objavila Osrednja knjižnica Mozirje

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

**MALE OGLASE,
ČESTITKE,
OBVESTILA
IN OSMRTNICE**

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

sprejemamo v času uradnih ur
(7.00–15.00) **na sedežu podjetja,**
Prešernova ulica 19, Celje.

pošiljate jih lahko tudi po elektronski pošti
na naslov oglasia@nt-rc.si

ali jih sporočate po **telefonu 03 4225 144.**
Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

Morda niste vedeli, da so na Golteh v letih 1968–1969 zgradili najdaljšo nihalko v takratni Jugoslaviji in da je najdaljša tudi v današnji Sloveniji.



Ni toliko zakonov, kot imam jaz sorodnikov!



31 let

Vse, kar počneš zadnjih trideset let, je, da iščeš napake v vsem, kar rečem.



Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Film

Par srednjih let gleda pornografski film in med akcijo žena naenkrat vzkligne: »Ustavi film! Daj malo nazaj! Še malo! Točno tu!«

Mož uspe najti zeleno mesto in žena reče: »No, pogledj, točno takšne zavese mi boš kupil!«

Babica pri zdravniku

»Gospod doktor, medicina je zadnja leta res napredovala. Ko sem bila mlada, sem se morala pri vas vedno sleči do pasu, zdaj pa je dovolj, če odprem usta in pokažem jezik.«

Učiteljica

»Oče, ali si bil ti kdaj zaljubljen v učiteljico?«

»Sem, sine.«

»In kako se je končalo?«

»Slabo, mama te je prepisala v drugo šolo.«

Sobno kolo

»A veš, da ves čas vozim sobno kolo, odkar sem ga kupila?«

»Pridna! Kar tako naprej!«

»Še vedno je v avtu ...«

O Američanih si lahko mislite marsikaj, a njihovi domovi za ostarele sodijo med najlepše.



Pravijo, da alkohol ubija počasi.

Pa kaj potem! Se ti kam mudi?

Odločitev je padla! Nihče več ne bo zame govoril tista debela ... Pustila sem si rasti brke!

V javnem zdravstvu zdravnika težko prepričaš, da si bolan, v zasebnem pa, da si zdrav.

Zdravnik me je vprašal: »Ste morda izgubili tek?« Povedala sem mu, da sem v življenju doživela vse mogoče izgube, te pa še ne.

Vsi, ki ste kupili diplome v Bosni, ne skrbite. Lahko vam vzamejo papir, a znanja nikoli!



V svetu



Pri nas



Jože, brez denarnice si videti drugače.

Oven



Vaš vladar Mars je končno v direktnem gibanju, kar vam daje krila, bistveno lažje boste napredovali. Bistveno je, da imate smer točno določeno. Ne spreminjajte svojega mnjenja. Če boste to storili, boste ponovno na začetku. Postavite si trdna pravila in se jih držite. Lepo oporo imate v naklonjenem Jupitru, ki potuje po sorodnem ognjenem znaku. Priložnosti se nasmihajo in ne boste jih spregledali.

Bik



Imeli ste občutek, da gre vse v zeleno smer, potem je prišlo do rahlega zastoja. Ugotavljali boste, da je vse za nekaj dobro, kajti tudi v tem primeru se bo izkazalo prav to. Smer, v katero želite iti, je tik pred vami. Če ste bili še pred dnevi rahlo razočarani nad konkretno osebo, se bo zdaj zgodba postavila na glavo. Prizadevanja, da vas ponovno osvobi, lahko rodijo sadove.

Dvojčka



Vaš vladar v zemeljskem znamenju povečuje potrebo po zagotovitvi varnosti, tako čustvene kot materialne. Za oboje vam ne bo težko delati, saj imate dovolj moči. Mars v vašem znamenju vam prinaša povečano energijo. Porabite jo za večjo telesno dejavnost in seveda nikar ne pozabite na ljubezen. Ta je tista, ki vas vedno najbolj greje. Tudi za prijatelje ne bo zmanjkalo časa.

Rak



V četrtek in petek boste gostili Luno, ki bo v nedeljo dosegla polnost. V tem času bodo v ospredju dom, domača dogajanja in družinske zadeve. Za konec tedna bo prav veselo v vaši družbi. Čutili boste, da se nekaj pripravlja, vendar ne boste mogli točno ugotoviti, kaj. Prijatelj vam bo nudil uslugo, ki vas bo osrečila. Še so dobri ljudje na svetu.

Lev



Od sobote do ponedeljka bo Luna potovala po vašem znamenju. Polnost bo dosegla v nedeljo, zato bo v tem času veselo in sproščeno vzdušje. Pazite le, da boste upoštevali tudi želje ljudi. Čakali boste na rešitev neke prošnje, ki ste jo vložili že pred časom. Čeprav odgovor zamuja, ne bo nič narobe. V neki stvari vam bo ustrezno, zato boste zadovoljni.

Devica



V torek in na praznično sredo boste gostili Luno v svojem znamenju. Razpoloženje bo precej umirjeno. Izogibajte se ljudi in krajev, ki neugodno vplivajo na vas, izberite tiste, ki vam ustrezajo. Imate vse možnosti, da dobite tiste stvari, ki jih sploh ne potrebujete in si jih vseeno močno želite. Uspelo vam bo najti tisto, kar ste iskali že nekaj časa. Vaša pridnost in delavnost bosta poplačani.

HOROSKOP JE TOKRAT PRIPRAVILA ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Tehtnica



Obeta se vam srečanje, ki bo lahko še posebej pomembno, čeprav najprej ne bo videti tako. Pustolovski duh v kombinaciji z nenavadnim navdihom bo povzročil, da bo vaša domišljija podivjala. Izkoristite to za užitek vseh vrst. Nekdo bo močno presenečen nad vami, saj ima o vas popolnoma drugačno predstavo. V prihodnje bo še zelo zanimivo.

Škorpion



Po trdem delu bo prišlo na vrsto tudi nekaj uric za sprostitve. Napori preteklih dni so vas izmučili, četudi marsikaj ni bilo direktno povezano z vami. Čutili boste močno potrebo, da nekaj v svojem življenju pošteno spremenite. Če potrebujete prostor in čas zase, se pogovorite s partnerjem. Lahko to storite tudi sami pri sebi in končno razčistite tisto, kar vam že dlje ne da miru.

Strelec



Vaš vladar v sorodnem ognjenem znaku vam bo dal krila, hoteli boste poleteti na podlagi svojih številnih načrtov. Imeli boste veliko obveznosti, zaradi katerih se boste počutili kar nekako pomembno, resno in odgovorno. Vedite, da je od vašega mnenja veliko odvisno. V pravem trenutku se boste znašli na pravem mestu. Temu se reče čista sreča. Okoliščine vam bodo naklonjene, od vas bo odvisno, kako jih boste obrnili sebi v prid.

Kozorog



Merkur, ki je zadolžen za delo, dogovarjanje in učenje, potuje po vašem znamenju in vam daje veliko prodornost misli. Izredno je močan tudi vaš čut za praktičnost. Te dni ste zelo ustvarjalni, zato vas je težko uloviti. Prijatelji se utegnejo pritoževati, da si že dolgo niste vzeli časa zanje. To lahko mimogrede popravite, konec tedna in praznična sredi sta kot naročena za to.

Vodnar



V vladavini vašega znamenja ste v odličnem položaju, počutje bo iz dneva v dan boljše, prav tako zdravstveno stanje. To, da se z vami nekaj dogaja, je dejstvo. V zadovoljstvo vseh se boste zelo potrudili. Oseba, ki vam je draga, bo želela biti v rednih stikih z vami. Ne bo vam odveč, nasprotno, tega boste veseli.


Ribi



Kraljica ljubezni, ugodja, udobja in denarja, Venera, potuje po vašem znamenju. Vidno vas bo polepšala in čakajo vas prijetne urice v dvojje ali s prijatelji. Pred vami je toliko vsega, da se boste morali dobro organizirati. A tudi če pozabite na kakšno malenkost, ne bo nič narobe. Vaši pozornosti ne bo prav nič ušlo, boste pa zamujeno nadoknadili kasneje.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Nagradna križanka



3K NEKDANJI TELEVIZIJE (VLADO) POKRIVATE

ŠALIVOST, HUMORNOST 7

RAHLO RDEČE

PEVKA VILER UREJEN JAVNI NASAD

AMERIŠKI IGRALEC VOIGHT 13 ČISTINA V GOZDU MORALNA NAČELA NEKDANJI PREBIVALCI ŠPANJE

KROMPIRJEV SVALJEK

SEŠT DNI IN BO BOŽIČ MILO. IN SPET BOM LAHKO ...

OTOK V KVARNERJU VZNEMIRJAŠ (DOMIŠLIJO) SUMERSKI BOG NEBA 5

SEZUTE TRAČNICA NETOREGISTRSKA TONA

NEKDANJA ČASTNA BRIGADIRJA CEDOMIR (KRAJSE) 1

NASPROTNO OD BEL PASJE OGLAŠANJE MEDNARODNA OZNAKA IRSKE AVTOR POVESTI SVETINOVNA METKA POKRIVATE

8

OBROBNI DEL LAOŠANKE SO SOSEDE ... OKRAJŠAVA ZA 2. MESEC

ŠVICARSKI JUNAK (WILHELM) TO BE ... NOT TO BE KOČKA (LAT.) 14

PRIČAKUJE

EVROPSKA CENTRALNA BANKA UMETNO PRIDOBILJEN RADIOAKTIVNI ELEMENT 3

15

OD NEKDEJ ... SO LJUBLJANKE SLOVELE

LASTNINA PREDVAJATA (GLASBO) EVGEN CAR

TELUR NEKD. FR. DIRKAČ F1 PROST

ŽIVAHNO, URNO

4

STAREJŠI DEL KENOZOIKA OČRT PREPEVALA

9

WEST ... JE AMERIŠKA VOJAŠKA AKADEMIJA

POTRDILO O PLACILU S KARTICO

ANGLEŠKA PEVKA BUSH ENOTA MERE 10

11

AMERIŠKI IGRALEC (CHEVY) EGIPČANSKI BOG SONCA

SUDOKU 555

	3	4				8		
			7		5	9		
			6			2		
				9	1			6
		7		6	2			3
8		2	3					
2								5
4			2	1	7			
1		8						4

SUDOKU 246

				4		9		
3	5					1		
	2			5		3		
7			1					5
1	3	6	2					
4			7					1
		8			6			
5					7		4	
	7				9		2	8

REŠITEV SUDOKU 554

7	3	4	8	5	2	1	9	6
8	6	5	7	9	1	3	4	2
9	2	1	3	4	6	8	5	7
5	4	8	6	2	7	9	3	1
3	7	9	5	1	4	6	2	8
6	1	2	9	8	3	5	7	4
1	8	7	2	3	9	4	6	5
2	5	3	4	6	8	7	1	9
4	9	6	1	7	5	2	8	3

REŠITEV SUDOKU 245

2	5	9	6	1	4	8	7	3
3	8	1	7	9	5	6	2	4
4	7	6	2	3	8	5	9	1
7	4	5	3	6	1	2	8	9
9	1	2	8	4	7	3	5	6
8	6	3	5	2	9	4	1	7
6	3	8	9	7	2	1	4	5
1	2	7	4	5	6	9	3	8
5	9	4	1	8	3	7	6	2

novi tednik
Vedno z menoj!
radio celje

Nagradni razpis

- nagrada:** odeja in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
- nagrada:** predpasnik in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
- nagrada:** kuhinjska krpa in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljavec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicne soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika Podpis: _____

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 7. februarja.

Geslo iz številke 4: Zapadel je sneg

Izid žrebanja:

- nagrado:** odejo in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Simona Kodrič z Dobrne**.
- nagrado:** predpasnik NT&RC in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Darja Jerše iz Laškega**.
- nagrado:** kuhinjsko krpo in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Tomaž Pečnik iz Šempetra**.

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah **so besede raznovrstne, lepe in iorive.**

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si **3K**

»Bodimo opora drug drugemu«

Da ljudje še posebej radi poslušajo patra **Karla Gržana**, je dokazala tudi Čajanka v Slovenskih Konjicah. Dvorana konjiškega doma kulture je bila polna do zadnjega kotička, obiskovalci so pogovorni večer v organizaciji konjiške splošne knjižnice zapuščali z zelo prijetnimi oziroma navdušujočimi vtisi. Dr. Gržan, duhovnik, pisatelj in publicist, je govoril o tem, kako je pomembno, da smo ljudje opora drug drugemu, da se odpiramo v svetlobi, da gledamo onkraj vseh razdvajanj, strahov in omejitev vsakdana. Povabil je, da se zazremo vase, najdemo svojo resnico in živimo v skladu z njo. Natrosil je tudi nekaj zabavnih prilog iz svojega življenja, ki jih je zbral v eni od svojih knjig, saj pravi, da sta humor in smeh najvišja oblika duhovne prebujenosti. Pater Karel Gržan, ki se je leta 1958 rodil v Celju, je doslej napisal že več kot 50 knjig, v njih se loteva stisk sodobnega človeka, piše tudi knjige za otroke in mladino. BF



S patrom Karlom Gržanom se je pogovarjala Maja Furman. (Foto: A. Miličević)

Tradicionalno srečanje z novinarji

Žalski župan Janko Kos je prejšnji teden sprejel novinarje na tradicionalnem ponovletnem srečanju. Tudi letos je bilo druženje priložnost za izmenjavo mnenj in izkušenj.

Kot je izpostavil Kos, ima s sedmo silo dobre izkušnje in si želi, da bi tako ostalo še naprej. Njegov nagovor ni minil brez humornih pripomb, ki so značilne zanj. Letos jih je bilo nekaj tudi na račun njegovega emša. Po novem je namreč Kos v Spodnji Savinjski dolini najizkušenejši župan tako po trajanju županovanja kot po letih. ŠO



Župan Janko Kos, njegovi sodelavci in podžupani so se z novinarji srečali v Centru Golding. (Foto: TT)

Pustovanje v Celju

Sredi februarja bo v središču Celja živahno pustno vzdušje. V Zavodu za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje so pripravili program dogajanja na pustno soboto in pustni torek, v katerem bomo sodelovali tudi predstavniki naše medijske hiše.

Prizorišči pustovanja v soboto, 18. februarja, in v torek, 21. februarja, bosta na Glavnem in Krekovem trgu med 10. in 13. uro. Kot pravijo v Zavodu za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje, bo pustna povorka krenila s Krekovega trga, v njej bodo poleg pustnih mask tudi kurenti, na čelu povorke bo kočija. Najboljše maske bodo nagradili. Nagrajevali jih bodo v treh kategorijah: otroška, družinska in skupinska maska. Ocenjevali bodo tudi pustno urejenost in pustno ponudbo pri mestnih ponudnikih. Ker pusta ni brez slastnih krofov, so organizatorji poskrbeli tudi zanje. Obiskovalcem bodo krofe delili na stojnici, pri kateri bodo tudi predstavniki Novega tednika in Radia Celje.

Ocenjevanje pustne urejenosti in pustne ponudbe pri mestnih ponudnikih bodo pripravili tudi na pustni torek, najboljše tri bodo nagradili. V tričlanski ocenjevalni komisiji bo predstavnica Novega tednika & Radia Celje Simona Brglez. BF



Utrinek z lanskega pustovanja v Celju (Foto: SHERPA)

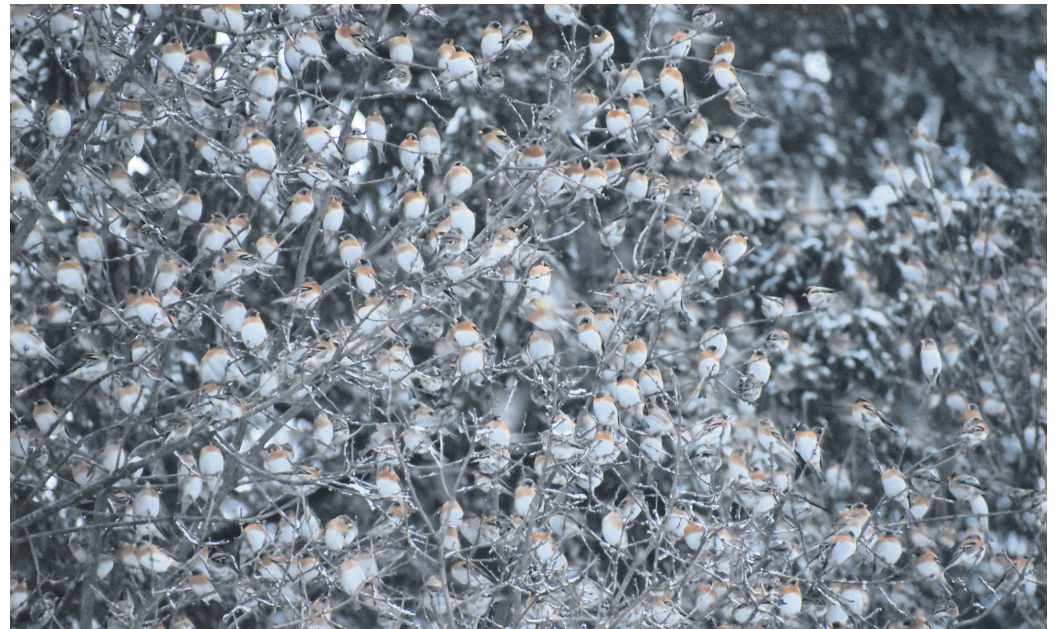


Celjski župan se je rokoval z nekdanjim telovadcem Miro Cerarjem. (Foto: SHERPA)

Kovač je spoznal Cerarja

Petinpetdeseti so bili izbrani najboljši celjski športniki. V ponedeljek se je v dvorani Narodnega doma zbrala smetana športa v knežjem mestu.

Med rednimi obiskovalci celjskih prireditev Športnik leta je eden najboljših slovenskih športnikov vseh časov Miro Cerar. Izjemen telovadec je spoznal Matijo Kovača, ki je lani postal župan Mestne občine Celje. Desno stoji sekretar Športne zveze Celje Hasan Ibrić, ki se bo počasi poslovil od tega položaja. DŠ



Namesto listov je dreve v bližini Bočne prekrila ogromna jata pinož. (Foto: Pia Höfferle)

Ptice prekrile nebo v Zadrecki dolini

Iz Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije (DOPPS) so sporočili, da so letos v gozdu v bližini Bočne pri Gornjem Gradu opazili ogromno jato pinož. Gre za ptice iz družine ščinkavcev, ki na območju Evrope gnezdiijo v Skandinaviji in se čez zimo odselijo v južnejše predele Evrope. Na prezimovanju se pogosto združujejo v ogromne jate.

Takšen dogodek so ljubitelji ptic navdušeno spremljali že pred štirimi leti, ko je večmilijonska jata prezimovala v gozdu blizu kraja Polšnik pri Litiji. Večji del zime ptice preživijo na istem območju, kjer je dovolj žira in smrekovih storžev.

Na spletni strani društva si je mogoče ogledati posnetek tega redko videnege pojava, ki ga je posnel tudi snemalec in režiser Matej Vranič in ga vključil v svoj dokumentarni film Divja Slovenija. TC